

Zdenka Jan: »Ko te družba ne potrebuje več, ostaneš sam«

Str. 22-23

Od mesarja in metalca do duhovnika Str. 2-3

Kamenik ni kriv štirikratnega umora

Str. 15

novi tednik 78 let

Tednik za Savinjsko regijo / št. 27 / Leto 78 / 6. julij 2023 / Cena 3,50 EUR / www.novitednik.si

Odsev okolice, umetnost ali grožnja za promet?

Govorimo o skulpturah in drugih postavitvah, ki skupaj s krožišči rastejo kot gobe po dežju tudi v naših krajih. Za nekatere ljudi so turistična promocija, za druge umetnost, za tretje grožnja prometu in nepotrebno zapravljanje javnega denarja. Kakorkoli. Vsake oči imajo svojega »malarja« in dokler lokalne skupnosti uspešno posvečajo pozornost in namenjajo denar tudi osnovnim vsebinam, ki izboljšujejo kakovost vsakodnevnega življenja občanov, bomo preživeli tudi ob pogledih na takšne in drugačne estetske vložke. V Vojniku se na primer trudijo razširiti šolo, na Kalobju se pri tem zapleta, še preden so jo sploh začeli graditi. Celjani pa se letošnje poletje sprašujejo, kje je Šubičev paviljon. Se ga spomnite? Str. 12-13

Foto: Jernej Šulc

Celjani pogrešajo Šubičev paviljon Str. 6

Bo pol milijona evrov dovolj za odškodnine? Str. 7

PRILOGA

TV SPORED

Mojca Gornik je zdaj Mojca Mladenović
Nepozabna poroka na Mavriciju

Geographic Wild
Mesec morskih psov

ZADETKI

»Vsi starejši se kljub prizadevanjem ne morejo več naučiti novosti tehnologije in njim bi morala biti na voljo služba, ki bi jim pomagala.«

Zdenka Jan, predsednica Zveze društev upokojencev Slovenije

»JKP Žalec ima zavarovanje odgovornosti sklenjeno do 500 tisoč evrov. Če bi bil znesek zahtevkov za odškodnino višji, bi to pomenilo v škodo podjetja.«

Mag. Janez Primožič, direktor Javnega komunalnega podjetja Žalec

»Različne informacije krožijo o tem, zakaj po več kot pol leta obljub, gradbenega dovoljenja za gradnjo šole na Kalobju menda še vedno ni.«

Jelka Godec, šentjurska občinska svetnica in poslanica SDS

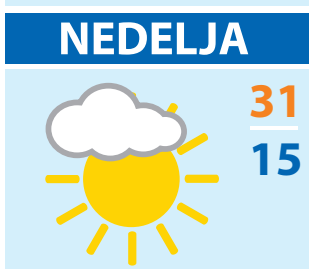
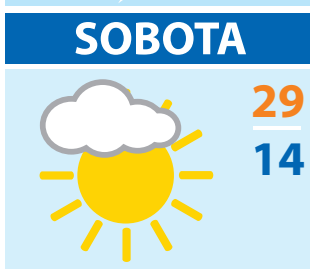
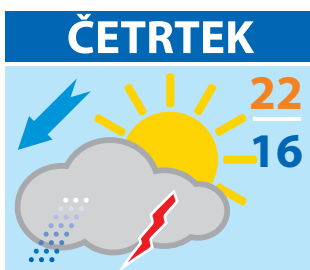
»Če me ni bilo sram, ko sem pil, me ni sram priznati zdaj, da piti ne smem.«

Anton Mlinarič, prejemnik priznanja za prostovoljstvo

»Zaenkrat si še ne moremo oddahnuti. Z izvajalci del hitimo, da bomo čim prej dokončali Mozirsko kočo in jo lahko odprli za javnost.«

Boštjan Goličnik, predsednik Planinskega društva Mozirje

Vir: ARSO

Celjski škof Maksimilijan Matjaž je v nedeljo med slovesno mašo pred polno župnijsko in romarsko cerkvijo v Petrovčah v mašnika posvetil Drago Ferenceka iz reda dominikancev. To nedeljo, 9. julija, pa bo imel Ferencek v župniji Ljubljana – sv. Križ, od koder prihaja, novo mašo.

V Petrovčah posvečen Drago Ferencek

Od mesarja in metalca do duhovnika

Kot otrok se za vero ni zanimal, saj je odraščal v neverni družini. Izučil se je za mesarja in se zaposlil v klavnici, nato je končal srednjo živilsko šolo. Ker mu radovednost ni dala miru, se je vpisal na študij filozofije na ljubljanski filozofski fakulteti in uspešno diplomiral, v Zagrebu je nato doštudiral še teologijo. Bil je pevec v black metal skupini. Pri 33 letih se je dal krstiti. V minulem letu je bil v Vojniku posvečen za diakona in bil asigniran v dominikanski samostan Gospe Svete v Petrovčah. Minulo nedeljo je 42-letni Drago Ferencek v Petrovčah prejel zakrament mašniškega posvečenja, novo mašo bo pel v nedeljo, 9. julija, v župniji Ljubljana – sv. Križ, od koder prihaja.

BOJANA AVGUŠTINČIČ

Življenjska zgodba Draga Ferenceka je osupljiva in precej drugačna kot pri večini novomašnikov. Čeprav je odraščal brez vere, mu starša nista nasprotovala pri njegovi življenjski odločitvi. Prepustila sta mu, da se je sam odločil glede prejema zakramentov. Tudi okolica je njegove korake k veri sprejela zelo dobro, pravi novomašnik. Nekateri so z njim sicer prekinili stik, dodaja, niti v družini niti pri prijateljih pa ni bilo nobenega nasprotovanja.

»Ni se odprlo nebo«

»Zgodilo se je brez posebnih razodetij. Ni se nebo odprlo in ni neka roka dol posegla,« je Ferencek o svoji odločitvi glede redovništva dejal za časopis Družina. Vera je začela prihajati v njegovo življenje ob branju Svetega pisma, ki ga je našel na spletu. Doma ga namreč niso imeli. Nato je nekega dne poklical v Župnijo Žale in dejal, da bi se želel krstiti. Zakrament je opravil župnik

Nestanovitno vreme in temperature pod 30 stopinj nenaklonjeni upravljavcem bazenov

Tudi za štiri stopinje hladnejša

Nestanovitno vreme, ki ga julija nismo vajeni, se je nadaljevalo tudi ta teden. Baze ni v času, ko naj bi se na njih trlo osvežitve železnih občanov, bolj kot ne samevajo. Preverili smo, kaj temperature pod trideset stopinj in skoraj vsakodnevne plohe pomenijo za temperaturo vode v občinskih bazenih, ki niso na območjih termalnih vrelic.

Da na obisk bazena vreme vsekakor zelo vpliva, potrjuje najemnik šentjurskega bazena in ponudnik tamkajšnjih gostinskih storitev **Marjan Bohorč**. »Osvežitev v bazenih na prostem prija predvsem ob vročih dneh. Že ob temperaturah zraka, nižjih od 30 stopinj Celzija, imamo manj obiskovalcev,« je dejal. Temperatura vode je trenutno približno 24 stopinj Celzija, ob daljšem deževju se ohladi za stopinjo ali dve, ob sončnih dnevih se segreje. To priljubljeno šentjursko kopališče trenutno nima sistema za gretje vode, Bohorču bi se to zdelo dobrodošlo, saj bi tako lahko podaljšal sezono v september.

Iz Občine Šentjur, ki je lastnica celotnega športnega parka in tudi bazena, so sporočili, da se o toplotni črpalki še niso pogovarjali, a so zadnja leta vložili denar v več izboljšav na tem kopališču.

Celovito so obnovili bazenski kompleks in vso pripadajočo tehniko, lani je bil na bazenu postavljen še nov tobogan. Slednji, kot je poudaril Bohorč, že žanje navdušenje in privablja obiskovalce.

Nujna posodobitev

Tudi na obiskanost Letnega kopališča Celje seveda vplivajo vremenske razmere, kot navajajo v celjski družbi ZPO, ki upravlja kopališče. Od odprtja

Tudi na obiskanost Letnega kopališča Celje vplivajo vremenske razmere, kot navajajo v celjski družbi ZPO, ki upravlja kopališče. (Foto: ŠO)

Dominikanec Drago Ferencek je odraščal v neverni družini in se dal krstiti šele pri 33 letih. V nedeljo je v petrovški baziliki prejel zakrament mašniškega posvečenja.

Tomaž Prelovšek in Draga vpisal tudi v katehumenat (uvajanje v krščanstvo). V župniji je nato opravljal različna dela. Začel je brati pri

maši, postal je cerkovnik, ključar. Nato si je rekel: »Zakaj ne bi šel še dlje?« Vleklo ga je menišтво. Poklical je benediktince. Toda z njimi

Najprej je Drago Ferencek želel biti samo brat, a se je nato tudi na pobudo celjskega škofa Stanislava Lipovška le odločil tudi za duhovništvo.

se ni izšlo, pravi, saj bi v noviciat moral v Salzburg, to pa ga ni mikalo.

Ob posvetitvi Draga Ferenceka v mašnika je bil v nedeljo v baziliki v Petrovčah v stalnega diakona posvečen Mihael Hild iz župnije Trbovlje – sv. Martin.

Takrat mu je v roke prišla knjiga Sv. Dominik, prerok za današnji čas, ki so jo dominikanci v Petrovčah izdali ob 800-letnici reda. Ko je Drago nato poklical v samostan v Petrovče, je bil prvi odziv patra Vanča (Ivana Arzenška), ali se šali. Povsem po naključju je namreč klical

8. avgusta, ravno na god sv. Dominika.

Najprej je želel biti le brat

Dominikanski noviciat je Drago opravil v Dubrovniku. Tam je pomagal onemoglemu starejšemu bratu in skrbel za različne stvari v samostanu. Najprej je želel biti samo brat, a se je nato tudi na pobudo celjskega škofa Stanislava Lipovška le odločil tudi za duhovništvo. Pomagati želi ljudem na poti vere in odkrivanja smisla življenja, pravi Drago Ferencek, ki po duši še vedno ostaja roker, metalec, a rad posluša tudi bolj umirjeno cerkveno glasbo.

Foto: Andraž Purg

Pri duhovniškem posvečenju se novomašniki pred oltarjem uležajo na tla in s tem pokažejo svojo popolno izročitev Bogu.

23. junija do konca meseca so našeli približno 2.600 obiskovalcev. Tudi temperatura vode v bazenih je povezana z vremenom. Giblje se med 26,5 in 27,5 stopinje Celzija v velikem bazenu ter med 26,5 in 28,5 stopinje Celzija v otroškem bazenu. V ZPO dodajajo, da vodo v bazenih ogrevajo s pomočjo sistema daljinskega ogrevanja.

Kot je ZPO zapisal v poročilu o lanskem poslovanju, je izpolnjevanje vseh zakonsko predpisanih zahtev in ureditve izvajanja kopališke dejavnosti iz leto v leto večji finančni in organizacijski zalogaj, saj se zakonske zahteve na tem področju zaostrejejo, zato bo treba začeti razmišljati o posodobitvi kopališča ali se celo lotiti gradnje novega.

Odvisni izključno od sonca

Bazen v Preboldu je letos odprl vrata prej kot pretekla leta, že 17. junija. »To je bila dobra odločitev, saj se je veliko šol odločilo za izvedbo športnih dni ter za preverjanje plavanja na bazenu,« je pojasnil višji svetovalec za gospodarske javne službe v Občini Prebold Simon Jan. Otroci so se v tistih dneh kopali v vodi, ki je imela prijetnih 26 stopinj.

A nestabilno oblačno vreme z nižjimi temperaturami jim v

zadnjih dneh ne gre v prid: »Vreme zelo vpliva na temperaturo vode, saj jo ogrevamo izključno s soncem. Tako lahko temperatura zelo zaniha, vendar pod 21 stopinj Celzija načeloma ne pade. Ob vročih dneh se voda tudi hitro segreje do približno 26 stopinj,« je še povedal Jan.

Delovanje bazena je odvisno ne le od temperature ozračja, ampak tudi od dežja, saj, kot je pojasnil, skladno z zakonodajo kopališče ob deževnih dneh ne sme biti odprto tako zaradi kakovosti vode kot zaradi zagotavljanja varnosti.

Hladnejša kot lani

V konjiškem bazenu ima voda trenutno od 23 do 24 stopinj, kar je nekoliko manj kot v istem času lani. »Lani je bilo v tem času že zelo vroče, zato je bila tudi voda bolj topla. Imela je približno 27 stopinj, kar je bilo že skoraj pretoplo,« je povedala Laura Krančan, direktorica Zavoda za šport Slovenske Konjice, ki upravlja tamkajšnji bazen. K nižjim temperaturam vode v njem prispevajo tudi razmeroma hladnejše noči, saj so takrat temperature tudi pod 20 stopinj in se voda nekoliko ohladi. Kljub spremenljivejšemu vremenu v primerjavi z istim obdobjem lani na ko-

njiškem bazenu beležijo večji obisk kot pred letom. Voda v glavnem bazenu ni aktivno ogrevana, s toplotno črpalko pa ogrevajo otroški bazen. »Črpalke, ki črpajo vodo v bazenu, to zadržijo za 24 ur. Tam se voda tudi nekoliko ogreje, a to ni njihov prvotni namen,« je o ogrevanju vode v velikem bazenu povedala Krančanova.

Kljub vsemu ne sameva

Potem ko so na Bazenu Radeče opravili vzdrževalna dela na strojnici ter v bazenski školjki (zamenjava poškodovane keramike, odstranjevanje oblog vodnega kamna), je bazen v ponedeljek, 26. junija, sprejel prve kopalce. Prvi dan je imela voda v njem 23 stopinj, do petka, 30. junija, se je ogrela za stopinjo. Redni obiskovalci bazena so si tudi letos lahko zagotovili sezonsko karto, ki je cenovno ugodnejša od sprotnega nakupa vstopnic. V KTRC Radeče, ki upravlja bazen, pravijo, da so z odzivom oziroma s prodajo kart v predprodaji zadovoljni. Bazen Radeče bo odprt do konca avgusta oziroma kakšen dan ali teden dlje, če se bo nadaljevalo toplo poletno vreme.

ŠO, TS, TC, ER, JF, BA

Manj klopov in z njimi povezanih bolezni

Nekoliko znosnejše temperature in več dežja ne ustrezajo klopom. Teh je letos, kot opažajo biologi in gozdarji, manj kot v preteklih letih. Slednje prinaša prijaznejšo statistiko bolezni, povezanih s klopi. A previdnost kljub temu ni odveč.

»Gozdarski strokovnjaki Zavoda za gozdove Slovenije letos opažamo manj klopov. Slednje lahko pripišemo slabemu vremenu v spomladanskem času. Še posebej je bilo slabo vreme maja, ko je bilo le malo dni brez dežja. Ob tem so bile v tem času tudi nižje temperature, ki negativno vplivajo na razvojni cikel klopa,« je pojasnil vodja celjske območne enote zavoda za gozdove Aleksander Ratajc in dodal, da na razvoj in višjo populacijo klopov ugodno vplivajo suha obdobja z višjimi temperaturami. »Lani je bilo zaradi suhega vremena in višjih spomladanskih temperatur tudi več klopov, več je bilo okužb. Zaradi podnebnih sprememb, ki smo jim priča, bo klop po vsej verjetnosti prehajal tudi v višje nadmorske višine.«

Prijaznejša statistika

Skladno z ugotovitvami o manjši populaciji klopov na NIJZ ugotavljajo, da so tudi epidemiološke razmere glede lajske borelioze

letos boljše kot v preteklih treh letih. Do 20. junija je obolenja prijavilo 870 ljudi, kar je manj kot v primerljivem obdobju v preteklih treh letih. Najvišja stopnja obolenosti je trenutno v goriški statistični regiji. Sledita gorenjska in pomurska statistična regija. Največ prijavljenih primerov lajske borelioze je bilo v občinah Ljubljana in Nova Gorica.

Podobno je tudi glede klopnega meningoencefalitisa. NIJZ je letos do 20. junija prejel sedem prijav obolenja, kar je prav tako manj kot pretekla leta. Med njimi so tudi primeri iz savinjske regije. Lani je bilo po podatkih NIJZ v celem letu prijavljenih 126 primerov klopnega meningoencefalitisa in 3.994 primerov borelioze.

Tudi na domačem vrtu

Kljub vsemu previdnost ni odveč. Največ klopov je v zeliščnem in grmovnem gozdnem sloju. »Več klopov je mogoče najti na prisojnih, toplih gozdnih legah, še posebej na gozdnih jasad in robovih, kjer je dovolj praproti. Ob tem je treba poudariti, da se je življenjski prostor klopa zelo povečal. Najdemo ga že vsepovsod, še posebej na travnatih površinah. Z njimi se lahko okužimo tudi na domačem vrtu,« še dodaja Ratajc. ŠO

»Klope najdemo že vsepovsod, še posebej na travnatih površinah. Z njimi se lahko okužimo tudi na domačem vrtu,« opozarja Ratajc.

Mlekarna Celeia postavila prvo sončno elektrarno

Proizvodnja mlečnih izdelkov tudi s pomočjo sonca

Mlekarna Celeia se je že lani odločila, da bo na strehe svojih proizvodnih hal začela nameščati sončne elektrarne. Računi za porabo električne energije in plina so postali previsoki in samo z varčevalnimi ukrepi jih ni mogla znižati. Lani so se v primerjavi z letom 2021 stroški zvišali za 124 odstotkov. Pred kratkim so v Arji vasi že končali nameščanje prve sončne elektrarne in kot napovedujejo, bodo prihodnje leto postavili še eno. Kot poudarjajo, so se za uvedbo obnovljivih virov energije odločili tudi zato, ker so usmerjeni k naravi in zelenemu poslovanju.

JANJA INTIHAR

V mlekarni so prvo sončno elektrarno začeli graditi konec lanskega leta in jo končali pred kratkim. Na delu streh proizvodnih hal in poslovnih stavb so namestili malo manj kot tisoč solarnih modulov s skupno močjo 348 kilovatov. Z njimi bodo zagotavljali približno 10 odstotkov energije, ki jo porabijo pri proizvodnji mlečnih izdelkov. Lani so stroški mlekarnice za električno energijo in plin

znali 3,4 milijona evrov, kar je 1,9 milijona evrov ali 124 odstotkov več kot v letu 2021. »Zaradi zviševanja cen energentov in visoke porabe smo vedeli, da samo mehki ukrepi varčevanja ne bodo dovolj. Zato smo se odločili za naložbo, jo uspešno končali in zdaj že gledamo naprej,« pravi direktor Vinko But in napoveduje, da v prihodnjem letu načrtujejo gradnjo dodatne sončne

Mlekarna Celeia je zgradila svojo prvo sončno elektrarno. Na delu streh proizvodnih hal in poslovnih stavb je namestila malo manj kot tisoč solarnih modulov s skupno močjo 348 kilovatov. Z njimi bo lahko zagotavljala približno 10 odstotkov energije, ki jo porabi pri proizvodnji mlečnih izdelkov. (Foto: arhiv Mlekarnice Celeia)

elektrarne. Z njo bodo pokrili še malo manj kot 5 od-

stotkov mesečnih potreb po električni energiji. Naložba v prvo sončno elektrarno jih je stala 250 tisoč evrov.

Delovati čim bolj samooskrbno

V Arji vasi poudarjajo, da se tudi sicer že dlje časa trudijo imeti odgovorni odnos do narave, zato uporabljajo trajnostne in do okolja prijazne tehnologije. »Z ukrepi težimo k temu, da bi porabili manj energije. Dodatno smo izolirali upravno stavbo, v proizvodnji smo poskrbeli za boljšo izolacijo parnega ocevja in ocevja hladilnega sistema. Pripravljamo tudi projekt varčne razsvetljave in uvedbo energetskega menedžmenta,« napoveduje dr. Matej Sadar, vodja službe za vzdrževanje, naložbe in ravnanje z okoljem. Podjetje nenehno izboljšuje in posodablja tudi tehnološke procese, pri tem je pozorno, da zmanjšuje izpuste v okolje. To je v zeleni, k tradiciji in naravi usmerjeni mlekarni, kot je Mlekarna Celeia, zelo pomembno, še poudarja direktor But. »S trajnostnimi ukrepi in naložbami želimo

»Zaradi zviševanja cen energentov in visoke porabe smo vedeli, da samo mehki ukrepi varčevanja ne bodo dovolj. Zato smo se odločili za naložbo, jo uspešno končali in zdaj že gledamo naprej,« pravi Vinko But.

zmanjšati porabo električne energije in vpliv na okolje,« pravi. Zato je zelo pomembna tudi pol milijona evrov vredna nadgradnja lastne čistilne naprave, ki bo zaradi učinkovitejšega odstranjevanja maščob in manj mulja izboljšala kakovost odpadne vode ter zmanjšala obremenitev osrednje čistilne naprave v Kasazah. »Čistilno napravo smo nadgradili tako, da s procesom predčiščenja iz odpadne vode odstranimo maščobe in pomembno razbremenimo biološko čiščenje v naši čistilni napravi, ki obratuje že vrsto let,« pojasnjuje dr. Sadar.

Poleg vseh dosedanjih naložb in ukrepov za zeleni prehod želijo v mlekarni zmanjšati tudi količine odpadkov in delovati čim bolj samooskrbno. Razmišljajo o tem, da bi odpadno vodo prečistili in jo

uporabili v tehnološke namene, odpadni mulj pa bi namenili za sežig v bioplinarni ali za gnojenje kmetijskih površin, če bi bila njegova sestava temu primerna.

Lani rekordni prihodki

Mlekarna Celeia je lani poslovala zelo dobro. Čiste prihodke od prodaje, ki so znašali 67,5 milijona evrov in so bili najvišji doslej, je v primerjavi z letom 2021 povečala za kar 10 milijonov evrov. V družbi pojasnjujejo, da višji prihodki niso bili rezultat povečane fizične prodaje, saj je bila ta enaka kot pred dvema letoma, ampak višjih prodajnih cen njenih izdelkov.

Kljub visokim stroškom za energijo je mlekarna lanske poslovno leto zaključila s čistim dobičkom. Znašal je 192 tisoč evrov.

»Čistilno napravo smo nadgradili tako, da s procesom predčiščenja iz odpadne vode odstranimo maščobe in pomembno razbremenimo biološko čiščenje v naši čistilni napravi, ki obratuje že vrsto let,« pojasnjuje Sadar.

Najboljša šaleška zadruga

Mlekarna Celeia predeluje mleko, ki ga odkupuje od malo več kot šeststo pridelovalcev na območju celjske, zgor-njesavinjske, šaleške in koroške regije. Pidelovalci mleka so večinoma člani kmetijskih zadrug na tem območju, ki so prav tako kot mlekarna lani poslovala dobro.

Po podatkih, ki jih je zbrala celjska izpostava Ajpesa, so zadruga v savinjski statistični regiji lani ustvarile 117,5 milijona evrov čistih prihodkov od prodaje, kar je v primerjavi z letom 2021 nominalno več za petino, realno pa za malo več kot desetino. Čisti dobiček je znašal 575 tisoč evrov in je bil od predlanskega višji za četrtno. Številke o prihodkih in dobičku veljajo za vseh 47 zadrug, ki delujejo na območju savinjske statistične regije, torej tudi tistih, ki se ne ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo. A je njihov delež po prihodkih in dobičku ter številu zaposlenih zelo majhen.

Največ zadrug torej opravlja kmetijsko oziroma trgovinsko dejavnost. Lani so zaposlovali 77 odstotkov od skupno 374 vseh zaposlenih v zadrugah, ustvarile so 88 odstotkov vseh prihodkov, 81 odstotkov dodane vrednosti in 475 tisoč evrov neto čistega dobička. Ta se je v primerjavi z letom 2021 izrazilo povečal, saj je bil na eni strani čisti dobiček zadrug višji kot predlani, na drugi strani pa se je zelo

zmanjšala čista izguba. Edina kmetijska zadruga, ki je lani imela izgubo, je bila petrovska. Njena izguba je znašala 10 tisoč evrov, kar je občutno manj kot v nekaj preteklih letih, ko se je približala ali celo presegla 200 tisoč evrov.

Po obsegu čistih prihodkov in dobička se je tudi lani na prvo mesto uvrstila KZ Šaleška dolina. Imela je 23,7 milijona evrov prometa, 76 zaposlenih je ustvarilo 237 tisoč evrov čistega dobička. Druga po velikosti je bila KZ Šmarje pri Jelšah z 21,6 milijona evrov čistih prihodkov od prodaje, 22 tisoč evri dobička in s 77 zaposlenimi. Na tretjem mestu je bila KZ Slovenske Konjice, ki je sicer imela več dobička kot šmarska, znašal je 121 tisoč evrov, vendar so bili njeni prihodki nižji za pet milijonov evrov. Četrta je bila z 11,3 milijona evrov čistih prihodkov od prodaje KZ Šentjur, ki je imela manj kot 10 tisoč evrov dobička, na peto mesto se je lani povzpela KZ Celje, ki zaposluje 19 ljudi. Čiste prihodke od prodaje je povečala na malo manj kot 10 milijonov evrov, po predlanski izgubi je poslovala pozitivno in ustvarila 37 tisoč evrov čistega dobička.

Kmetijska zadruga Laško, ki se je po poslovnih rezultatih v preteklih letih uvrščala med najbolj uspešne zadruga v regiji, podatkov o svojem lanskem poslovanju še ni javno objavila.

JI

Čim prej ukrep čakanja na delo

Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije (OZS) je ministra za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti Luko Mesca pozvala k takojšnji vzpostavitvi ukrepa čakanja na delo. Kot navaja, vedno več podjetij, zlasti tistih, ki izvažajo v Nemčijo, beleži upad povpraševanja. Z ukrepom čakanja na delo bi po oceni OZS podjetja in obrtniki lahko zadržali delavce in jih takoj, ko se bo povpraševanje spet okrepilo, spet poklicali na delo.

V OZS pravijo, da v zadnjih tednih prejemajo vedno več klicev članov, obrtnikov in podjetnikov, ki jih opozarjajo na zaostrene razmere v gospodarstvu. Zlasti podjetja, ki so izvozniki v Nemčijo, zaznavajo upad povpraševanja.

Gospodarstvo se ohlaja tudi pri nas, o čemer pričajo tudi nedavni podatki o padcu industrijske proizvodnje za 7,9 odstotka, kar je največ v državah Evropske unije. Na Nemčijo, ki ima negativno gospodarsko rast, ni vezana

le slovenska industrija, ampak tudi številni izvozniki v malem gospodarstvu. K zaostrenim razmeram dodatno pripomore tudi višanje obrestnih mer, kar vpliva na zmanjšanje povpraševanja tako v gospodarstvu kot

gospodinjstev, opozarjajo v zbornici. »Kot smo vas že zaprosili na seji upravnega odbora OZS, vas ponovno naprošamo, da v najkrajšem možnem času vzpostavite mehanizem čakanja na delo po vzoru Nemčije. To bo delodajalcem omogočilo, da svoje zaposlene ohranijo v podjetjih in jih v polni meri aktivirajo takoj, ko se bo povpraševanje okrepilo,« je v dopisu ministru med drugim zapisal predsednik OZS Blaž Cvar.

V zbornici še opozarjajo, da se je med pandemijo koronavirusa jasno pokazalo, kako težko je delavce, ko enkrat zapu-

V zbornici opozarjajo, da se je med pandemijo koronavirusa jasno pokazalo, kako težko je delavce, ko enkrat zapustijo neko dejavnost, pridobiti nazaj.

stijo neko dejavnost, pridobiti nazaj. Pravočasno ukrepanje je zato po njeni ceni edina možnost, če hočemo ohraniti slovensko gospodarstvo konkurenčno. Ob tem v OZS navajajo podatek, da je Slovenija z izjemno visokimi stroški dela ter s številnimi administrativnimi ovirami ponovno nazadovala na lestvici konkurenčnosti, ki jo je objavil švicarski inštitut IMD. Med 64 državami se je uvrstila na 42. mesto, kar je štiri mesta nižje kot lani.

JI

Savinjsko-šaleška gospodarska zbornica podelila priznanja za inovacije

Zlata spet BSH in Gorenje

Med zadnjimi je priznanja najboljšim inovacijam za leto 2023 podelila Savinjsko-šaleška gospodarska zbornica. Največ sta jih dobili podjetji BSH Hišni aparati in Gorenje, kar ne preseneča, saj imata obe zelo močni razvojni službi, ki zaradi velike konkurence na trgu malih in velikih gospodinjstkih aparatov nenehno razvijata nove in inovativne izdelke. Najbolje ocenjene inovacije obeh družb se bodo potegovala tudi za državna priznanja, ki jih bo Gospodarska zbornica Slovenije podelila jeseni.

JANJA INTIHAR

Pozivu Savinjsko-šaleške gospodarske zbornice se je letos odzvalo osem podjetij, ki so prijavila 12 inovacij in eno invencijo. Pri njihovem snovanju je sodelovalo kar 153 inovatorjev. Strokovna komisija zbornice se je odločila za podelitev treh zlatih in osem srebrnih priznanj ter enega bronastega. Posebno priznanje za prebojno invencijo je podelila podjetju Grashka za fermentirano čičerikino kremo, ki je v pekovskih in drugih živilskih izdelkih lahko nadomestilo za skuto iz kravjega mleka. Kremo iz čičerike v svojih zamrznjenih burekih že uporablja Pekarna Pečjak, v podjetju Grashka pa pričakujejo, da jo bodo v svojih

izdelkih začeli uporabljati še drugi proizvajalci, ponuditi pa jo nameravajo tudi končnim kupcem.

Dve zlati za nazarske hišne aparate

Savinjsko-šaleška gospodarska zbornica bo v izbor za državna priznanja poslala dva inovativna izdelka podjetja BSH Hišni aparati in enega iz Gorenja, ki so na regionalnem izboru dobili najvišje ocene in zlate plakete.

Savinjsko-šaleška gospodarska zbornica bo v izbor za državna priznanja poslala dva inovativna izdelka podjetja BSH Hišni aparati in enega iz Gorenja, ki so na regionalnem izboru dobili najvišje ocene in zlate plakete.

V družbi BSH Hišni aparati so izdelali izjemno učinkovit palični mešalnik, ki je s svojo obliko in z načinom upravljanja hitrosti novost v svetovnem merilu. Zato so obliko mešalnika in varnostni mehanizem, ki poskrbi za učinkovito delovanje tipke za hitrost ter uporabniku omogoča preprost vklop, že zaščitili z mednarodnima patentoma. Drugo zlato priznanje je nazarsko podjetje dobilo za popolnoma avtomatski samostojni kavni aparat EQ900, ki vrhunsko kakovost kavnih napitkov zagotavlja s samodejno izbiro najboljših pogojev za pripravo napitka. Pri tem je ključna velikost mlete kave, kar omogoča elektronsko nastavljen mlin, ki je tudi jedro inovacije.

Za najboljšo inovacijo v državi se bo potegoval tudi nov temperaturno voden način kuhanja, ki so ga v Gorenju poimenovali celsius cooking. Gre za kombinacijo kuhalne

plošče z natančnim nadzorom temperature.

Za Gorenje še tri bronasta priznanja

Gorenjevi inovatorji so razvili tudi sušilnik perila s toplotno črpalko, ki ne povzroča učinka tople grede, vgradno vinsko vitrino, ki jo odlikujeta najsodobnejša tehnologija, ter avtomatiziran zatisk nosilca vodila v pomivalnem stroju, s katerim so pri proizvodnji tega aparata zmanjšali število ročnih delovnih operacij in uporabo plastičnih materialov ter izboljšali življenjsko dobo tega sklopa. Za vse tri inovacije so dobili srebrna priznanja. Med dobitniki srebrnih priznanj so letos še BSH Hišni aparati za uvedbo digitalnega dvojčka v proizvodnji kavnega mlina, podjetje Podkrižnik za plovilo e'dyn s sončnimi celicami, ki je namenjeno rečni plovbi, Premogovnik Velenje za razvoj hibridnega modela za

napoved dinamičnega poseganja površine, družba Autotech za proizvodno linijo za sestavljanje in lepljenje strešnih oken avtodomov in počitniških prikolic ter podjetje EveGreen, ki je z ekološko kmetijo Potočnik Poprask razvil trajnostne izdelke za široko potrošnjo.

Bronasto priznanje je bilo samo eno – dobilo ga je podjetje Plastika Skaza, in sicer za zrakotesen kompostnik Bokashi Organko Essential, ki je namenjen fermentaciji bioloških odpadkov.

Dijakinja svetovna prvakinja

Na podelitvi priznanj se je predstavila mlada podjetnica Katja Mogilnicki, dijakinja velenjske gimnazije, ki je s svojo podjetniško idejo o pridobivanju in uporabi gnojila z bakterijami Bac Terra požela velik uspeh doma in v tujini. Aprila je na državnem tekmovanju v podjetniških idejah v kategoriji »dijaki« zasedla drugo mesto, junija je bila na mednarodnem tekmovanju Genius Olympiad v New Yorku v kategoriji podjetništva do 18 let absolutna zmagovalka.

Tudi Cetis letos brez dividend

Tako kot v Cinkarni Celje so letos tudi lastniki Cetisa ostali brez dividend. Na seji skupščine so delničarji podprli predlog upravnega odbora družbe, naj bilančni dobiček, ki je konec lanskega leta znašal 10,6 milijona evrov, ostane nerazporejen.

Lani je imel Cetis rekordne poslovne rezultate. Ustvaril je 62,7 milijona evrov čistih prihodkov od prodaje in 18,7 milijona evrov čistega dobička. Kljub odličnemu poslovanju je upravni odbor predlagal, večina delničarjev pa je njegov predlog podprla, naj bilančni dobiček ostane nerazporejen. Kot je navedel, družba potrebuje denar za naložbe, ki jih načrtuje v naslednjih letih. Ob tem ji je država odobrila še pomoč za blažitev visokih cen energije, zaradi česar izplačilo dividend letos ni dovoljeno.

Ker so na seji podprli sklep, da bilančni dobiček ostane nerazporejen, delničarji niso glasovali o predlogu Vseslovenskega združenja malih deležnikov, ki je menilo, da bi Cetis svojim lastnikom moral izplačati del bilančnega dobička. Združenje je prepričano, da to ne bi negativno vplivalo na poslovanje celjske družbe ali oviralo njenih načrtov. Zato so predlagali, naj Cetis svojim lastnikom razdeli 5,9 milijona evrov dobička, kar pomeni, da bi bruto dividenda na delnico znašala 29,50 evra. Tolikšno dividendo je Cetis izplačal že lani.

Lastniška sestava Cetisa se že nekaj časa ni pomembno spremenila, čeprav sta Slovenski državni holding in Kapitalska družba, ki imata v lasti malo več kot 15 odstotkov delnic, svoj delež že večkrat poskušala prodati. Največja lastnica ostaja ljubljanska družba MSIN, ki ima 76 odstotkov delnic. Pomembnejša lastnika sta še družba Optimus v lasti izvršnega direktorja Romana Znidariča, ki ima malo manj kot 5-odstotni delež, ter član upravnega odbora Radenko Mijatović, ki ima 2,5 odstotka Cetisovih delnic.

JJ

Pri snovanju najboljših letošnjih inovacij v Savinjsko-šaleški regiji je sodelovalo 153 inovatorjev iz osmih podjetij. (Foto: arhiv SŠGZ)

NA KRATKO

Celjski sejem o umiku lastnih delnic

Lastniki družbe Celjski sejem, ki se bodo sestali prihodnji teden, se bodo na redni letni seji seznanili z lanskim poslovanjem in odločali o delitvi bilančnega dobička. Celjska sejemska hiša je po dveh koronskih letih, ko večino časa ni smela poslovati in je ustvarila le po malo več kot milijon evrov čistih prihodkov od prodaje ter imela visoko izgubo, lani spet dosegla dobre rezultate. Imela je 3,7 milijona evrov čistih prihodkov od prodaje in malo več kot 26 tisoč evrov čistega dobička. Na predlog upravnega odbora naj bi bilančni dobiček v višini 125 tisoč evrov, ki ga sestavljata preneseni dobiček iz preteklih let in lanski dobiček, ostal nerazporejen. Delničarji bodo na seji odločali tudi o zmanjšanju osnovnega kapitala ter umiku malo manj kot 55 tisoč delnic, kar predstavlja 8,9 odstotka vseh izdanih delnic. Te delnice so zdaj v lasti družbe, po njihovem umiku pa se bo nekoliko zvišal delež drugih delničarjev. Lastništvo družbe Celjski sejem si delita družina

Pangerl in Boštjan Marovt. Franc Pangerl in Nina Ermenc Pangerl imata neposredno ter s podjetjema Celuks in MFCE v lasti približno 47 odstotkov celjske sejemske hiše. Lastnica 44 odstotkov delnic je Marovtova družba Max-Rent.

FTA v lasti nemške korporacije

Družba FTA, ki jo je pred dvajsetimi leti ustanovil Frenk Trobec in se ukvarja z izdelovanjem tiskanih vezij za telefone, avdioopremo, gospodinjstke aparate in tudi avtomobile, je lani svojo dejavnost iz Šentjurja preselila v Celje, kjer je, tudi s pomočjo nepovratnih državnih sredstev, zgradila nove proizvodne in poslovne prostore. Letos je FTA dobil še nove lastnike. Dosedanja lastnika Frenk Trobec in Vanja Mutvar sta podjetje prodala nemški TQ Group. Gre za mednarodno korporacijo s 1.900 zaposlenimi ter proizvodnimi obrati v Nemčiji, ZDA, na Kitajskem in Madžarskem ter po novem tudi v Sloveniji. Sodeluje z različnimi industrijami in dejavnostmi.

Družba FTA, ki zaposluje malo več kot 70 ljudi, že vsa leta beleži rast. Leta 2018 je imela malo več kot 5 milijonov evrov čistih prihodkov od prodaje, lani že približno 16 milijonov evrov. S spremembo lastništva se je Trobec umaknil z direktorskega mesta, ki ga je zasedal vse od ustanovitve družbe.

Elektronska izmenjava podatkov

Vsi operaterji in dobavitelji za električno energijo, zemeljski plin in tehnološko paro, vključno s posrednimi dobavitelji, morajo do 31. julija 2023 urediti pravilno delujoče aplikacijske vmesnike za izmenjavo podatkov o količini in ceni energenta za upravičence, ki so oddali vlogo na podlagi Zakona o pomoči gospodarstvu za omilitev posledic energetske krize. Za tiste, ki te obveznosti ne bodo izpolnili, je zakon predvidel globo. Elektronska izmenjava podatkov bo omogočila nadzor izplačila pomoči podjetjem glede na njihovo dejansko porabo in cene energentov.

CELJE – Pobuda za ponovno postavitve prepoznavne stavbe

Celjani pogrešajo Šubičev paviljon

Mestni svetnik Levica Sergej Gajić je na zadnji seji mestnega sveta MOC predstavil pobudo o ponovni postavitvi Šubičevega paviljona. Ta je nekoč stal ob Ulici XIV. divizije v Celju in je bil ob širitvi ceste odstranjen z obljubo, da bo kasneje stal na drugem mestu. Od tega je že skoraj dvajset let in v tem času se to ni zgodilo. Vprašanje je, kje sploh so shranjeni deli paviljona in v kakšnem stanju so. Gajić je zato občini predlagal, naj z območno enoto Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije preuči možnosti o ponovni postavitvi oziroma vrnitvi Šubičevega paviljona.

TATJANA CVIRN

Paviljon, ki je bil desetletja prejšnjega stoletja prepoznaven simbol Celja, je bil zgrajen med letoma 1929 in 1930, in sicer po načrtu arhitekta Vladimirja Šubica. Namenjen je bil dejavnosti agencije Putnik, ki je posredovala informacije obiskovalcem Celja, nekaj časa so bile v njem menjalnica denarja, prodajalna avtobusnih vozovnic, pisarna Olepševalnega društva Celje, pod paviljonom je bilo kasneje več let edino celjsko javno stranišče.

Kot navaja spletni domoznanski portal Kamra, je paviljon kot pritlično poslopje zasnoval arhitekt Vladimir Šubic (1894–1946). Vodja mestnega stavbenega urada inž. Blaž Pristovšek je njegov

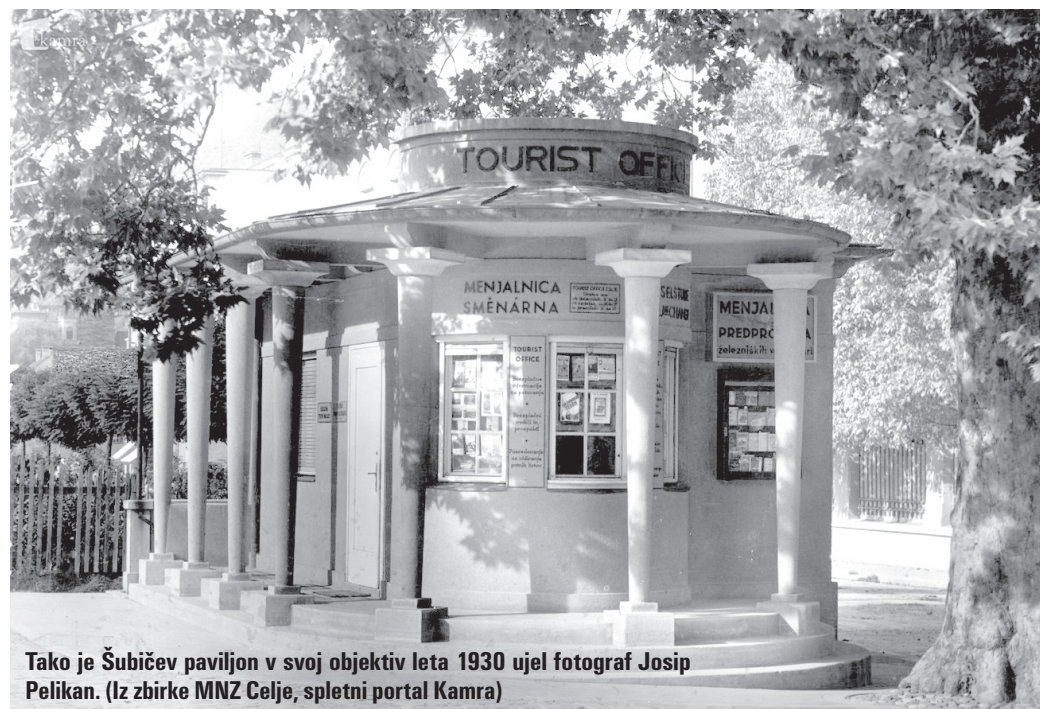
načrt deloma spremenil: povečal je njegove mere ter javno stranišče prestavil v kletni del. Paviljon je po svoji obliki spominjal na posodobljen grški peripter in ga je zgradil stavbenik Konrad Golobranc.

Leta 2002 je ministrstvo za kulturo paviljon razglasilo za kulturni spomenik lokalnega pomena na območju mestne občine Celje.

Kdo ve, kje je?

Zaradi prenove Ulice XIV. divizije je bil paviljon avgusta 2005 razstavljen z obljubo, da ga bosta Mestna občina Celje in Dars kasneje postavila na nadomestnem prostoru. »To se ni zgodilo, ostalo je le pri pozabljenih obljubah – izveden ni bil niti natečaj, da bi

Slovenski arhitekt Vladimir Šubic je sicer najbolj znan kot snovalec ljubljanskega Nebotičnika, a se je tudi v Celju ohranilo nekaj njegovih del. Znana je večstanovanjska zgradba na vogalu Razlagove, Pleteršnikove ulice in Ulice XIV. divizije. Spominja na »trdnjavo gradnjo«, kakršno so gradili na Dunaju (Ringstrasse). Šubic je zasnoval tudi stanovanjsko stavbo na Ljubljanski cesti 6 do 8 v Celju.

Tako je Šubičev paviljon v svoj objektiv leta 1930 ujel fotograf Josip Pelikan. (Iz zbirke MNZ Celje, spletni portal Kamra)

paviljonu izbrali nov namen ali našli primernejše mesto za njegovo ponovno postavitve,« je zapisala Levica Celje v izjavi ob omenjeni svetniški pobudi.

V preteklih letih so se Celjani večkrat spomnili na paviljon in na FB-strane je bilo mogoče opaziti njegove stare fotografije ter pod njimi ugibanja, kaj se je zgodilo s stavbo. »Menda je paviljon deponiran v Zagra-

du, kamor so ga umaknili ob prenovi Ulice XIV. divizije – če verjamete ...« je bil eden od zapisov. Nekateri so prepričani, da je končal na kakšni deponiji gradbenega materiala in da je za vedno izgubljen.

Niso našli primerne vsebine

Ko je nekdanji celjski župan Bojan Šrot na svoji na FB-strani leta 2019 objavil fotografijo paviljona in platane ob njem, sta seveda hitro sledila vprašanje, kaj je s paviljonom, in obžalovanje, da ne stoji več, in sicer za razliko od platane, ki je kljub prenovi ceste na srečo ostala. »Ostan-

ki Šubičevega paviljona so še vedno shranjeni v ograjenem prostoru na nekdanji lokaciji režijskega obrata Mestne občine Celje. V preteklosti smo se o možni rekonstrukciji večkrat pogovarjali z ZVKD, vendar zaenkrat nismo dorekli ničesar novega. Prav tako nismo našli primerne vsebine za paviljon,« je takrat na omenjena vprašanja zapisal Šrot. Celje je medtem dobilo turistično informacijsko pisarno na Glavnem trgu in rešilo tudi vprašanje javnega stranišča, paviljona pa še vedno ni nikjer. Zdagaj išče še nova mestna oblast. Držimo pesti, da ji bo uspelo.

Digitrajni učitelji za več znanja otrok

CELJE – V okviru projekta Digitrajni učitelj se bo v treh letih dodatno usposabljal 20 tisoč vzgojiteljev, učiteljev in predavateljev po Sloveniji. V Zasavju in na Celjskem bo usposabljanja o finančni pismenosti, za trajnostno ravnanje in digitalno preobrazbo v vzgoji in izobraževanju vodil Šolski center Celje. Projekt je vreden več kot 17 milijonov evrov in ga sofinancirata ministrstvo za vzgojo in izobraževanje ter Evropska unija.

Ministrstvo je novembra lani objavilo javni razpis za krepitev digitalnih kompetenc, temeljnih vsebin računalništva in informatike, kompetenc za

»Učitelji bodo z novimi znanji povečali kakovost izobraževanja, mladi bodo bolje pripravljeni na prihodnost,« je prepričan Mojmir Klovár.

V okviru projekta bo vzgojitelj, učitelj ali predavatelj imel na voljo trinajst izobraževalnih dni, ki bodo sestavljeni iz samostojnega dela, vaj in usposabljanj v živo ter na spletu.

trajnostni razvoj ter finančne pismenosti strokovnih in vodstvenih delavcev v vzgoji in izobraževanju. Izbran je bil projekt Digitrajni učitelj, ki ga vodi Založba Rokus Klett. Njegov cilj je vzpostaviti takšno izobraževalno okolje, ki bo posameznike pripravilo na življenje in delovanje v digitalni in zeleni družbi, in sicer skladno z najbolj naprednimi državami na svetu.

V savinjski in zasavski statistični regiji je po podatkih Surisa v vzgoji in izobraževanju zaposlenih več kot pet tisoč ljudi, ki se bodo jeseni lahko začeli dodatno usposablјati. Direktor Šolskega centra Celje **Mojmir Klovár** meni, da bodo vodstva ustanov prepoznala pomen vključitve svojih zaposlenih v ta projekt. »Učitelji bodo z novimi znanji povečali kakovost izobraževanja, mla-

di bodo bolje pripravljene na prihodnost. Okrepila se bosta tudi sodelovanje in izmenjava najboljših praks med učitelji, kar bo prispevalo k celovitemu napredku izobraževanja pri nas,« je povedal. Z ravnatelji šol iz obeh regij je kot prvi v državi pred dnevi podpisal »digitrajno zaobljubo« in se z njo zavzel, da bo po najboljših močeh prispeval k digitalni preobrazbi v svojem zavodu.

Robert Gajšek, ravnatelj OŠ Hruševca v Šentjurju in predstavnik Združenja ravnateljic in ravnateljev osnovnega in glasbenega šolstva Slovenije, je dejal, da si morajo učitelji v šolah danes pomagati z novimi metodami učenja in s tehnologijo, ki je na voljo. »Ne gre za zasipanje otrok s tehnologijo, ampak je treba iz nje potegniti največ,« je povedal. TC

Za kolesarje poseben most pri Špici

CELJE – Te dni je začelo podjetje Nivo Eko pripravljati vse potrebno za postavitev novega mostu čez Savinjo pri Špici. Gre za glavni gradbeni poseg na celjskem delu kolesarske povezave Celje–Žalec, saj druga večja dela niso predvidena, ker bo pot ostala makadamska. Asfaltirani bodo samo priključni deli, ki se navezujejo na lokalne ceste, vozna in pohodna površina mostu ter drugih brvi.

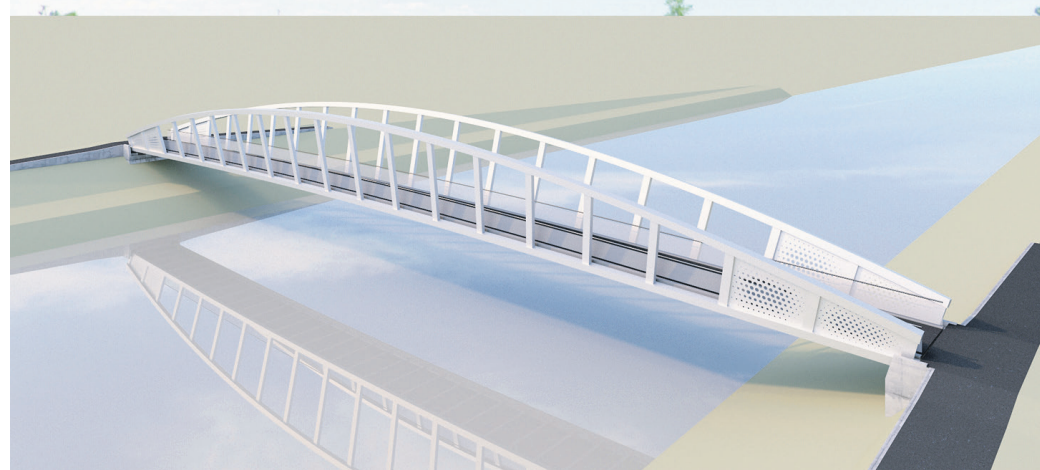
Most bo postavljen približno 200 metrov višje od sotočja Savinje in Ložnice, nad prelivnimi polji kajakaškega centra na Špici. Približno 80 metrov dolg most bo stal na dveh betonskih opornikih brez vmesnih podpor. Širok bo 3,5 metra.

Pogodbena vrednost gradbenih del znaša 2,35 milijona evrov z DDV. Glavni izvajalec pri urejanju poti je sicer podjetje Voc Celje, 4,5 mili-

jona evrov vreden projekt (z DDV) financira Direkcija RS za infrastrukturo. Gradnjo sofinancira ESRR v višini 1,6 milijona evrov.

Celotna več kot deset kilometrov dolga kolesarska povezava, ki je na žalskem delu spomladi zbuja nezadovoljstvo zaradi močnih posegov v zeleno območje ob Savinji in Nature 2000, bo predvidoma končana spomladi prihodnje leto. TC

Tako bo videti most čez Savinjo pri Špici. Končna montaža 123-tonske konstrukcije bo izpeljana predvidoma oktobra.

ŽALEC – Odškodnine zaradi zastrupitve s pitno vodo

Bo pol milijona evrov dovolj?

Čeprav je od neljubega dogodka, ko se je z onesnaženo pitno vodo zastrupilo več ljudi, minilo že skoraj leto, pripetljaj še vedno odmeva. Tudi zaradi odškodnin, ki jih nekateri zastrupljeni zahtevajo. Javno komunalno podjetje (JKP) Žalec upa, da njihov znesek ne bo presegel 500 tisoč evrov, za kolikor ima sklenjeno zavarovanje in za kar mesečno po besedah direktorja mag. Janeza Primožiča plačuje visok znesek. Obenem so celjski policisti v torek sporočili, da so zaključili preiskavo oktobrskega dogodka z oporečno pitno vodo. Zaradi suma storitve kaznivega dejanja so ovadili dve osebi, zaposleni v podjetju.

ŠPELA OŽIR

Direktor mag. Janez Primožič pravi, da ima JKP Žalec sklenjeno zavarovanje odgovornosti do pol milijona evrov. Vse, kar bi bilo več, bi finančno škodilo javnemu komunalnemu podjetju. (Foto: SHERPA)

Po zbranih obvestilih, opravljenih razgovorih in preučitvi pridobljene dokumentacije so kriminalisti zaradi suma storitve kaznivega dejanja povzročitve splošne nevarnosti iz malomarnosti ovadili 59-letno osebo, zaradi suma storitve kaznivega dejanja opustitve dolžnega nadzorstva pa še 53-letno osebo. Po navedbah policije je kazensko ovadena oseba osumljena, da je z opustitvijo dolžnih ravnanj povzročila, da je v sistemu zajetja in priprave pitne vode prišlo do izpada kloriranja in s tem do onesnaženja vode. Zaradi tega je pomoč v bližnjih zdravstvenih domovih iskalo najmanj 500 oseb, zaradi hujše oblike so jih več kot sto obravnavali v Urgentnem centru Splošne bolnišnice Celje. 29 od teh pa so hospitalizirali.

Zahtevajo odškodnino

Zaradi hudih prebavnih težav, ki so jih imeli zaradi onesnažene vode lani oktobra, se je več krajanov Šempetra v Savinjski dolini odločilo za vložitev zahtevkov za odškodnino. Mag. Janez Primožič je pojasnil, da jih je komunalno podjetje prejelo v dveh valih. »V prvem delu gre za enajst primerov, od katerih jih je zavarovalnica že rešila devet. S tega naslova je bilo skupno izdanih 5.800 evrov odškodnine. V povprečju je vsak občan zahteval od šeststo do tisoč evrov. Pri tem je moral priložiti različna dokazila glede obiska zdravnika.«

Višje cene

SPODNJA SAVINJSKA DOLINA – Prebivalci morajo z julijem globlje seči v žep za plačilo komunalnih storitev.

Direktor Javnega komunalnega podjetja Žalec mag. Janez Primožič je na nedavnih občinskih svetih predstavil razloge za povišanje cen storitev javne službe oskrbe s pitno vodo, odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode. Nove cene veljajo od 1. julija letos, ko bodo zneski na položnicah pri mesečni porabi 12 kubičnih metrov vode v povprečju višji od 1,5 do 2,85 evra. Slednje je odvisno od obsega storitev, ki jih uporablja gospodinjstvo – ali je priključeno na javni vodov in kanalizacijo ali ne. ŠO

»Vabijo nas na različne konference, kjer odkrito predstavimo, kaj je bilo. Vse to z namenom, da se ne bi ponovilo nikjer več.«

Drugi val obsežnejši

Drugi del zahtevkov je bistveno večji in je medijsko tudi bolj izpostavljen. Povezala se je večja skupina Spodnje-savinjčanov, ki odškodnino zahteva s pomočjo odvetnika. »V tem času smo že prejeli njihove zahtevke. Točnega števila ne vem. Zagotovo jih je manj kot dvesto,« je na zadnji žalski občinski seji še pojasnil direktor, ki pričakuje in upa, da višina vseh odškodnin ne bo višja od pol milijona evrov. »JKP Žalec ima zavarovanje odgovornosti sklenjeno do te vrednosti. Če bi bil znesek zahtevkov višji, bi to pomenilo v škodo komunalnega podjetja.«

Poostren nadzor

Onesnaženje pitne vode s fekalijami se je lani v začetku oktobra zgodilo v preboldskem raztežilniku Likovič s

sistemom za pripravo vode. Zgodila se je namreč tehnična napaka glede kloriranja vode. JKP Žalec je to napako ugotovil, ko je že nekaj oseb zaradi prebavnih motenj pomoč poiskalo v celjski bolnišnici. »Vzroka za okvaro nismo našli. Verjetno gre za splet okoliščin. Posledice so velike. Inšpekcijske službe so poostrele nadzor po vsej Sloveniji. Tudi na našem območju so pogosto. Z njimi sodelujemo konstruktivno. Vabijo nas na različne konference, kjer odkrito predstavimo, kaj je bilo. Vse to z namenom, da se ne bi ponovilo nikjer več,« je na zadnji občinski seji še povedal Primožič.

Žalsko komunalno podjetje je v izogib ponovitvi uvedlo različne ukrepe. Ob tem, da je poostrišlo nadzor, je vgradilo UV-svetilko, izboljšalo sistem in alarmiranje.

»Vzroka za okvaro nismo našli. Verjetno gre za splet okoliščin. Posledice so velike. Inšpekcijske službe so poostrele nadzor po vsej Sloveniji.«

Želijo podporo ministrstva

ŠEMPETER, KRANJ – Ministrstvo za kulturo je na Brdu pri Kranju gostilo srečanje s predstavniki lokalnih skupnosti. Namenjeno je bilo razpravi o možnostih sodelovanja na področju obnove kulturne dediščine ter enakomernega razvoja in podpore tako profesionalnih kot ljubiteljskih programov za kulturo in umetnost.

Žalski župan Janko Kos je na posvetu opozoril na nujnost zaščite antične nekropole in zagotavljanja ustreznih razpisov z večjim deležem sofinanciranja za vzdržnost proračunov lokalnih skupnosti. Občina Žalec je leta 2022 namreč pridobila pravnomočno gradbeno dovoljenje za uresničitev projekta ureditve arheološkega parka v Šempetru v Savinjski dolini. Letos sofinancira še pripravo načrta za izvedbo konzervatorsko-restavratorskih posegov na spomenikih antične nekropole. Izvajalec je zavod za varstvo kulturne dediščine. ŠO

Člani Turističnega društva Šempeter opozarjajo na nujno zaščito antičnih spomenikov. (Foto: arhiv TDŠ)

Prizor s preboldskega festivala klekljane čipke (Foto: Darko Naraglav)

V znamenju klekljane čipke

PREBOLD – V ta spodnjesavinjski kraj se je po dveh letih vrnila klekljana čipka. Namenjen ji je festival, ki ga v prostorih Hotela Prebold vsaki dve leti organizira KPD Šešče oziroma njegov klekljarski krožek Čipke. V preteklosti je bil avgusta v času Tedna društva upokojujencev Prebold. Tokrat so ga vključili v program praznovanja občinskega praznika.

Uradni del festivala je bil na pokriti terasi hotela, kjer je zbrane najprej pozdravila z glasbo Godba veteranov Univerze za III. življenjsko obdobje Žalec, ki deluje pod vodstvom mag. Marka Repnika. Obiskovalce sta med drugim pozdravila župan Občine Prebold in glavna organizatorica Milena Klasič, sicer predsednica KPD Šešče in vodja klekljarskega krožka Čipke. Izrazila je veliko zadovoljstvo in ponos, da so na tem njihovem festivalu razstavljalci iz cele Slovenije.

Na festivalu so se s svojimi klekljarskimi mojstrovinami predstavili Klekljarsko društvo Cvetke – Žiri, Ročnodelski krožek Taščice – Maribor, krožek Lastovka – Cerklje na Gorenjskem, Hiša generacij Laško – Klekljarska skupina Kitice, DPD Svoboda – sekcija črjanske klekljarice, Zasavske klekljarice – Srčevke, DU Štore – klekljarska skupina, DU Piran in DU Prebold. ŠO

VOJNIK – Naraščanje števila otrok kliče po širitvi šole

Korak bliže uresničitvi večmilijonskega projekta

Osnovna šola Vojnik se sooča s prostorsko stisko. V preteklosti je bilo na šolski stavbi opravljenih že kar nekaj posegov, s katerimi so reševali prostorsko utesjenost. Tako so bili med glavno stavbo in telovadnico zgrajeni dodatni prostori. Ob tem se je izkazala potreba po rušitvi in novogradnji glavne stavbe, nato je telovadnico nadomestila sodobna in velika športna dvorana. Zdaj zaradi nenehnega povečevanja števila otrok šola potrebuje dodatno širitev oziroma nadgradnjo. Vojniški občinski svetniki so na zadnji seji potrdili idejno zasnovo načrtovane naložbe.

BOJANA AVGUŠTINČIČ

Idejna zasnova, ki so jo izdelali v podjetju Razvoj Vizije, predvideva gradnjo v treh korakih. V prvem sta načrtovani gradnja trakta oziroma premostitvene stavbe med telovadnico in prostori razredne stopnje ter ureditev dostopa do šole, v katero vsakodnevno prihaja približno 700 otrok, med njimi je približno 400 vozačev. Trenutna prometna ureditev je namreč v neskladju z osnovnimi zahtevami uporabe in varnosti šolskega kompleksa. Nova ureditev logistike tako predvideva postavitev postajališča za avtobuse nasproti občin-

ske stavbe (kjer je v preteklosti že bilo šolsko avtobusno postajališče). Otroci bi tako izstopili neposredno na varno šolsko pot.

Drugi korak predstavljata rušitev stavbe predmetne stopnje in gradnja centralne stavbe oziroma tako imenovanega trakta F v treh etažah. Ker tudi šolska kuhinja in jedilnica s svojima kvadraturama in z opremo že nekaj časa več ne zadostujeta osnovnim potrebam šole, bi sledila še njuna prenova. Po posodobitvi šolske kuhinje bi v njej lahko dnevno pripravili več kot 800 malic in

približno 700 kosil. V načrtu je še ureditev osrednjega prostora z garderobami ter dovoza do šole in parkirišča v Škoflekovi ulici.

Računajo na pomoč države

V Občini Vojnik se bodo zdaj lotili priprave projektov

za pridobitev gradbenega dovoljenja. »Upam, da se bo pokazala kakšna možnost za pridobitev evropskih ali državnih sredstev,« pravi župan **Branko Petre**. Projekt je namreč velik finančni zalogaj, saj je ocenjen na 8 do 10 milijonov evrov in ga občina ne bo mogla uresničiti

le z lastnimi proračunskimi sredstvi. »Če bi bilo treba ta sredstva naenkrat spraviti na kup, bi bilo to za našo občino neizvedljivo. Z izvajanjem projekta po korakih in ob pridobitvi sofinancerskih sredstev pa mislim, da se bo naložbo dalo uresničiti,« dodaja.

»Sploh pri urejanju kuhinj bo morala država prispevati svoj delež, če nam že nalaga pripravo brezplačnih kosil za vse učence. Teh se namreč ne da zagotoviti brez večjih prostorov in ustrezne opreme ter tudi ne brez več ljudi v šolski kuhinji,« poudarja župan.

Če ne bo zapletov, bi se v Osnovni šoli Vojnik dodatnih prostorov morda lahko razveselili v naslednjih štirih letih.

»Če bi bilo treba ta sredstva naenkrat spraviti na kup, bi bilo to za našo občino neizvedljivo,« pravi Branko Petre.

Prostorsko stisko v OŠ Vojnik nameravajo rešiti s širitvijo šolske zgradbe oziroma z nadzidavo in gradnjo prizidka. Naložba je ocenjena na 8 do 10 milijonov evrov. (Foto: SHERPA)

»Sploh pri urejanju kuhinj bo morala država prispevati svoj delež, če nam že nalaga pripravo brezplačnih kosil za vse učence.«

Izobraževale jih bodo čebelice

LAŠKO – V občini so se razveselili še enega učnega čebelnjaka, ki bo v pomoč laškim čebelarjem pri izobraževanju mladih čebelarjev v osnovnih šolah. Učni čebelnjaki so že nekaj časa nameščeni pri osnovni šoli v Rimskih Toplicah, v Šentrupertu in središču Laškega, po novem stoji tudi pri Podružnični osnovni šoli Debro, kjer prav tako dobro deluje čebelarski krožek, z učnim čebelnjakom pa bodo tudi tamkajšnji učenci imeli ustrezne pogoje za delo s čebelami.

Ravno vzgoja mladih čebelarjev ter prenašanje znanja o pomenu čebel in varovanju okolja sta najpomembnejša cilja laških čebelarjev. Da jim to dobro uspeva, dokazujejo dobro obiskani čebelarski krožki v šolah in odlični rezultati, ki jih mladi čebelarji dosegajo na državnih tekmovanjih.

Nov učni čebelnjak je podružnična šola v Debru prejela, ko so njeni učenci zmagali na natečaju poslikave panjskih končnic, ki ga je razpisala Čebelarska zveza Slovenije. Novo pridobitev so v šoli namenu predali tik pred koncem šolskega leta. Odprtja učnega čebelnjaka se je poleg predstavnikov Občine Laško in Čebelarskega društva Laško udeležil tudi podpredsednik Čebelarske zveze Slovenije Marko Alauf. Učenci, učitelji in mentorji so se predstavili s programom na temo čebelarstva.

BA

Učni čebelnjak po novem stoji tudi pri Podružnični osnovni šoli Debro. Tako bodo tudi tamkajšnji učenci imeli ustrezne pogoje za delo s čebelami. (Foto: Občina Laško)

Nova stanovanja, tudi neprofitna

LAŠKO – Na zadnji seji občinskega sveta so svetniki sprejeli dogovor o javno-zasebnem partnerstvu, ki omogoča iskanje oz. sklenitev pogodbe s potencialnim sovlagateljem za gradnjo stanovanjskega kompleksa v Debru.

Kompleks bo sestavljen iz dveh »stolpičev« – v enem bo 40 profitnih stanovanj, v drugem 20 neprofitnih, namenjenih najemu. »Vmesni del bo omogočal poslovno dejavnost, predvidevamo, da bo vlagatelj tja umestil trgovino,« je o načrtih na tem območju povedal župan Občine Laško **Marko Šantej**. Kot je župan še povedal, bo občina še letos pripravila javni razpis za vlagatelje, saj tako velike naložbe ni zmožna uresničiti sama.

Sklenjeno javno-zasebno partnerstvo predvideva, da bo občina prispevala komunalno urejeno stavbno zemljišče, vlagatelj pa bo priskrbel sredstva za gradnjo in na koncu pridobil pravico do prodaje 40 stanovanj.

Celotna naložba, ki predstavlja tudi 1.360 kvadratnih metrov površine, je trenutno ocenjena na 2,8 milijona evrov, od tega bo vložek občine od 750 tisoč evrov do milijon evrov. Po besedah župana sicer pristojni v občini iščejo možnost prijave na kakšen razpis, vendar zaradi sklenjenega partnerstva niso prepričani, ali bodo pri tem uspešni. Župan upa, da bodo del denarja lahko pridobili od Stanovanjskega sklada RS. In če pri pridobivanju tega denarja ne bodo uspešni, bosta v Debru vseeno stala nova bloka? »Da, vendar se bo ta delež denarja moral prerazporediti med vlagatelja in občino,« je pojasnil Šantej.

Kot je župan povedal, so v občini izvedli anketo med občani o potrebah po stanovanjih in željah po kvadraturi, morebitnih zunanjih površinah, balkonih in parkirnih prostorih. Z njo so pridobili 140 mnenj občanov, ki bodo v pomoč vlagatelju pri gradnji nepremičnin.

ER

»Občina bo še letos pripravila javni razpis za vlagatelje, saj tako velike naložbe ni zmožna uresničiti sama.«

Koordinator pravičnega prehoda

ŠOŠTANJ – Župan Občine Šoštanj Boris Goličnik je po sklepu vlade postal nacionalni koordinator pravičnega prehoda. Opravljal bo vlogo, ki je predvidena v skladu z lani sprejeto nacionalno strategijo za izstop iz premoga in prestrukturiranje premogovnih regij.

Goličnik, ki je bil na zadnjih lokalnih volitvah izvoljen za župana Šoštanja, je po poklicu komunalni inženir. Tri desetletja je bil zaposlen v Termoelektrarni Šoštanj, kjer je bil med drugim nekaj let vodja gradbene službe. Ta prostovoljec, humanitarac in gasilec je dejal, da zanj besedna zveza pravični prehod pomeni izjemno zahtevno obdobje prehoda v podnebno nevtravno gospodarstvo, v katerem ne sme ostati nihče prezrt. Kot nacionalni koordinator pravičnega prehoda bo imel predvsem povezovalno vlogo. Zavzemal se bo za sodelovanje vseh odgovornih, pristojnih ministrstev ter vseh lokalnih skupnosti, vključenih v prestrukturiranje. Da bo ta proces uspešen, se mu zdijo izjemno pomembni še jasna strategija države ter uresničeni območni načrti.

TS

ŠENTJUR – Kje se zatika izvedba projekta podružnične šole na Kalobju?

Majavi temelji še pred začetkom del

Občinska svetnica in poslanka SDS Jelka Godec opozarja, da po skoraj dveh letih, odkar je državni zbor v proračunu namenil 1,9 milijona evrov za novo podružnično šolo na Kalobju, gradbeni stroji še vedno niso zabrnili. Na Občini Šentjur pravijo, da je bila vloga za pridobitev gradbenega dovoljenja že oddana, ne morejo pa še napovedati datuma objave razpisa za izbiro izvajalca in predvidenega začetka gradnje. Ker so se cene gradbenih storitev zadnja leta izjemno povišale, bo, kot pravijo, treba uskladiti finančno konstrukcijo za predvideno naložbo.

TINA STRMČNIK

Ali bodo Kalobčani sploh dobili novo šolo s telovadnico, ki bo namenjena vsem krajanom? Tako v svoji objavi na enem od družbenih omrežij sprašuje Godčeva, na katere pobudo so se pred leti sestali predstavniki občine, krajevne skupnosti, šole in ministrstva ter se pogovarjali o tem, da bi Kalobje dobilo novo šolsko zgradbo. Prejšnja vlada je pripravila idejni projekt za novogradnjo, saj je presodila, da ob-

navljanje več kot sto let stare zgradbe ni več smiselno. Ker se je zapletlo zaradi ze-

mljišča, kjer je bila predvidena gradnja, je ministrstvo za izobraževanje glede na razmere naročilo nov idejni načrt. Tudi po rebalansih državnega proračuna je po besedah Godčeve denar za kalobško podružnico ostal zagotovljen.

Država že pripravljena

Ministrstvo in občina sta sklenila pogodbo o sofinanciranju, po kateri sta za sofinanciranje novogradnje podružnične šole z vrtcem in s telovadnico zagotovljena skoraj dva milijona evrov. Občinska svetnica je pojasnila,

Jelka Godec: »Različne informacije krožijo o tem, zakaj po več kot pol leta obljub, gradbenega dovoljenja menda še vedno ni. Čeprav lahko pobudnik gradbeno dovoljenje pridobi zelo hitro, če se seveda zavzema za izvedbo projekta.«

da je bilo 21 tisoč evrov, namenjenih izdelavi projektov,

Več kot sto let staro šolo na Kalobju je dodatno poškodoval potres v Petrinji leta 2020. Komisija Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje je takrat odsvetovala uporabo prvega nadstropja in podstrešja stavbe. Dokler stavba ni bila deležna popravil, je občina pouk in predšolsko vzgojo organizirala v začasnih prostorih. (Foto: SHERPA)

že izplačanih. Država je za letos predvidela skoraj 900 tisoč evrov sofinanciranja, za prihodnje leto pa približno milijon evrov. »Več kot jasno je, da je ministrstvo načrtovalo začetek gradnje letos. Občina mora kot izvajalka projekta pridobiti gradbeno dovoljenje, objaviti javni razpis za izvajalca del. Gradbenega dovoljenja pa še kar ni,« poudarja poslanka državnega zbora. Zanima jo, komu ustreza, da se zadeve vlečejo tako dolgo, medtem ko cene gradbenih storitev rastejo. Ker država pripravlja morebitne spremembe proračunov za letos in prihodnja leta, jo skrbi, ali bo še ohranila denar za podružnico ali ga bo namenila za naložbe, kjer je dokumentacija že pripravljena.

Še veliko neznank

Na Občini Šentjur so pojasnili, da je predstavitev idejne zasnove nove podružnice in telovadnice na Kalobju nalezela na pritožbe glede umestitve predvidenih novogradenj. Umestitev je bilo treba uskladiti s pritožniki in pristojnim ministrstvom. Zato je bilo treba zagotoviti dodatno zemljišče in prilagoditi idejno zasnovo. Dodatno zemljišče je bilo pridobljeno januarja

letos, nato so sledila usklajevanja glede tehničnih rešitev s pristojnim ministrstvom in z drugimi vpletenimi.

Vloga za pridobitev gradbenega dovoljenja je bila sredi letošnjega maja oddana na Upravno enoto Šentjur pri Celju. Občina v postopku pridobitve gradbenega dovoljenja pričakuje zahteve po dopolnitvah, kar lahko pridobitev gradbenega dovoljenja še zamakne. »Zato težko napovedujemo objavo javnega razpisa in začetek gradnje.«

Čaka jih uskladitev finančne konstrukcije

V odgovoru občine je še zapisano, da je izračun vrednosti naložbe temeljil na ocenjenih vrednosti ministrstva za vzgojo in izobraževanje izpred nekaj let. Finančna konstrukcija je novembra 2021 znašala približno 2,5 milijona evrov, od tega bi ministrstvo sofinanciralo 1,9 milijona evrov, preostalih 600 tisoč evrov pa občina. Ker so se cene gradbenih storitev v tem obdobju izjemno povišale, prav tako so vse tehnične rešitve usklajene s pristojnim ministrstvom, bodo primorani uskladiti finančno konstrukcijo in morebiten obseg gradnje, so še odgovorili.

Predali ključne oskrbovanih stanovanj

»Sem stanovalka doma upokojencev in ko sem spremljala gradnjo oskrbovanih stanovanj, sem začela razmišljati, da bi dala vlogo za selitev. Za to sem se odločila, ker lahko še skrbim zase, v domu upokojencev pa se bo sprostila zelo lepa soba za nekoga, ki rabi več pomoči.« Tako je povedala upokojena učiteljica matematike in fizike Lucija Užmah, ena od novih najemnikov 30 oskrbovanih stanovanj, ki jih je Občina Šmarje pri Jelšah namenu predala minuli torek.

Šmarski župan Matija Čakš je povedal, da so stanovanja, umeščena v središče občine, pomembna pridobitev za lokalno skupnost. »Starejši bodo lahko vključeni v dogajanje v kraju. Vse, kar bodo potrebovali, bodo imeli na dosegu roke.« Celotna naložba je vredna 3,3 milijona evrov. Občina je v proračunu zagotovila približno 800 tisoč evrov, 1,4 milijona evrov je prispeval republiški stanovanjski sklad, malo manj kot 800 tisoč evrov je prispevalo ministrstvo za okolje in prostor, 257 tisočakov je primaknil Eko sklad.

Različne storitve

Vsa stanovanja so prilagojena za bivanje starejših oseb, imajo svoj balkon ali teraso, shrambo in parkirno mesto. V vsakem bloku so notranji in zunanji prostori za druženje ter terasa z visokimi gredami. Stavbi sta z mostičkom povezani z dovozno cesto, v neposredni bližini je dom upokojencev. Direktorica omenjenega doma Gordana Drimel je razložila, da bodo najemniki oskrbovanih stanovanj lahko uporabljali različne

storitve doma, ki jih bodo potrebovali. »Naš cilj je, da ljudje v oskrbovanih stanovanjih živijo svobodno, se svobodno odločajo in si sami oblikujejo dan. S pomočjo rdečega gumba lahko kadarkoli pokličejo na pomoč, ta storitev je zelo pomembna za občutek varnosti. Lahko se odločijo za pomoč pri čiščenju, za domsko prehrano ter za storitve socialne oskrbe. Slednje bomo v večji meri izvajali kot obliko pomoči na domu.«

Najemnina cenejša kot oskrbnina

Direktor Stanovanjskega sklada RS Črtomir Remec je pojasnil, da bo za vseh 30 oskrbovanih stanovanj ne-profitna najemnina. Vesel je, da bo starejšim osebam najem teh stanovanj dostopen, saj bo njihova najemnina bistveno nižja, kot je oskrbnina v domu upokojencev. Najemnina bo v povprečju znašala približno 200 evrov, njena višina bo odvisna od velikosti posameznega stanovanja. Remec je spomnil, da je na Celjskem pred kratkim tudi Občina Rogaška Slatina

zgradila nova oskrbovana stanovanja. Po njegovih besedah znaša delež tovrstnih stanovanj in stanovanj za gibalno ovirane v celotnem

fondu javnih stanovanj približno 20 odstotkov. Glede na demografske napovedi je cilj, da bi bilo takšnih stanovanj še več, saj bodo potrebe po njih vedno večje.

Občina je sicer pred leti predvidevala gradnjo treh blokov oskrbovanih stanovanj, s stanovanjskim skladom pa se je nazadnje dogovorila za

»Starejši bodo lahko vključeni v dogajanje v kraju. Vse, kar bodo potrebovali, bodo imeli na dosegu roke,« pravi Matija Čakš.

Šmarski župan Matija Čakš in direktor Stanovanjskega sklada RS Črtomir Remec sta ključne stanovanj izročila prvi ma stanovalkama. (Foto: Andraž Purg)

TS

MOZIRJE – Gradnja nove Mozirske kočice tik pred koncem

Njeno odprtje morda še ta mesec

Letos v začetku julija za mozirske planince dan zagotovo nima dovolj ur. Hitijo, da bi lahko še ta mesec pod streho spravili uradno odprtje nove Mozirske kočice in tako z njo ujeli še del letošnje planinske sezone. Predsednik planinskega društva Boštjan Goličnik pravi, da je pred njimi še kar nekaj dela, čeprav so levji delež že uspeli postoriti.

ŠPELA OŽIR

»Zaenkrat si še ne moremo oddahnniti. Z izvajalci del hitimo, da bomo čim prej dokončali kočico in jo lahko odprli za javnost. Trenutno urejamo njeno notranjost. Ogromno dela prinaša še urejanje papirjev, razpisov in dovoljenj,« je pojasnil Boštjan Goličnik in dodal, da zato še nikakor ni čas za praznovanje.

Gradnja nove Mozirske kočice bo namreč v celoti stala kar približno milijon evrov. »Pri pridobivanju denarja je bilo planinsko društvo kar uspešno. Pridobili smo sredstva od zavarovalnice, donacije, veliko dela smo opravili prostovoljno ... Nezanemarljivo vsoto bomo prejeli tudi s pomočjo razpisa, za kar moramo projekt še uspešno dokončati,« je še dodal predsednik planinskega društva.

Boljši izkoristek prostora

Vsi tisti, ki ste se v zadnjem času mudili na Golteh in ste morda »pošpegali«, kako je videti nova planinska pridobitev, ste lahko opazili, da je zgrajena iz lesa in kamna, zaradi česar njen videz sovpada z okolico. Ne manjka jo niti sodobne podrobnosti, ki odražajo čas, v katerem je bila zgrajena. »Njena zmogljivost je takšna, kot jo je imela njena predhodnica, s čimer smo ohranili približno enak tržni obseg. Zadostili samo le novim predpisanim standardom, zaradi katerih je prišlo do nekaj sprememb. Razporeditev prostora je zdaj neprimerno boljša,« je povedal Goličnik.

»Ko je pogorela, smo bili zelo žalostni, zdaj se veselimo nove pridobitve. Vanjo namreč zelo radi zahajamo tako Mozirjani kot okoliški prebivalci,« pravi Ivan Suhoveršnik.

»Ko je pogorela, smo bili zelo žalostni, zdaj se veselimo nove pridobitve. Vanjo namreč zelo radi zahajamo tako Mozirjani kot okoliški prebivalci,« pravi Ivan Suhoveršnik.

tudi župana Ivana Suhoveršnika. »Na novo stavbo smo zelo ponosni. Kar nekaj denarja je vanjo vložila tudi naša občina in obenem pomagala pri pridobivanju vse dokumentacije ter pri prijavi na razpis. Izkazali sta se tudi velenjska in šoštanjka občina, ki sta prispevali nekaj denarja.« Mozirska kočica bo po Suhoveršnikovih besedah obogatila mozirsko turistično ponudbo. »Ko je pogorela, smo bili zelo žalostni, zdaj se veselimo nove pridobitve. Vanjo namreč zelo radi zahajamo tako Mozirjani kot okoliški prebivalci.«

Večkrat v objemu ognjenih zubljev

Požar je staro Mozirsko kočico, katere manjši del je bil pozidan, popolnoma uničil februarja 2021. Pri gašenju je sodelovalo 88 gasilcev s 16 vozili. Pri delu sta jih ovirala poledenela cesta in strmo pobočje. Nastala je velika škoda, tako za lastnika kočice, Planinsko društvo Mozirje, kot za celotno planinsko organizacijo.

Mozirska kočica stoji ob južnem pobočju Boskovca, najvišjega vrha Golt ali Mozirskih planin. Prvo Mozirsko kočico je zgradila Savinjska podružnica Slovenskega planinskega društva in jo odpr-

Lastnik kočice je Planinsko društvo Mozirje, ki je nepremičnino zaenkrat oddalo v najem dosedanjemu najemniku. V gostinskem prostoru je približno štirideset sedišč. Zunaj je terasa z razkošnim razgledom, kjer je prostora še za približno trideset ljudi. »Lega je zelo ugodna. Gre za prisojno stran s pogledom na Zgornjo in Spodnjo Savinjsko dolino z delom Šaleške doline,« še dodaja. Kot nekoč bo nekaj miz tudi ob koči. Pod streho nove kočice bo lahko prenočilo približno 45 ljudi.

Tokrat veseli

Da je kočica tik pred tem, da bo odprta za javnost, veseli

»Zaenkrat si še ne moremo oddahnniti. Z izvajalci del hitimo, da bomo čim prej dokončali kočico in jo lahko odprli za javnost,« pravi Boštjan Goličnik.

Prostovoljci planinskega društva predstavljajo zelo pomemben del pri gradnji.

la oktobra 1896. Povečali in preuredili so jo leta 1920. Leta 1929 so poleg stare kočice postavili novo poslopje, ki je bilo namenjeno predvsem

smučarjem. Leta 1933 so mozirski planinci zgradili še eno kočico. Vse kočice je nemški okupator požgal avgusta 1942. Celjski planinci so leta

1946 zgradili novo kočico, ki je v gozdnem požaru pogorela julija 1950. Kočo so obnovili in jo odprli septembra 1951. Foto: osebni arhiv

Zmagali so Šentjurčani

SLOVENSKE KONJICE – Člani Društva podeželske mladine Šentjur so minulo soboto postali zmagovalci 37. državnih in 14. mednarodnih kmečkih iger, ki jih je v Ločah organiziralo Društvo podeželske mladine Slovenske Konjice z Zvezo slovenske podeželske mladine.

Mladi podeželani so se že tradicionalno pomerili v ko-

»Lepo je gledati pisano množico mladih, ki kljub tekmovalnosti izžarevajo energijo povezovalnosti in se prelevijo v eno veliko družino – podeželsko mladino,« pravi Anja Mager.

šnji in grabljenju, gostitelji iz Slovenskih Konjic pa so nekaj spretnostnih iger začinili s posebnostmi iz lokalnega okolja. V igre so vnesli pridih vinogradniške tradicije in pohorskih gozdov. Za naziv državnih prvakov se je na dogodku, katerega namen je med drugim povezovati mlade, ki čutijo pripadnost do

slovenskega podeželja, potegovalo 22 ekip. V mednarodni kategoriji so sodelovali tekmovalci iz Danske, Irske, Grčije in Walesa.

Kdo so najboljši?

S svojim trudom, spretnostjo in natančnostjo so sodnike najbolj prepričali člani Društva podeželske mladine Šentjur. Zmagovalno ekipo so sestavljali David Podkrajšek, Maša Kramer, Simon Zdolšek, Rajko Vivod, Tilen Hvala in Nataša Golež. Na drugo mesto so se zavihteli tekmovalci novoustanovljenega Društva podeželske mladine Zgornje Savinjske doline. Tekmovalci s Celjskega so osvojili še nekaj drugih lovorik. Med kosci se je na drugo mesto uvrstil David Podkrajšek iz Društva podeželske mladine Šentjur, tretji je bil Miha Podkubovšek iz konjiškega društva podeželske mladine.

Steber slovenskega kmetijstva

Predsednica Zveze slovenske podeželske mladine Anja Mager je povedala, da so tovrstne kmečke igre veliko več kot druženje. Po njenih besedah so preplet ohranjanja tradicije z ravno pravišno mero tekmovalnosti, ki vsako leto v drug konec Slovenije privabi

mlade in manj mlade iz vse države. »Lepo je gledati pisano množico mladih, ki kljub tekmovalnosti izžarevajo

»Opažamo, da se kar nekaj mladih odloča za prevzem kmetij. Upam, da jim bo država prisluhnila in jim finančno stala ob strani,« pravi Milan Hrovat.

energijo povezovalnosti in se prelevijo v eno veliko družino – podeželsko mladino,« je dejala in pohvalila gostitelje dogodka.

Predsednik Kmetijske gozdarske zadruge Slovenske Konjice Milan Hrovat je poudaril, da so mladi na podeželju steber slovenskega kmetijstva. »Opažamo, da se kar nekaj mladih odloča za prevzem kmetij. To je edino zagotovilo, da podeželje ne bo ostalo prazno in da se bo še naprej dobro razvijalo. Upam, da bo država mladim na podeželju prisluhnila in jim finančno stala ob strani. Tako bomo preprečili zaraščanje Slovenije in jo ohranili zeleno.«

TS, foto: ZSPM

Zmagovalna ekipa Društva podeželske mladine Šentjur s svojimi navijači

Po oceni organizatorjev se je dogodka udeležilo približno 1.500 ljudi.

V Rogaški Slatini se je končal festival Pranger

Stritarjeva nagrada Anji Radaljac

Anja Radaljac iz Celja je prejemnica Stritarjeve nagrade, ki jo mladim literarnim kritikom podeljuje Društvo slovenskih pisateljev. Nagrado je prejela v sklopu 20. Festivala Pranger, srečanja pesnikov, kritikov in prevajalcev poezije, ki so ga organizatorji minuli konec tedna sklenili v Aninem dvoru v Rogaški Slatini.

TINA STRMČNIK

Anja Radaljac je literarna komparativistka, pisateljica, kritičarka in prevajalka. Leta 2014 je izdala knjižni prvenec, roman Polka s peščenih bankin (LUD Literatura), leta 2016 esejistični roman Puščava, klet, katakombe (Litera) in leta 2022 roman Punčica (Litera), ki je bil nominiran za nagrado kresnik ter izbran za Fabulin izbor 2023. Je soustanoviteljica in sourednica spletnega medija Animot, medija za interseksijsko obravnavo vprašanja nečloveških živali, in sourednica istoimenske butične založbe. Od leta 2010 objavlja literarne in od leta 2012 tudi gledališke kritike. Piše pretežno za Delo, Radio Ars in Literaturo, kot kulturna novinarka sodeluje tudi s spletnim medijem Disenz.

Žirija, ki so jo sestavljali Muanis Sinanović, Robert Kuret in dr. Zoran Pevec, je v utemeljitvi zapisala, da je letošnja prejemnica Stritarjeve nagrade kritičarka z zavidipljivim stažem in eno najbolj prepoznavnih kritičskih peres ne zgolj v svoji generaciji, temveč znotraj slovenskega literarnega polja nasploh. V obrazložitvi nagrade je med drugim izpostavljeno, da so njena besedila analitično napeta od samega začetka, saj imajo izdelano stališče in se ogibajo nepotrebnemu obnavljanju vsebine ter drugim stranpotem, na katere kritika prepogosto zahaja.

Za polemično in izzivalno kritiko

Nagrajenka Stritarjevo nagrado dojema kot korektiv nevzdržnega ekonomskega položaja kritičkega poklica. »Z literarno kritiko se namreč ni mogoče preživljati, gre za poklic, ki je vselej potisnjen v vlogo obrobne dejavnosti oziroma ena od dejavnosti, s katero se oseba, samozaposlena v kulturi, (lahko) ukvarja.«

»Najbolj nevhvaležno pri kritičkem poklicu je opozarjanje na ustaljene problematične vzorce v literaturi, ki se vzpostavijo v književnosti nekega obdobja. Na takih mestih kritika terja spremembe literarne krajine. To je veliko zahtevnejše od opozarjanja na probleme in zagate posamičnih del,« pravi Anja Radaljac.

Stritarjeva nagrada se ji zdi pomembna, saj prispeva k vidnosti poklica in pomena literarne kritike. Vesela je, da v zadnjih letih v ospredje prihaja polemična in izzivalna kritika, ki postavlja pod vprašaj literarne smernice in vzorce v literarnem polju ter izpostavlja pomanjkljivosti in pozitivne lastnosti posamičnih besedil. »Po osebni plati mi zelo veliko pomeni, da sem nagrado prejela prav iz rok kolegov, katerih delo visoko cenim tudi sama.«

Radaljcova je pojasnila, da je kritika le redko prisiljena opozarjati zgolj na pomanjkljivosti literarnih del. Kritički poklic po njenih besedah terja predvsem analizo in premislek različnih prvin besedila, tako pozitivnih, kot tudi negativnih in pomeni neke vrste dialog s piščočimi in z založbami, ki je vsem potreben.

Pretresali pesniške zbirke

Festival Pranger, ki je povezal Ljubljano in Rogaško Slatino, je med 28. junijem in 1. julijem poskrbel za refleksijo devetih pesniških zbirk iz minulega leta. Trije kritiki so izbrali vsak tri avtorje novih pesniških zbirk. Letos so imeli vlogo kritikov Silviya Žnidar, Alen Albin Širca in Denis Škofič, ki so za festival izbrali pesniške zbirke An-

dreje Štepec, Sergeja Harlamova, Blaža Božiča, Pina Pograjca, Lukasa Debeljaka, Aleša Jelenka, Uroša Zupana, Miriam Drev in Ane Svetel. Vse kritičke razprave je vodila Diana Pungeršič. Usmeritev festivala je tokrat temeljila na dostojanstvu in dojemanju umetnosti. »Med drugim smo govorili o tem, kako povedati mnenje dobronamerno v obraz, po drugi strani pa neustrašno premisliti o slišani kritiki, ki naj bo dobro utemeljena in vljudna,« so zapisali organizatorji.

Priložnost za mlade avtorje

Tudi letos je bil pod okriljem festivala natečaj za otroke, poimenovan Ela – Mali Pranger, pri organizaciji katerega sodeluje Knjižnica Rogaška Slatina. Mladi avtorji so bili povabljeni, da prijavijo svoje pesmi na temo topline. Na natečaj je tokrat prispelo 261 prispevkov, 35 več kot lani. Žirija je sorazmerno s številom prejetih prispevkov med nagrajence izbrala 30 mladih ustvarjalk in ustvarjalcev iz tretjega trilettja, 15 iz drugega trilettja ter pet iz prvega trilettja osnovnih šol.

Anja Radaljac je prejemnica Stritarjeve nagrade za izredne dosežke na področju literarne kritike mlajših generacij. Ob njej je predsednik Društva slovenskih pisateljev Dušan Merc. (Foto: Blaž Lah)

Romanica Antiqua za glasbeni začetek poletja

Laško je minuli teden utripalo v ritmu 14. Festivala Romanica Antiqua. Na različnih prizoriščih v mestu so se vrstili brezplačni koncerti, delavnice, poletna šola in seminarji. Festival, ki ga pripravlja KUD Romanika Laško, je zasnovan na visokih kakovostnih temeljih, ki jih zagotavljajo evropsko prepoznavni poustvarjalci glasbe in v slovenskem prostoru priznani glasbeni pedagogi.

V koncertnem delu festivala sta se predstavila pianist Benjamin Govže s klavirskim recitalom in harmonikar Dejan Kušer z recitalom klasične harmonike. Benjamin Govže, profesor klavirja v Glasbeni šoli Celje, je v Kulturnem centru Laško izvedel dela Schuberta in Schumanna. Priznan pianist pri Festivalu Romanica Antiqua sodeluje od leta 2010, redno sodeluje tudi kot korepetitor na domačih in mednarodnih tekmovanjih. Za odmevne glasbene dosežke

na področju koncertne dejavnosti in izobraževanja mladih je leta 2011 prejel priznanje Antona Aškercja Občine Laško. Slednjega je letos prejel tudi Dejan Kušer. Njegov recital klasične harmonike je v okviru letošnjega Festivala Romanica Antiqua odmeval v cerkvi Karmelske Matere božje v Marija Gradcu. Značilnost festivala Romanica Antiqua je namreč tudi, da med koncertna prizorišča vključuje kulturne spomenike. Profesor harmonike v celjski glasbeni šoli Dejan Kušer, ki je sodeloval že z mnogimi komornimi zasedbami, je v marijagraški cerkvi izvajal dela Debussyja, S. Bacha, Scarlattija, Ravela in Piazzolle.

Poletna šola in delavnice

Osrednje mesto na festivalu je bilo namenjeno izobraževalnim vsebinam s poletno šolo godal, akordeona in klavirja. Poletne glasbene šole in

delavnic so se udeležili učenci in dijaki osnovne in srednje stopnje glasbenega izobraževanja. Mentorji na letošnjem festivalu so bili profesor Helfried Fister, Aleksandar Kuzmanovski, mag. Dejan Kušer in mag. Aleksandar Serdar. Svoje novo pridobljeno znanje so udeleženci pokazali na petkovem zaključnem koncertu v Glasbeni šoli Laško. Tam je bila tudi delavnica ritma z Bojanom Krhlankom, tolkalistom zasedbe Laibach. Znameniti goslar iz zamejstva Ivan Milič je pripravil goslarško delavnico in udeležencem predstavil glasbila, ki jih izdeluje.

Godalkanje kot dopolnilo

Festival Romanica Antiqua se je končal s petkovim godalkanjem na vrtu Savinje. Godalkanje je namenjeno godalni igri. Dopolnjuje in nadgrajuje znanje, pridobljeno v glasbeni šoli ali sa-

Osrednje mesto na festivalu je bilo namenjeno izobraževalnim vsebinam s poletno šolo godal, akordeona in klavirja.

moizobrazbi. Glavni mentor godalkanja je bil akademski in ljudski glasbenik Bojan Cvetrežnik, ustanovni član glasbene skupine Terrafolk. S strokovno sodelavko Barjo Drnovšek sta otroke popeljala v svet različnih glasbenih zvrsti in načinov učenja glasbe. Udeleženci so bili razvrščeni v delovne skupine, sestavljene glede na njihovo predznanje, glasbeni okus in glede na vlogo posameznika v skupinski igri. Godalkarji so svoj program, poln glasbene navihanosti in istočasno resnosti, predstavili na lastnem koncertu. Temu je sledil večerni jam session (spontano muziciranje), ki so se mu lahko pridružili tudi obiskovalci. BA

Za nepozaben večer, poln glasbenih užitkov, je v cerkvi v Marija Gradcu poskrbel harmonikar Dejan Kušer. (Foto: KUD Romanika Laško)

Krožišča na Celjskem – Od skromnega zelenja do razkošnih sredic

Otočki za izražanje lokalne identitete

Fontane, skulpture in kipe smo vrsto let opazovali v parkih, ulicah in na trgih. Zadnja leta je vedno več takšnih elementov uporabljenih za krasitev krožišč. Na Celjskem v zadnjem času poglede med drugim priteguje 12-tonski stekleni zmaj, ki ga je v sredino krožnega križišča postavila Občina Kozje. Kakšna sporočila želijo pri opremljanju krožišč posredovati lokalne skupnosti? Kako zbirajo zamisli in kako iščejo ustvarjalce? Zakaj rože in grmički na tistih nekaj kvadratnih metrih niso dovolj? Ali skulpture v krožiščih morda nagovorijo več ljudi kot v galeriji?

TINA STRMČNIK

Krožišče v Kozjem že nekaj tednov krasí stekleni zmaj. Županja Milenca Krajnc pravi, da strošek ureditve tega krožišča predstavlja manj kot odstotek vrednosti projektov, ki jih izvajata občina. (Foto: Jernej Sulc)

Top lokacija kot duh današnjega časa

»Če želimo v sredino krožišča postaviti javno plastiko z javnim denarjem, bi morali v ta namen objaviti javni razpis.« Tako pravi umetnostni zgodovinar in kustos Miha Colner, ki je o fenomenu opremljanja krožišč s skulpturami in z drugimi vsebinami pred leti s fotografom Jako Babnikom izdal fotoknjigo z naslovom Top lokacija. Po besedah Colnerja sta bistveni vprašanji, ki se zastavljata ob okraševanju krožišč, zakaj nek kraj to res potrebuje in ali mu tovrstne ureditve prinašajo dodano vrednost.

Miha Colner in Jako Babnik sta pred nekaj leti prevozila vso državo in dokumentirala vsa krožišča ter v knjigo uvrstila tista z izstopajočimi skulpturami. »Takrat se nama je zdelo, da smo v Sloveniji dosegli vrh tega fenomena. Vendar se je v zadnjih šestih letih izkazalo, da je po državi še veliko več »okrancijanih« krožišč,« je povedal Colner.

Miha Colner je s fotografom Jako Babnikom pred leti obredel vso Slovenijo in raziskoval ureditev krožišč. Glede na to, da lokalne skupnosti vanje umeščajo najrazličnejše vsebine, sta krožiščem nadela ime top lokacija in izdala istoimensko fotoknjigo.

»Okrašena krožišča niso značilna le za naše kraje, tako je tudi v Avstriji, na Hrvaškem in še marsikje po Evropi,« pravi Miha Colner.

In dodal, da je pri njihovem urejanju zelo izrazilo pomanjkanje transparentnosti.

Zakaj nekatere lokalne skupnosti čutijo potrebo, da otoke znotraj krožišč z nečim »napolnijo«?

Nekateri središče krožišča dojemajo kot javni prostor, čeprav resnica ni takšna, saj ljudje tega prostora ne morejo uporabljati, tam ne morejo posedati na klopci ali preživljati prostega časa kot na primer v parku. Središče krožišča je prostor, ki je nedostopen. Postavljanje različnih »dekoracij« v središča krožišč kaže tudi na to, da je naša država s preskokom v postindustrijsko, potrošniško družbo postala država avtomobilov. Ljudje verjetno več časa preživijo v avtomobilu, ko se na primer vozijo v nakupovalna središča, kot da bi hodili peš po središčih mest.

V številnih občinah so, kot ugotavljate, krožišča prostor za izražanje lokalne identitete.

Občine, ki uredijo nova krožišča, želijo že ob vstopu v kraj opozoriti na to, kakšna posebnost je značilna zanj. Ob vstopu v Zreče je na primer v krožišču postavljena skulptura kovača, na kateri je na veliko napisano ime

podjetja Unior, ki je namenilo denar za tovrstno postavitev. Ob vstopu v Rogaško Slatino je v krožišču velika steklenica, ki simbolizira tamkajšnjo mineralno vodo. Kraji torej poskušajo zelo nazorno pokazati svojo lokalno identiteto, čeprav ljudje, ki se z avtomobilom peljejo mimo, skulpturo med vožnjo opazijo le bežno.

S kolegom Jakom Babnikom sta med drugim ugotovila, da je poudarjanje tradicije in znamenitosti v krožiščih bolj značilno za manjše kraje kot za večja mesta, ki so znana po svojih gradovih ter arhitekturnih in drugih znamenitostih.

Razlike so precejšnje, verjetno odražajo tudi praktičen vidik. Ljubljana ima na primer zelo veliko krožišč. Če bi želela vsa opremiti s skulpturo, bi bil to verjetno velik finančni zalogaj. Verjetno je na ravni mestne oblasti sprejet dogovor, da v krožiščih zasajajo rože oz. rastline. Izjema je ljubljansko nakupovalno središče BTC City, saj gre za zasebno zemljišče, kjer lastnik skulpture umešča v krožišča po svoji volji. Tudi v Mariboru ni veliko krožišč, ki bi bila opremljena tako, da bi poudarjala lokalno identiteto. Ta potreba se zdi močnejša na

Miha Colner: »Občine naročnice za ureditev sredine krožišča velikokrat ne objavijo javnega razpisa, včasih k sodelovanju ne povabijo nujno umetnikov, ampak opremo krožišča zagotovi na primer gradbeno podjetje. Tako da ne moremo niti govoriti o umetniških delih, o skulpturah.«

podeželju. To je povezano s turistično industrijo, ne nazadnje je skoraj v vsakem manjšem kraju turistično-informacijski center.

Ureditev sredice krožišč je večinoma domena na lokalni ravni. Kot opozarjate, marsikje za ureditev sploh ne objavijo javnega razpisa.

Preden je šla knjiga Top lokacija v tisk, s kolegom Jako Babnikom nisva zasledila niti enega primera javnega razpisa, ki bi se nanašal na ureditev krožišča. Čeprav je »dekoracija« krožišč majhen del celotnega zneska, kolikor stane gradnja krožišča, se vseeno se pojavlja vprašanje transparentnosti. Na Gorenjskem je na primer zelo odmevala postavitev kipa, posvečenega bratoma Avenik. Za ta kip, katerega izdelava in postavitev sta stali približno 120 tisoč evrov in je zelo

okorno umeščen v prostor, občina ni objavila javnega naročila. V manjših krajih so včasih glavni pobudniki krajan ali krajevne skupnosti, ki brez velikih stroškov krožišča opremiti po svoje. Eden od primerov je, da so vanj postavili »prešo«. Ob tem se porajata vprašanji, ali kraj takšne posege v prostor res potrebuje in ali mu slednji prinašajo dodano vrednost. Če želimo v sredino krožišča postaviti javno plastiko z javnim denarjem, bi morali v ta namen objaviti javni razpis.

Kaj pa estetske vrednote, ki jih lokalne skupnosti sporočajo z ureditvijo krožišč?

Vrednostna sodba, kakšna ureditev sredine krožišča je primerna in kakšna ne, bi morala biti stvar širše razprave. Dejstvo pa je, da je treba za postavljanje spomenikov iz-

peljati javni natečaj. Ne zato, ker lokalna oblast ne bi vedela, kaj si želi, ampak zato, da bi imela na voljo različne rešitve, ki presegajo ustvarjalnost občinske uprave. Ko sva s kolegom pripravljala knjigo Top lokacija, se je izkazalo, da so krožišča izraz duha časa, v katerem živimo. Velikokrat so umeščena v komercialne oz. industrijske cone, v predmestja, so del obvoznice in vpadnic. Velikokrat so del okolja, ki je polno vizualnega onesnaženja z jumbo plakati, reklamami, napisi. Vsega je preveč. Živimo v zelo kičastem svetu in krožišča so po mojem mnenju le njegov del. In tako je na podeželju kot tudi v večjih mestih. Osebo se mi to preoblikuje vizualnih poudarkov zdi grozno, vendar je to hočeš nočeš del našega vsakdanjika.

Krožišče na Teharjah v občini Celje

V Rogaske Slatini so na simbolični ravni krožišča, ki jih obvozi največ vozil, povezana z vodo in s steklom. Krožišče v Tekačevem ima podobo steklenice. (Foto: MS)

Jabolko, steklenica, zmaj in še kaj

V Obsotelju in na Kozjanskem v zadnjem času veliko pogledov pritegne 12-tonski in približno štiri metre visok stekleni zmaj, ki ga je v enega od krožišč umestila Občina Kozje. Po številnih krožiščih je znana Rogaska Slatina, kjer vanje umeščajo skulpture, povezane z vodo in prav tako s steklom. Tudi Občina Šentjur želi krožišča, ki so trenutno zasajena le s travo, v prihodnosti tematsko povezati.

Občina Kozje je z direkcijo za ceste prvo krožišče pred štirimi leti zgradila v Lesičnem. Takrat je vodstvo občine k podaji predlogov o ureditvi sredinskega otoka povabilo krajevne skupnosti, javne zavode, društva in posameznike. Komisija, ki so jo osnovali

v občinski upravi, je med 13 prispelimi predlogi kot najbolj ustrezno izbrala idejo Osnovne šole Lesično, in sicer skulpture forma vive, ki so jo otroci izdelali iz lokalnega lesa. Za krožišče pri poslovno-obrtni coni v Kozjem ni občina kljub povabilu prejela nobenega predloga.

»Ko urejamo krožišča, iščemo rdečo nit. Ne želimo si, da bi posamezno krožišče pretirano odstopalo od ureditve drugih,« so sporočili iz Občine Rogaska Slatina.

Sodelavci občinske uprave so, ko so razmišljali o ureditvi, razmišljali o tradiciji kraja, o njegovi zgodovinski dediščini. Ker so v Kozjem včasih delovale »glažute« in »fužine« in ker je kraj znan po steklarstvu in jabolkah, so k sodelovanju na to temo povabili tri umetnike. Izbran je bil predlog steklarja Mitje Lukanca iz podjetja Artlinia. Slednji je zasnoval tako imenovano kozjansko jabolko. Zunanji del je izdelal iz korte-na, sredinski del iz kristalno barvanega stekla.

Mogočen kozjanski zmaj

Občina je z ureditvijo krožišča pri večnamenskem centru

ja namenja podporni turistični infrastrukturi, kamor po njenem prepričanju sodi tudi urejanje krožišč. »Verjamem, da bo to dolgoročno prineslo dodano vrednost za naše kraje ter med turisti vzbudilo zanimanje. Ne gre zgolj za umetnino, gre za mnogo več. In po prvih odzivih sodeč smo naredili pravo potezo, ki se bo obrestovala v prihodnosti.«

V skladu z dediščino

V Občini Šentjur načrtujejo estetsko nadgradnjo krožišč pri Osnovni šoli Franja Malgaja in pri centru Aspara, ko bo zgrajeno še krožišče pri Resevni. Vsa krožišča v diagonalni naj bi bila smiselno tematsko

Županja Kozjega Milenca Krajnc: »S pomočjo ureditve krožišč na podlagi zgodovinskih dejstev se predstavljamo širši javnosti, to je tudi eden od načinov, da se postavimo na turistični zemljevid.«

želela opozoriti na preteklost kraja, njegove legende in bogato steklarsko tradicijo. Steklar Lukanc je oblikoval stekleno skulpturo mogočnega zmaja. Slednja v višino meri približno štiri metre in pol ter tehta več kot 12 ton. »Izdelana je iz stoterih plasti desetmilimetrskega kristalnega stekla, vsaka plast je posebej brušena, obdelana in lepljena. Pri njenem nastajanju so sodelovali strokovnjaki z različnih področij. Mislim, da ta izjemen projekt vsakega človeka, ki ga vidi, popelje na potovanje skozi čas,« je prepričana županja Kozjega. Vesela je dobrih odzivov obiskovalcev in domačinov. V okolici skulpture so uredili okolico, posadili travo ter zasadili grmičke in rastje, ki uspevajo na območju Bistrega grabna. Prav tam je namreč, kot pravi legenda, nekoč prebival kozjanski zmaj.

Na vprašanje, koliko je stala skulptura zmaja in koliko skulptura jabolka, županja ni konkretno odgovorila. Poudarila je, da občina veliko denar-

povezana. Iz službe za odnose z javnostmi so sporočili, da bo občina idejne zasnove pridobila za ureditve, ki bodo temeljile na zgodovinski dediščini ter identiteti občine, po pridobitvi idejnih zasnov bo slednje dala v javno razpravo. Šentjurski župan mag. Marko Diaci meni, da so krožišča zanimiva točka, ki omogoča možnost za promocijo lokalnih znamenitosti, pri čemer so ključne ustrezna prostorska umestitev, prometna varnost, estetska in proporcionalna zmernost ter podpora oziroma sprejemanje lokalnega prebivalstva.

Simboli vode in stekla

V občini Rogaska Slatina je 15 krožišč. Ob načrtovanju takšne prometne ureditve občinska uprava, ki je prepričana, da urejenost sredinskih otokov krožnih križišč pomembno vpliva na zunanji videz mesta, s strokovnjaki upošteva predvsem vpliv na varnost, pretočnost in umirjanje prometa, pretresa izvedljivost gradnje glede na la-

OB ROBU

Vedno manj je praznih ...

Javne plastike v krožiščih po Sloveniji imajo zelo različne motive in tudi na Celjskem jih lahko zaznamo celo paleto, od »preše«, štoklje, treh lilij do simbola premogovništva. Včasih pomen ureditve ni jasen na prvi pogled in je podobno kot pri kakšnem umetniškem delu potrebno pojasnilo, kaj zaznavajo naše oči.

TINA STRMČNIK

Pobude za ureditve sredinskih otokov v krožiščih na državnih cestah dajo največkrat občine, ki morajo pridobiti soglasje Direkcije RS za infrastrukturo. Slednja postavitve spomenikov, skulptur in ureditev fontan dovoli pod pogojem, da takšna ureditev ne vpliva na zmanjšanje preglednosti ali na prometno varnost. Postavljanje tabel, napisov ter naprav za slikovno ali zvočno obveščanje in oglaševanje v sredinskem otoku krožnega križišča ni dovoljeno. Po prepričanju direkcije za ceste ima lahko urejanje krajine v območju krožnega križišča tudi praktične prednosti. Zasaditev v sredinskem otoku lahko bližajoča se vozila na primer opozori na približevanje krožnemu križišču.

Kot je v tokratni temi izpostavil eden od avtorjev knjige Top lokacija Miha Colner, gre pri urejenosti krožišč za utrjevanje lokalnih identitet, odraz folklorne, okolja, v katerem živimo, lahko pa tudi za promocijo dejavnosti oz. znamenitosti nekega kraja. Ob tem se poraja vprašanje, kakšen status imajo ti majhni otočki sredi prometne infrastrukture. Čeprav vabijo s stezicami, z dodatki in urejenostjo, značilno za mestne trge in parke, so krožišča po besedah sogovornika v resnici nedostopen prostor. Glede na število otkov, ki pripovedujejo svoje zgodbe, v naši družbi očitno vsekakor vlada močna potreba, da v krožišču nekaj je. Čeprav o posebnosti obiskanega kraja izvemo kar izza volana.

stništvo zemljišč, potek komunalnih vodov in podobno. Šele nato pride na vrsto razmislek o ureditvi otoka krožišča.

V osmih večjih slatinskih krožiščih ima sredinski otok hortikulturno ureditev, ob tem so v štirih krožiščih manjše vodne fontane in v treh krožiščih skulpture. V krožišču pri Zdraviliškem trgu je v sredinski otok umeščena skulptura, ki jo je Mestna občina Ljubljana podarila Rogaske Slatini ob pridobitvi statusa mesta. Ureditev drugih šestih krožišč je povezana z vsebinami, ki

simbolizirajo vodo in steklo, saj je Rogaska Slatina znana po vrelcih, zdraviliškem turizmu in steklarski tradiciji. Skulpturo v krožnem križišču v bližini Steklarne Rogaska je ustvaril vestranski ustvarjalec Franci Černelc iz Bistrice ob Sotli. Idejo za stekleno skulpturo steklenice v krožišču Tekačevo so leta 2012 pripravili zaposleni v oddelku za okolje in prostor. V občini je tudi sedem mini krožnih križišč s povoznim sredinskim otokom, kjer ni prostora za hortikulturne ali druge ureditve.

Od olimpijskega Mozirja do zadržanega Žalca

Lonček z barvicami v krožišču v bližini mozirske osnove šole.

Skulptura v Letušu

Krožišče na vstopu v Zgornjo Savinjsko dolino

Na območju občine Mozirje je pet krožišč, zaradi česar marsikateri domačin svoj kraj imenuje kar olimpijsko Mozirje. V njih stojijo skulpture, za katerimi se skrivajo lokalno obarvane zgodbe, ki so si jih zamislili v občini. Nekoliko drugačen pristop je pri urejanju tovrstnih prometnih površin ubrala Občina Žalec, ki se je že pred leti odločila, da bo vsa krožišča urejala zgolj z zasaditvami.

Ko se Spodnja Savinjska dolina malo naprej od Letuša prevesi v Zgornjo Savinjsko dolino, nas najprej pozdravi novo krožišče. Občina Mozirje si je v njem zamislila vseh sedem grbov zgornjesavinjskih občin, ki jih je v obliki mozaika izdelala ena od domačink. Sredi njih je zasadila lipo. Pobudi

so sledile tudi druge občine Zgornje Savinjske doline in za uresničitev projekta pristavile nekaj denarja.

Če se po državni cesti odpeljemo naprej proti Mozirju, na njegovem obrobju pri trgovinah naletimo na manjša krožišča s postavitvijo, ki simbolizira slap Rinko in Sa-

vinjo, ki teče po dolini. Vmes je nekaj kamenja in rastlinja. Zamislil si jo je arhitekt Grom z Vranskega.

Pred upravnim središčem pri vhodu v trg je v krožišču največja skulptura. Kot pravi župan Ivan Suhoveršnik, simbolizira zgodovino Mozirja – od srednjeveškega trga do krajevnega zavetnika sv. Jurija. Kip si je zamislil celjski umetnik Narcis Kantardžić.

Občina Mozirje je tudi krožišče pred Mozirskim gajem zaupala tamkajšnjim strokovnjakom. Medtem ko si je

vsebinsko krožišča pri osnovni šoli – lonček z barvicami – zamislila sama.

V Žalcu nekoliko zadržani

Nekoliko bolj zadržana pri urejanju krožišč je Občina Žalec, ki tovrstnim postavitvam ni preveč naklonjena. »Krožišča so predvsem prometne površine in ne prostor za umeščanje raznovrstnih javnih plastik. Predvsem morajo služiti svojemu namenu, torej prometu, zagotavljanju njegove varnosti in pretočnosti. Kro-

žišča morajo zato biti urejena nevtravno prav zato, da lahko služijo svojemu bistvu,« so sporočili iz omenjene občine in dodali, da so se že pred leti odločili, da bodo z zasaditvami enotno urejali vsa krožišča tako na državnih kot občinskih cestah. Tako bo očitno ostalo tudi v prihodnje ne glede na pobudo svetnikov stranke SDS, ki so na zadnji občinski seji predlagali, da bi bila lahko v sredini krožišč slovenska zastava. »Umeščanje zastav ali postavitve druge urbane opreme ni primeren način za ure-

janje krožišč. Tudi v prihodnje ostajamo pri takšni odločitvi, zato tudi ne predvidevamo postavitve zastav v krožišča,« so jasni v žalski občini.

Lukančev odtis tudi v Savinjski

Steklarstvo Artlinia, ki je opremilo dve krožišči na kozjanskem koncu, je odtis s svojimi steklenimi skulpturami pustilo tudi v Savinjski dolini. Ena njegovih prvih postavitve je sredi krožišča ob državni cesti v neposredni bližini avtocestnega priključka na tromeji občin Polzela, Prebold in Žalec. Na sredini je hmeljska kopica, v smeri vsake občine so še steklene plošče, na katerih so uprizorjeni tipični prizori iz vsake od njih. To je tudi edino krožišče, pri urejanju katerega je Občina Žalec sledila pobudi Občine Polzela in sofinancirala postavitev steklenih panojev.

Lukanc iz Grajske vasi je z domačinom Urošem Križnikom sodeloval tudi pri izdelavi kipa v krožišču v Letušu. Omenjen kip, ki ga je naročila Občina Braslovče, odseva stičišče treh dolin – Spodnje Savinjske, Zgornje Savinjske in Šaleške doline. Ustvarjalca sta si v središču zamislila »štangarja«, rudarja in splavarja. ŠO, foto: SHERPA

Poostren nadzor varnostne razdalje tudi na Celjskem

Mnogi še vedno preveč neučakani

Policisti Postaje prometne policije Celje so prejšnji četrtek sodelovali v poostrenem nadzoru, ki je bil izveden na območju celotne države. Poudarek nadzora je bil na ugotavljanju kršitev, povezanih z neustrezno varnostno razdaljo na avtocesti.

JANŽE FRIC

V času izvajanja poostre- nega nadzora so na avto- cesti na celjskem območju zaznali 47 voznikov, ki pri vožnji niso upoštevali ustrezne varnostne raz- dalje. Enega so opozorili, drugim so izdali plačilne naloge. Za tovrsten prekr-

šek je predpisana globa 200 evrov.

Med nadzorom so policisti obravnavali še voznika oseb- nega avtomobila, ki je pri omejitvi 130 km/h vozil 194 km/h, ter dva voznika tovor- nih vozil, ki nista upoštevala prepovedi prehitevanja na

avtocesti. Kršiteljem so iz- dali plačilne naloge.

Ne spreglejte puščic

V Policijski upravi Celje voznike ponovno opozar- jajo, naj bodo med vožnjo pozorni na primerno var- nostno razdaljo med vo- zili. Na nekaterih avtoce- stnih odsekih so narisane puščice, ki opominjajo na primerno varnostno raz- daljo. Razmik med pušči- cama vozniku sporoča,

kakšna mora biti trenu- tna varnostna razdalja pri hitrosti 130 km/h. Ko vozilo doseže prvo pušči- co, mora biti vozilo pred njim že pri naslednji pu- ščici. Razdalja med dvema puščicama torej prikazu- je pravilno razdaljo med dvema avtomobiloma, ki vozita z najvišjo dovoljeno hitrostjo. Na avtocestah, kjer so dovoljene hitrosti višje, je upoštevanje var- nostne razdalje še posebej pomembno.

Foto: Andraž Purg

Med Zidanim Mostom in Ljubljano iztiril vlak

Neurja z obilnim deževjem in močnim vetrom so v noči s ponedeljka na torek povzročila veliko nevšečnosti.

Kot navaja Center za obveščanje Uprave RS za zaščito in reševanje, so se zaradi razmočenega terena sprožili zemeljski plazovi in podori kamenja. Na železniški progi med Zidanim Mostom in Ljubljano, na odseku med Savo in Mošenikom, je zaradi plazu iztiril potniški vlak. Poškodovanih ni bilo, proga bo do nadaljnjega zaprta. Zemeljski plaz se je sprožil tudi na železniški progi med Kresnicami in Litijo. Kot so sporočili iz Slovenskih železnic, je zaradi posledic neurja napovedana zapora tira med postajami Kresnice-Laze-Ljubljana Zalog, kjer sicer te dni potekajo dela, do nadaljnjega odpovedana. To pomeni, da na tem odseku vlaki vozijo. Je pa do nadaljnjega zaprta proga med postajami Zagorje-Sava-Litija. Posledično je nadomestni avtobusni prevoz organiziran na relaciji Liti- ja-Trbovlje.

Nesreče s hudimi poškodbami

Pretekli teden so policisti Policijske uprave Celje obrav- navali tudi nekaj prometnih nesreč s hudimi poškodbami.

Konec tedna so obravnavali dve. Prva je bila v petek v To- polšici, kjer je 29-letni voznik cross motorja v blagem levem ovinku izgubil oblast nad vozilom in padel. Motorist, ki ni uporabljal varnostne čelade, se je pri padcu hudo poškodoval.

Drugo prometno nesrečo s hudimi poškodbami so obrav- navali v nedeljo zvečer v Mislinjski Dobravi. 32-letni kolesar, ki je vozil po kolesarski stezi iz smeri Slovenj Gradca, je pri prečkanju regionalne ceste izsili prednost vozniku osebnega vozila. Voznik osebnega vozila je trčil v kolesarja, ki se je v trčenju hudo poškodoval.

Prometno nesrečo s hudimi poškodbami so obravnavali tudi v ponedeljek na odseku Luče-Podvolovjek, kjer je 26-letna voznica osebnega vozila zapeljala na nasprotno smerno voz- išče in trčila v tovorno vozilo. V trčenju se je povzročiteljica huje poškodovala.

Slovenska jahta nasedla na Krku

Blizu marine Punat na otoku Krk je v soboto zvečer nasedla slovenska jahta. V času nesreče, katere vzrok še ni znan, je bilo na krovu 11,6 metra dolgega plovila šest ljudi, od katerih so vsi slovenski državljani, med njimi tudi lastnik.

Po poročanju 24 ur naj bi bil lastnik jahte Tomy podjet- nik Tomaž Ročnik. Sodišče ga je obsodilo na zaporno kazen v primeru propadle- ga celjskega podjetja Klasje in zaradi zlorabe položaja v

družbah Toming Consulting in Millcom Skupina. Kot so še poročali na 24 ur, je vrednost takšne nove jahte približno 700 tisoč evrov. Privoščil naj bi si jo, kot so še zapisali, maja lani med sodnim procesom.

Portal Necenzurirano je letos januarja poročal, kako je velenjskemu podjetniku uspelo na varno spraviti za več deset milijonov evrov premoženja. Tomaž Ročnik je bil še pred desetletjem eden najbogatejših Sloven-

cev. Revija Manager je vre- dnost njegovega premoženja ocenjevala na 48 milijonov evrov, obvladoval pa je mre- žo gradbenih podjetij, pekarn in nepremičninskih družb. Spletel jo je s pomočjo Pro- banke, ki jo je ustanovila in vodila njegova sestra Romana Pajenk. Po bankrotu Proban- ke leta 2013, ki se je končal z njeno nadzorovano likvidaci- jo, je več Ročnikovih podjetij končalo v stečaju, doletelo ga je več odškodninskih tožb in kazenskih postopkov.

Po poročanju 24 ur naj bi bila nasedla jahta v lasti podjetnika Tomaža Ročnika. (Vir: Facebook)

Tudi nekaj vlomov in kraj

V petek zjutraj so bili polici- sti na območju Policijske posta- je Velenje obveščeni o vlomu v dva gradbena zabojnika v Hrastovcu. Storilec je ukradel več različnega orodja, vrednega približno sedem tisoč evrov. V soboto so bili policisti obvešče- ni o vlomu v stanovanjsko hišo v Šmarju pri Jelšah. Storilec je ukradel nekaj kosov nakita.

V noči z nedelje na ponedel- jek so neznani storilci posku-

šali vlomiti v trgovino na Partizanski cesti v Velenju. Vanjo niso uspeli vstopiti, saj jih je pregнал alarm.

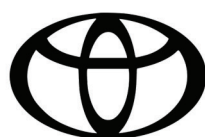
V Galiciji je neznan sto- rilec vlomil v prostore žu- pnišča. Ukradel ni ničesar, povzročil pa je škodo s po- škodovanjem vhodnih vrat in okna.

V ponedeljek so celjski policisti obravnavali vlom v vozilo. Storilec je ukradel

sesalec in dva kovčka elek- tričnega orodja.

Pretekli teden so bili na delu tudi tatovi koles. Iz kampa v Mozirju je neznan storilec ukradel gorsko kolo. Lastnika je z dejanjem oškodoval za približno šest tisoč evrov. V petek je nez- nan storilec izpred bloka v Goriški ulici v Celju ukradel moško gorsko kolo.

FRIMOBIL
AVTOCENTER

TOYOTA COROLLA SD 1.5
ŽE ZA 19.900 EUR *

bogata serijska oprema:

- kamera za vzvratno vožnjo
- povezljivost mobilnih naprav preko vmesnikov AppleCarplay in Android auto
- cloud navigacija
- klima
- asistenčni sistemi (aktivni tempomat, sistem zaščite pred trkom, sistem sledenja voznemu pasu, prepoznavanje prometnih znakov, sistem za zaščito pred trkom...)

AC FRI-MOBIL D.O.O.

DEČKOVA CESTA 43, CELJE

TEL: 03 4256080, 041 311082, 031 744048

* Cena velja ob nakupu s Toyota financiranjem, cena vozila brez financiranja 20.700 eur. Doplačilo stroškov prevoza in priprave 250 eur. Slika je simbolna.

Po oprostitvi Kristijana Kamenika

Kdo bo odgovarjal za enega najhujših zločinov v Sloveniji?

Franciška in Štefan Poharc

17-letna Viktorija Krušlin

36-letna Helena Krušlin

Ali bo kdaj pojasnjeno, kdo je v tej hiši umoril štiri osebe?

Kristijana Kamenika, ki je bil 25 let eden glavnih osumljencev za brutalni štirikratni umor v Tekačevem, so na Okrožnem sodišču v Celju pretekli teden oprostili. Proces iskanja storilca ali storilcev in zapleti ter izločanje ključnih dokazov v sojenju Kameniku so pokazali, da bo najverjetneje eden najhujših zločinov v Sloveniji ostal neraziskan vsaj še nekaj časa. Vroče je v ozadju dogajanja, še posebej zato, ker je bila lani vložena zahteva za preiskavo zoper naknadno odkritega domnevnega storilca.

SIMONA ŠOLINIČ

»Noben dokaz, ki ga imamo na voljo, ne dokazuje, da je bil Kristijan Kamenik na kraju dogodka,« je dejala sodnica **Alenka Jazbinšek Žgank**. Pri tem je, tudi glede na dosedanje izločitve dokazov, izrecno poudarila, da je odločitev sodnega senata vezana na dokaze, ki so v kazenskem spisu.

Tožilec **Gorazd Kacijančič** je dejal, da odločitev sodišča, glede na to, da je izločilo vse dokaze, ki so bili obremenjujoči za Kamenika, ni presenečenje. O pritožbi na sodbo se bo odločil, ko jo bo dobil v pisni obliki. Kamenikova zagovornica je takoj po izreku sodbe le ponovila to, kar ves čas trdi, da noben dokaz Kamenika s krajem zločina ne povezuje ne materialno ne personalno.

Ves čas glavni osumljenec

Ves ta čas, ko je Kamenik veljal za glavnega osumljenca, se je govorilo, da naj bi

bilo na prizorišču umora več oseb, med njimi 56-letni moški, državljani Hrvaške, kjer ima tudi prebivališče. Okrožno državno tožilstvo v Celju je zato lani na celjsko sodišče vložilo zahtevo za preiskavo zoper 56-letnika. »Do odkritja je prišlo z naknadno uporabo sodobnejših metod analize bioloških sledi, najdenih na maskirni kapi – izdelani

»Noben dokaz, ki ga imamo na voljo, ne dokazuje, da je bil Kristijan Kamenik na kraju dogodka,« je dejala sodnica Alenka Jazbinšek Žgank.

iz rokava puloverja – ki je bila zavarovana pri ogledu kraja štirikratnega umora in je bila v neposredni bližini stanovanjske hiše, kjer so se zgodili umori. Po ponovljeni analizi bioloških sledi in po kasnejši izmenjavi profilov DNK s Hrvaško je bilo ugotovljeno ujemanje DNK-profila v sledi z maskirne kape z DNK-profilom obravnavane

Brutalni umori

Tragedija v Tekačevem je ena najhujših v Sloveniji. Na brutalen način so bili marca 1997 v hiši umorjeni 73-letni Štefan Poharc, njegova 75-letna žena Franciška ter njuni podnajemnici, 36-letna Helena Krušlin in njena 17-letna hči Viktorija.

Podrobnosti umora naj bi bile grozljive, govorilo se je tudi o trpinčenju žrtev. Tudi motiv umora nikoli ni bil po-

jasnjen, neuradno so števili ugibali, da naj bi imel Poharc veliko denarja, ki so si ga morilci prilastili. Kamenikova vez s prizoriščem umora naj bi bili njegovi športni copati, ki so jih pošiljali od izvedenca do izvedenca, a z leti je bilo težje opraviti tudi njihovo podrobno analizo, saj so bili vedno slabše kakovosti, nato so jih iz kazenskega spi-

sa izločili. A iz tega primera niso izločali samo dokazov, lani so izločili tudi sodnico. V vseh teh letih si je ta primer podajalo že šest sodnikov in sodnic.

Ko se je v Celju začelo novo sojenje, spet ni šlo brez zapletov, sodišče je zahtevalo tudi ponovno analizo nekaterih materialnih dokazov, vendar ta ni prinesla novih dejstev glede morebitne vpletenosti Kristijana Kamenika v primer Tekačevo. To je bilo med obravnavo na sodišču tudi rečeno.

Tožilec Gorazd Kacijančič je že po eni od obravnava dejal, da analize niso prinesle novih ugotovitev, a je prav, da se ponovno preučijo vse relevantne okoliščine, čeprav se tudi sam zaveda, da dokazi po več kot 25 letih niso več enako kakovostni kot nekoč. V zvezi s še enim osumljencem, zoper katerega je tožilstvo zahtevalo za preiskavo vložilo lani, je dejal le, da je stvar trenutno na sodišču.

Upravičen do odškodnine?

Kristijan Kamenik je bil decembra 1999 za štirikratni umor v Tekačevem obsojen na 20-letno zaporno kazen. Ta sodba je bila potem razveljavljena, na ponovljenem sojenju je bil Kamenik oproščen, leta 2007 bi se moralo začeti še tretje sojenje, ki se

ni začelo, saj je pristal v tujih zaporih. Tokratna oprostilna sodba, če bo postala pravnomočna, je tudi podlaga za morebitno odškodnino, ki bi jo lahko Kamenik zahteval za vsa ta leta postopkov. Ob oprostilni sodbi je bil oproščen plačila stroškov kazenskega postopka, torej tudi svoje zagovornice. Ta denar bo kril državni proračun, ki utegne biti še nekoliko okleščen. Kamenik je namreč v priporu

preživel nekaj manj kot dve leti in dva meseca. Po izračunih nekaterih odvetnikov bi lahko iz državnega proračuna za te stroške odšteli nekaj 10 tisoč evrov. Prakse kažejo, da lahko odškodnine znašajo tudi do 100.000 evrov. Kristijan Kamenik sicer lahko zahteva odškodnino za čas, ki ga je preživel v priporu, za izgubo zaslužka pa tudi za povzročne duševne bolečine.

Foto: Arhiv NT/SHERPA

Kristijan Kamenik

Več kaznivih dejanj

Konjičana Kristijana Kamenika so na sodišču na Reki zaradi tihotapljenja droge leta 2011 že v drugo obsodili na osem let zapor. Leto pred tem so ga obsodili na enako kazen, a je vrhovno sodišče sodbo razveljavilo in soditi so morali še enkrat. V hrvaškem priporu je bil do sodbe leta 2011 skoraj dve leti v priporu, saj so ga kot vodilnega člana kriminalne združbe prijeli tamkajšnji preiskovalci. S sotorilci (vsi so bili obsojeni) naj bi na Hrvaško tihotapil heroin, nato so ga preprodajali uličnim prodajalcem. Da so ga prijeli v »zelo dobro organizirani kriminalni združbi«, so takrat razlagali policisti, saj so v številnih hišnih preiskavah zasegli večjo količino droge, naprave za pakiranje heroina, orožje, več avtomobilov in denarja. Pečanje z drogami so mu očitali tudi slovenski, italijanski in srbski policisti. V Italiji je Kamenik moral prestajati tudi zaporno kazen.

Kamenikova odvetnica Maksimilijana Kincl Mlakar

Tožilec Gorazd Kacijančič

Kuhar še naprej na Polzeli

Dragiša Drobnejak sedel na trenerski stolček Rogaške

V Košarkarskem klubu Rogaška je prišlo do menjave na trenerskem stolčku članskega moštva. Dosedanjega trenerja Petra Markovinoviča je zamenjal Dragiša Drobnejak, nekdanji košarkar Rogaške.

MITJA KNEZ

V Rogaški Slatini so se po pretekli sezoni, v kateri se je moštvo trenerja Petra Markovinoviča uvrstilo v četrtfinale državnega prvenstva, odločili za spremembo. Nalogo glavnega trenerja prevzema **Dragiša Drobnejak**, 45-letni nekdanji igralec, ki je kariero leta 2018 končal prav v Rogaški Slatini.

Prvič v vlogi glavnega trenerja

Dragiša Drobnejak je bil tudi član Sentiurja, ko je ta osvojil naslov državnega prvaka. Zatem se je podal v trenerske vode, bil je pomočnik trenerja v ljubljanski Olimpiji, a tudi del strokovnega štaba slovenske reprezentance. Na klopi Rogaške bo prvič v vlogi glavnega trenerja. »S Petrom Markovinovičem smo po sezoni opravili razgovor in jo skupaj analizirali. Njegovo delo smo ocenili kot uspešno in pričakovali smo nadaljevanje skupnega sodelovanja. Peter je po tako težki sezoni ocenil, da je preutrujen in da se želi vrniti k delu z mlajšimi selekcijami,« je dejal Kristijan Novak, predsednik KK Rogaška. Po Markovinovičevi odločitvi so morali v Rogaški Slatini na hitro poiskati rešitev. »Dragiša Drobnejak je bil naša prva izbira in veselimo se, da je brez oklevanja hitro sprejel našo ponudbo. »Drole« je legenda našega kluba, tukaj je končal kari-

ero in s svojimi igrami ter z odnosom močno zaznamoval sezoni 2016/17 in 2017/18. Pozna okolje in delovanje kluba, zato ne pričakujemo težav pri prilagoditvi.«

Markovinovič ostaja v klubu

Peter Markovinovič želi ostati v Rogaški Slatini. Člansko ekipo bo najbrž zamenjal z mlajšimi selekcijami, v katerih je že deloval. »Peter bo ostal v klubu, a se še dogovarjamo, v kakšni vlogi. Trenutno ima reprezentančne obveznosti, zato še nismo sklenili končnega dogovora. Prosili smo ga, naj pri sestavi članske ekipe pomaga tudi Dragiši Drobnejaku,« je dejal Kristijan Novak, ki se je dotaknil tudi sestave članskega moštva za novo tekmovalno sezono. »Kot je pri nas že običajno, je imela večina igralcev podpisane enoletne pogodbe, kar nekaj jih je že poiskalo nove sredine. Rogaška je odskočna deska in igralci kasneje pogosto prestopijo v klube, ki imajo višje ambicije in predvsem več finančnih sredstev. Najprej želimo skleniti sodelovanje z domačimi nosilci igre (Tabak, Sivka, Močnik). Razmišljamo tudi o tem, koga od domačih košarkarjev iz mladinskega pogona bi še lahko priključili članski ekipi, hkrati se bomo takoj obrnili k iskanju okrepitev.«

»Dragiša Drobnejak je bil naša prva izbira in veselimo se, da je brez oklevanja hitro sprejel našo ponudbo. »Drole« je legenda našega kluba, tukaj je končal kariero in s svojimi igrami ter z odnosom močno zaznamoval sezoni 2016/17 in 2017/18,« je izpostavil Kristijan Novak.

Brez trenerske spremembe

Dosedanji trener košarkarjev Hopsov Boštjan Kuhar bo tudi v prihodnji sezoni vodil Polzelane. Te je prvič prevzel leta 1999, nato se je v različnih obdobjih še štirikrat vrnil na Polzelo. Pretekla sezona je bila za Hopse izjemno viharna, ko je bilo na koncu najbolj pomembno, da je moštvo uspelo ostati med prvoligaško družino. Prihodnja sezona bo že skupno sedemnajsta za Boštjana Kuharja na trenerskem stolčku Hopsov. Največji uspeh mu je uspel v sezoni 2018/19, ko je Polzelane popeljal v polfinale državnega prvenstva ter v finale pokalnega tekmovanja. Polzelski klub je v preteklosti trikrat igral finale državnega prvenstva, največji uspeh je dosegel leta 1996, ko se je razveselil pokalnega naslova.

Košarkarji Rogaške bodo v novi sezoni igrali pod taktirko trenerja Dragiša Drobnejaka. (Foto: KK Rogaška, Drago Perko)

Boštjan Kuhar bo tudi v novi tekmovalni sezoni sedel na trenerskem stolčku moštva Hopsov. (Foto: KK Rogaška, Drago Perko)

Celjanke dobile nasprotnice

V Slavonskem Brodu je bila skupščina mednarodne Jadranske lige Waba, ki bo v letih 2023/24 vstopila v svojo 23. sezono delovanja. V ligi bo tokrat igralo dvanajst klubov iz sedmih držav.

Edini slovenski predstavnik bo prvak zadnjih dveh sezon – Cinkarna Celje.

Zaključni turnir marca

Slovenske prvakinja bodo v prvem delu igrale v skupini A, v kateri so še Partizan (Srbija), Orli iz Banjaluke, Lavo-vi iz Brčkega (BIH), Plamen Požega (Hrvaška) in UBI iz Gradca (Avstrija). Po skupinskem delu bodo najboljše štiri ekipe iz skupine A tekmovale nadaljevale v Superligi, kjer bo osem ekip, s štirimi prvouvrščenimi ekipami iz skupine B. Slednje sestavljajo Budućnost Bemax in Nikšić (Črna gora), Montana 2003 (Bolgarija), Duga Šabac in Sloga Požega (Srbija) ter RMU Banovići (BIH). Štiri prvouvrščene ekipe Superlige se bodo za naslov prvaka pomerile na zaključnem turnirju, ki bo 23. in 24. marca 2024.

»Veselimo se naslednje sezone, kjer bodo naši cilji enaki kot vsa zadnja leta - igrati od tekme do tekme in se uvrstiti na zaključni turnir najboljših četverice,« pravi Damir Grgić.

Pred njimi 23. sezona

Varovanke trenerja Damirja Grgića bodo novo sezono začele 4. oktobra z domačo tekmo proti hrvaški ekipi Plamen Požega. »Ponosni smo, da smo med ustanovitelj tega mednarodnega tekmovanja in edini klub, ki je odigral vseh dosedanjih dvaindvajset sezon. O tem, da smo stalnica in ena gonilnih sil ženske košarke v širši regiji že več kot dve desetletji, priča tudi podatek, da smo prvi in zadnji prvak tega tekmovanja. Veselimo se naslednje sezone, kjer bodo naši cilji enaki kot vsa zadnja leta, igrati od

Damir Grgić, trener Cinkarne Celje, bo tudi v novi sezoni poskusil s svojimi košarkaricami nadaljevati izjemno bero pokalov in medalj tako v državnem in pokalnem prvenstvu kot v mednarodni Jadranski ligi Waba. 43-letni Trboveljčan izvrstne rezultate niza iz sezone v sezono. V preteklih tednih je povsem nemočno opazoval »sramotno« dogajanje okrog članske izbrane vrste Slovenije, za katere prepoved je poskrbel v preteklosti. Po njegovi nerazumljivi razrešitvi s selektorskega mesta je Slovenija na domačem evropskem prvenstvu s tremi porazi na treh tekmah doživela pravo ponižanje.

tekme do tekme in se uvrstiti na zaključni turnir najboljših četverice. Ob tem moram izpostaviti še, da še naprej veliko pozornosti in sredstev

posvečamo mlajšim selekcijam, saj bosta v ligi Waba v družbi kar tridesetih klubov iz sedmih držav igrali tudi naša kadetska in pionirska ekipa,«

je po žrebu parov nove tekmovalne sezone dejal **Borut Kop**, predsednik ŽKK Cinkarna Celje. MiK

Foto: ŽKK Cinkarna Celje

Dosedanji prvaki lige Waba:

Šibenik Jolly JBS (2005, 2006, 2008, 2009, 2011)

Cinkarna Celje (2002, 2017, 2022, 2023)

Budućnost Bemax (2016, 2018, 2020)

Partizan (2012, 2013)

Gospić (2004, 2010)

Beroe Stara Zagora (2019, 2021)

Radivoj Korać (2014)

Željezničar Sarajevo (2003)

Reyer Venezia (2015)

CSKA Sofija (2007)

Žiga Mlakar, član ekipe Celja Pivovarne Laško

»Sezona bo spektakularna«

Rokometaši Celja Pivovarne Laško so v preteklih tednih z velikim zanimanjem pospremili žreb tekmovalnih parov državnega prvenstva kot tudi žreb parov nove tekmovalne sezone v ligi prvakov EHF. »Pivovarji« bodo v ligi prvakov igrali v skupini B, kjer so še danski GOG Gudme, madžarski Veszprem, španska Barcelona, nemški Magdeburg, poljska Wisła Plock, francoski Montpellier in portugalski Porto.

MITJA KNEZ

Državno prvenstvo se bo začelo z derbijem med Celjem Pivovarno Laško in trebanjskim Trimom v celjski dvorani Zlatorog v soboto, 9. septembra. 2. septembra bo novo sezono uradno odprl Superpokal, v Ormožu se bodo gostitelji pomerili z rokometiški Celja Pivovarne Laško.

Žiga Mlakar, trenutno najizkušenejši član moštva Celja Pivovarne Laško, v preteklih tednih ste z zanimanjem spremljali, kaj bosta prinesla žreba. Kako ste ju pospremili?

Nedvomno nas čaka zelo zahtevna sezona, ki bo zagotovo spektakularna. Predvsem zaradi nasprotnikov, ki nam jih je žreb namenil v ligi prvakov EHF. V dvorani Zlatorog bodo gostovala zelo znana rokometna imena, ki prihajajo tudi iz Celja. Zato že zdaj vabim vse navijače, naj nas številno ter bučno podprejo proti vrhunskim ekipam, s katerimi se bomo pomerili. Naše moštvo bo naredilo vse, da se bo z vsakim nasprotnikom kosalo po svojih najboljših močeh. Tako kot v preteklosti bomo tudi v novi sezoni poskusili prikazati lep roket in presenetiti katerega od zvenečih nasprotnikov.

Čeprav je Magdeburg aktualni evropski klubski pr-

vak, bi lahko dejali, da po atraktivnosti najbolj izstopa Barcelona, kajne?

Res je. Z Barcelono smo se dvakrat pomerili že v prejšnji sezoni. Izjemna je bila predvsem druga tekma, v Celju. To je bila izvrstna tekma. Do zadnjih sekund smo Barcelona dihalo za vratnik. Želim si, da bi nam tudi v novi sezoni uspelo tako dobro konkurirati nasprotnikom. Kot sem že dejal, naredili bomo vse,

»Tako kot v preteklosti bomo tudi v novi sezoni poskusili prikazati lep roket in presenetiti katerega od zvenečih nasprotnikov.«

da nam bo to uspelo, da bodo tudi gledalci maksimalno uživali na naših tekmah.

Dodaten magnet bosta ponovno Blaž Janc in Domen Makuc, nekdanja člana RK Celje Pivovarna Laško, mar ne?

Vsekakor. To je dodaten magnet in vsi se vedno veselimo obračunov z nekdanjimi soigralci ali igralci, s katerimi se poznamo. Izkoristil bi priložnost, da Domnu Makucu čestitam za priznanje, ki ga je prejel kot najboljši novinec v pretekli sezoni lige prvakov EHF. Vemo, da je mlad in perspektiven, da ga čaka svetla prihodnost. Tudi o Blažu Jancu ni treba

izgubljeni besed, saj gre za izjemno kakovostnega igralca, ki na vsaki tekmi pusti pečat in pripomore k uspehu ekipe. Tako je bilo v pretekli sezoni tudi v Celju, ko je Barcelona izgubljala, s pomočjo Blaža pa ji je v izdihljajih srečanja uspel preobrat.

Tudi obračuni z Veszpremom so vedno nekaj posebnega. Gledano predvsem iz navijaškega vidika.

Veszprem je bratski klub, ki ima takšno dvorano, kot jo imamo mi. Na Madžarskem je vedno zahtevno igrati, saj je vzdušje tako kot pri nas peklensko. Njihovi navijači se venomer množično udeležijo tekm v Celju in potem je vzdušje resnično sijajno. Posledično se tekme udeležijo še več gledalcev, ki jih prite-

gne takšna kulisa. Prepričan sem, da bo to ena najbolj obiskanih tekem v novi sezoni, ki jo bomo gostili v dvorani Zlatorog.

V Celju bo gostoval tudi aktualni prvak Magdeburg. Vas je njegov naslov presenetil?

Že pred sezono sem napovedoval, da je Magdeburg eden od favoritov. Že kar nekaj let igra zelo lep roket. Glede na zmage v preteklosti je bil moj tihi favorit. Je pa za naslov potrebnih več dejavnikov, ki se morajo poklopiti in njemu je to uspelo.

Proti moštvom iz Nemčije ponavadi igrate dobro. Se lahko tradicija nadaljuje in

Žiga Mlakar bo v novi sezoni najstarejši član »pivovarjev« in obenem pravi mentor pomlajeni ekipi trenerja Alema Toskića.

bo imel tako kot Kiel v Zlatorogu težave tudi Magdeburg?

Upam, da se bo tradicija nadaljevala. V naši dvorani so v preteklosti že »padli« nemški velikani in vse bomo naredili za to, da bomo v novi sezoni poskusili koga presenetiti. A se jasno zavedamo, da bo težko. Vsako tekmo bomo morali od prve do zadnje sekunde odigrati maksimalno zavzeto.

»Pivovarji« ste v prejšnji sezoni lige prvakov EHF za beležili tri zmage in ob tem na kar nekaj tekmah pustili resnično zelo dober vtis. Tudi gledalce ste razvadili s konkurenčnostjo kakovostnejšim moštvom. Kako gledate na to?

Gledalci si želijo zmago v državnem prvenstvu in v ligi prvakov EHF. Pred sezonami se naša ekipa nekoliko preoblikuje oziroma spremeni in potem so takšne zmage še toliko slajše. Morda kdo ne vidi, koliko truda je treba, da na koncu konkuriraš tako kakovostnim ekipam. Gledalcem bi morda sporočil, da ni

vse tako samoumevno, saj pridejo tudi tekme, ko ne gre po željah, in takrat potrebujemo še dodatno podporo. V dobrem in slabem.

Glavna cilja bosta tudi v novi sezoni usmerjena v državno prvenstvo in pokalno tekmovanje. Ob tem še igranje v ligi prvakov EHF, kar pomeni, da bo ritem spet zelo neugoden, kajne?

Prioriteta je nedvomno državno prvenstvo, ki nam prinaša nekakšne nagrade, da lahko potem igramo ligo prvakov EHF. Iz nje se lahko veliko naučimo za državno prvenstvo. Ritem bo naporen, ko bomo spet igrali dve tekmici na teden, ob tem bodo še številna potovanja. Čaka nas naporen ritem, za katerega mislim, da ga bomo z ekipo, s katero se bomo podali v novo sezono, in z dobrimi treningi uspešno ujeli. Najpomembnejše je, da sezono izpeljemo s čim manj poškodbami, kot je bilo do zdaj.

V četrtek, 20. julija, boste začeli priprave na novo se-

zono. Se z vsemi novinci že poznate?

Z vsemi sem že igral. Z rokometnih igrišč jih poznam, osebno pa nekatere bolj, nekatere manj. So pa to sami dobri fantje, vsi željni dokazovanja, in verjamem, da bodo dobro nadomestili igralce, ki so odšli. Prepričan sem, da se bodo pri nas razvili v še kakovostnejše igralce, ki bodo krojili rokometno prihodnost.

Že uvod v sezono bo izjemen. V začetku septembra najprej Superpokal v Ormožu, zatem derbi s Trimom.

Če se osredotočim na tekmo s Trimom, lahko rečem, da bo že kar veliko pokazala, čeprav bo prva v novi sezoni državnega prvenstva. Sicer menim, da se prvenstva odločajo skozi celotno sezono. Odprtje sezone bo spektakularno, zato se moramo v pripravljalnem obdobju dobro pripraviti na vse, kar nas čaka.

Foto: Slavko Kolar

Četrto mesto Šutejeve v Dohi

Članica Atletskega društva Kladivar Tina Šutej je na mitingu atletske diamantne lige v švicarski Lozani v skoku s palico osvojila četrto mesto. Slovenski atletinji ni uspelo preskočiti višine 4,71 metra.

Tina Šutej, letošnja evropska dvoranska podprvakinja in srebrna tudi na evropskih igrah, je 5. maja na diamantni ligi v Dohi s 4,76 m izenačila slovenski rekord na prostem. Prvič je 4,76 metra preskočila 11. septembra 2021 v Ljubljani. Absolutni državni rekord je s 4,82 m postavila 2. februarja letos v dvorani v Ostravi. Pred odhodom v Doho je Šutejeva zmagala na mitingu Golden Spike v Ostravi.

Tina Šutej je imela pretekli teden izjemno natrpan, saj je morala po zmagi na mitingu v Ostravi hitro na letalo ter na diamantno ligo v Doho, kjer je zasedla četrto mesto. (Foto: AD Kladivar)

Na igre v Južno Korejo

V začetku tedna se je delegacija mladih športnikov iz Celja odpravila v Južno Korejo, kjer se bodo celjski atleti in plavalci udeležili 55. Mednarodnih iger šolarjev. Športna prireditelja, ki vsako leto združi mlade športnike iz celega sveta, bo v južnokorejskem Daeguju med 5. in 10. julijem.

Celje bo na letošnjih igrah zastopano v atletiki in plavanju, kjer bodo mladi športniki dokazovali svoje spretnosti in se pomerili z vrstniki iz različnih držav. Celjska delegacija šteje petnajst oseb, med njimi je skupno enajst tekmovalcev iz Atletskega društva Kladivar, Plavalnega kluba Neptun in Društva vodnih športov Posejdon. Odpotovali so še dva trenerja ter vodja delegacije in podžupan Samo Seničar, ki bo Celje predstavljal tudi na uradnem protokolarnem dogodku letošnjih iger.

Celje je že vrsto let pomemben partner Mednarodnih iger šolarjev, potem ko so

Delegacija ki je odpotovala v Južno Korejo. (Foto: arhiv MOC)

bile prve leta 1968 organizirane prav v Celju. Pobudnik projekta je bil športni pedagog Metod Klemenc, ki ga je vodila zamisel o povezovanju različnih narodov in kultur s pomočjo športa. Častno mesto predse-

dnika Mednarodnih iger šolarjev zaseda Igor Topole, ki na letošnjih igrah ne bo prisoten, bo pa prisoten Branko Črepinšek, nekdanji predsednik Športne zveze Celje, ki je pomemben funkcionar združenja in član

tehnične komisije ICG, ki skrbi za nemoten potek tekmovanja. Iger se bo letos skupno udeležilo 887 mladih športnikov med 12. in 15. letom, zastopanih bo 62 mest iz 27 držav sveta.

MiK

RAZSTAVE

Peš po domačih krajih:
popotni dnevniki Alme M. Karlin 1934–1936
Na Krekovem trgu do 31. avgusta.

130 let Savinjske železnice
Razstavni prostor v II. nadstropju knjižnice do 31. avgusta.

ZA OTROKE

JULIJ: Poletna bralna igra Moja izbira je branje
Vsako sredo ob 10. uri v Knjižnici pri Mišku Knjižku.

AVGUST: Ustvarjalne delavnice z Majdo
Vsako sredo (izjema 30. 8.) ob 10. uri v Knjižnici pri Mišku Knjižku.

www.knjiznica-celje.si

Kulturne prireditve	
ČETRTEK, 6. 7.	
17.00	Galerija Kvartirna hiša Celje Viktor Povše, 90 let Voden ogled po razstavi akademskega slikarja in konzervatorja
18.00	Dvorana GŠ skladateljev Ipavcev Šentjur Zaključni koncert udeležencev poletne šole za flavto in klarinet
PETEK, 7. 7.	
17.00	Kulturni center Rogaška Slatina Poletje 2023 Odprte likovne razstave Društva ljubiteljev likovne ustvarjalnosti Mavrica
20.30	Žička kartuzija Joker out Koncert
21.00	Šlandrov trg Žalec Poletje v Žalcu: Blue Velvet Group Koncert
21.00	Mladinski center Žalec Robert Petan Koncert
21.00	Titov trg Velenje Soulfingers Poletni koncert
SOBOTA, 8. 7.	
10.00	Travnik pri Domu kulture Velenje Sobotne lutkarije: Bonton za male lumpe Igrana predstava Gledališča Bičikleta
10.00	Galerija Kvartirna hiša Celje Viktor Povše, 90 let

Voden ogled po razstavi akademskega slikarja in konzervatorja	
20.30	Vrt Ipavčeve hiše, Zgornji trg Šentjur Broadway I love 2023 Tradicionalni koncert muzikalov
20.30	Evropska ploščad Rogaška Slatina Anin festival 2023 Maja Založnik & band, koncert
NEDELJA, 9. 7.	
19.00	Dom svetega Jožefa Celje Jana Kvas z instrumentalisti – Matjaž Krušič, Karl Kvas in Miro Ulrych Koncert
19.00	Kapela sv. Ane Rogaška Slatina Vokalni ansambel Elinor Koncert
TOREK, 11. 7.	
10.00 do 17.00	Savinova hiša Žalec Savinov dan Brezplačen ogled zbirk v Savinovi hiši
19.00	Dom II. slovenskega tabora Žalec Savinov dan: Vokalni kvintet IngeniuM Koncert
SREDA, 12. 7.	
20.30	Arkade GH Rogaška Slatina Anin festival 2023 Teo Collori & Memento Cigano, koncert

Poletje v Celju	
ČETRTEK, 6. 7.	
20.30	Vodni stolp Celje Ditka & band Koncert

PETEK, 7. 7.	
18.00	Mestna plaža Celje Zaključna predstava seminarja Katis Lutka v VIZ 2
19.00	Gostilna Oštirka Celje Glasbeno-kulinarični večer Za živo glasbo bodo poskrbeli izvajalci Vocal BK studia.
SOBOTA, 8. 7.	
20.30	Vodni stolp Emkej & Leopold I. Koncert
NEDELJA, 9. 7.	
20.00	Stari grad Celje Vlado Kreslin in Mali bogovi Koncert
TOREK, 11. 7.	
20.00	Stari grad Celje Kontra-Alba: Vita Mavrič in Jani Kovačič Grajski večer z glasbo in vinom.
20.00	Celjski mladinski center Večer argentinskega tanga: Milonga
SREDA, 12. 7.	
10.00	Knjižnica pri Mišku Knjižku Poletna bralna igra Moja izbira je branje: Beremo pod drevesom Brezplačno za otroke od 5. do 12. leta.

Druge prireditve	
ČETRTEK, 6. 7.	
9.00 do 13.00	Pred Galerijo Velenje Dan kiparja in oblikovalca Cirila Cesarja Stojnica z monografijami in ustvarjalne delavnice
10.30	Pokrajinski muzej Celje, Knežji dvor Sirena, Onokentaver, Serra ... Počitniška otroška ustvarjalnica
11.00	Muzej novejše zgodovine Celje Tiste štiri čarobne besede Počitniško ustvarjalno druženje v Hermanovem brlogu ob občasni razstavi Hermanov bonton
17.00	Velenjski grad Dan kiparja in oblikovalca Cirila Cesarja Strokovno vodstvo po stalni razstavi
19.00	Mala dvorana Doma kulture Velenje Dan kiparja in oblikovalca Cirila Cesarja Projekcija dokumentarnega filma Pot v svetlobo
20.00	Celjski mladinski center JaMCC večeri novonastale glasbe
20.00	MC Šmartno ob Paki Camino – dom tisočernih čudes Potopisno predavanje Eve Remškar
21.00	Mladinski center Žalec Ljubezni Patricie Highsmith Kino na prostem

PETEK, 7. 7.	
8.00 do 16.00	Trubarjevo nabrežje Laško Laški sejem
9.00 do 12.00	MC Šmartno ob Paki – dvorana Marof Delavnica Lego robotike za otroke
SOBOTA, 8. 7.	
7.00	Ploščad Centra Nova in Cankarjeva ulica Velenje Mestna tržnica Velenje
8.00	Cankarjeva ulica Velenje Poletni boljši sejem Prodaja različnih rabljenih stvari
8.00 do 12.00	Tržnica pri Fontani piv Zeleno zlato Podeželska tržnica v Žalcu
11.00 do 19.00	Stari grad Celje Živa zgodovina na Starem gradu Viteški tabor, klepet z grajsko damo, zabava z grajskim glumačem; tudi v nedeljo ob istem času
19.00	Gasilski dom PGD Šmartno ob Paki Družabno gasilsko srečanje z ansamblom Stil
NEDELJA, 9 7.	
10.00 do 18.00	Vista Velenje Cirkuški dan pri Vili Čira-čara Cirkuška dogodivščina za male in velike otroke
16.00 do 18.00	Velenjska plaža Nedelja, dan za družine Športne igre za otroke
18.00	Velenjski grad Skupinski plesi sveta Plese bosta vodila Marijan in Vesna Rudel.
PONEDELJEK, 10. 7.	
18.00	Park Velenjskega gradu Joga v grajskem parku Vodi Nina Časl.
21.30	Pred Domom kulture Velenje Jaz sem Zlatan, športna biografska drama Poletni kino Zvezde pod zvezdami
TOREK, 11. 7.	
17.00 do 21.00	Celjski mladinski center Skupnostni cirkus Cirkuške delavnice
18.00	Mladinski center Žalec Bobnarska delavnica
21.15	Velenjska plaža Misija nemogoče Film pod zvezdami
SREDA, 12. 7.	
10.00	Knjižnica Velenje Zabavna sreda Poletna pravljčna joga
19.00	Občinsko dvorišče Laško Poletna noč v Laškem

Razstave	
Pokrajinski muzej Celje – Stara grofija: Žovneški postanejo grofje Celjski; do 30. 9., Lončar. Pečar. Umetnik. Franjo Felician; do 31. 8. Knežji dvorec: LJUBIJA , zaklad pod skalo, Od groba do groba –	

načini pokopa skozi čas, do nadaljnjega

Muzej novejše zgodovine Celje: Obrazi; do konca leta 2023, Hermanov bonton; do konca leta 2023, Lepota je ženskega imena; do 27. 10.; spletne razstave: Biti ženska v času korone, Njena zgodba o vojni; do nadaljnjega, Stran pa ne bomo metal' občasna razstave o pogubnih navadah in boljših praksah; do 8. 2. 2024

Otroški muzej Hermanov brlog: Hermanov bonton; do konca leta 2023;

Krekov trg Celje: Peš po domačih krajih: popotni dnevnik Alme M. Karlin 1934–1936; do 31. 8.

Osrednja knjižnica Celje, razstavni prostor, II. nadstropje: razstava 130 let Savinjske železnice, avtor razstave Veni Ferant; do 31. 8.

Galerija sodobne umetnosti Celje: Hommage Tisnikarju. Zbirka koroške galerije likovnih umetnosti; do 1. 10.

Galerija Kvartirna hiša Celje: Viktor Povše, 90 let, razstava akademskega slikarja in konzervatorja specialista; do 31. 7.

Galerija Železarskega muzeja Teharje: fotografska razstava V jeklenem objemu Foto kluba Štore Steel; do 10. 9.

Likovni salon Celje: razstava Jug v nas kustosinje Ive Kovač; do 27. 8.

Dvorec Novo Celje: razstava Dialog: živo-neživo ali o potovanju barve med svetlobo in temo; do 1. 10.

Savinov likovni salon Žalec: razstava Kamen spregovori, ko umolknejo ljudje, avtorja Franca Soline; do 20. 7.

Park Žalec pri Fontani piva: fotografska razstava »Canonov program povezovanja generacij«; do 30. 9.

Občinska knjižnica Prebold: razstava likovnih del Prebold na platnu; do 16. 7.

Galerija Zgornji trg Šentjur: Barvitih 24, redna letna razstava Društva likovnih ustvarjalcev Rifnik Šentjur; do nadaljnjega

Knjižnica Šentjur: likovna razstava akademske slikarke Elene Churnosove z naslovom Žalost vojne do 31. 7.

Mestna galerija v Kulturnem centru Rogaška Slatina: Svet skozi otroške oči, otroška likovna razstava Vrtca Rogaška Slatina; do 1. 7.

Kostanjeva promenade v zdraviliškem parku Rogaška Slatina: Rogaška Slatina skozi objektiv fotografa Josipa Pelikana, razstava ob stoletnici odprtja Pelikanovega fotografskega ateljeja v Rogaški Slatini; do 31. 8.

Dom kulture Velenje: fotografska razstava Marjana Klepca, Risanje s svetlobo; 31. 8.

Podhod Pošta Velenje: Srečno, kamerati in njihovo mesto!, tematska fotografska razstava ljubiteljskega fotografa Lojzeta Ojsterška (17. 6. 1933-10. 11. 2003); do 18. 8,

Galerija na prostem in razstavišče Standard Velenje: Z dobro energijo naprej!, razstava najpomembnejših projektov za lokalno skupnost MOV; do 31. 8.

Podhod Pesje: razstava 65 stvari o Muzeju Velenje do 30. 11.

Razstavišče Standard Velenje: Z dobro energijo naprej!, razstava najpomembnejših projektov za lokalno skupnost MOV; do 31. 8.

F-bunker Velenje: Sestavljanjka, razstava Jureta Kravanje; do 19. 7.

Muzej premogovništva Slovenije Velenje: Vezna soba: Velenjske glinene ploščice – Herbarij, brezčasni zapis narave avtorice Kate Lašto; do 30. 11.;

Črna garderoba: Slike, Likovno združenje Čakovec; do 31. 8.;

podzemni del muzeja 1: Podzemni Nezemljani – Stane Špegel, razstava skulptur; do 30. 11.;

Ligijev salon – jamski del salona: razstava Poetična podzemna proga – poezija na predstavitenih tablah avtorjev, ki so ustvarjali v podzemlju: Tatjana Pregl Kobe, Zlatko Kraljič, Božica Jelušič, Tomaž Letnar, Kristian Koželj, Vlado Poreduš in Stojan Špegel; do 30. 11.;

Muzejski park: Rudarji, fotografska razstava Aleksandra Kavčnika; do 30. 11.;

Velenjski grad: razstava ob 65 – letnici Muzeja Velenje »Lejga, kamerat! Ne v štir, to naj gre gor, na star' grad!«; do 1. 9.

Atrij velenjskega gradu: 70 let slovenske planinske poti, gostujoča razstava Slovenskega planinskega muzeja in Planinske zveze Slovenije; do 4. 8.

Galerija Velenje: razstava Carol Muthiga-Oyekunle: Armour/Amour; do 26. 8.

Knjižnica Velenje: Osrednje razstavišče: bazena Šaleške doline, razstava dveh nekdanih legendarnih bazenov; do 30. 7.;

Sončna stena: Ujete energije v slikah, razstava mandal in energijskih slik Petre Šumberger; do 30. 7.;

Domoznanski oddelek: razstava gledaliških plakatov in gledaliških listov; do 31. 8.;

Mladinska soba: razstava dijaških likovnih izdelkov Umetniške gimnazije likovne smeri ŠC Velenje; do 31. 8.;

Steklena dvojčka: Bralec poletja: damijan Kljajič; do 31. 8.;

Otroški oddelek: V igri se rodi prijateljstvo, razstava likovnih del otrok Vrtca Velenje; do 31. 8.,

Velenjska plaža ob čolnarni: nekoč je bilo turistično jezero, razstava razglednic Velenjskega jezera zbiratelja Frenka Špilerja; do 31. 8.

Podhod pri Vili Bianci Velenje: Mesto se spominja, fotografska razstava; do 31. 8.

Razstavišče Vila Bianca Velenje: Nova ustvarjalna jutra, razstava Draga Šumnika; do 2. 8.

Avla MO Velenje: Fotografske podobne Velenja, fotografska razstava Miroslava Brešarja; do 27. 8.

Podjetje NT&RC, d.o.o.

opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost

Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,

telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.

Direktor: Drago Slameršak

Tisk: Salomon, d. o. o.

Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 5-% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: Manca Mirnik
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Saša Pukl
E-mail: radio@nt-rc.si, **v studiu:** info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Bojana Avguštinčič, Tatjana Cvirn, Barbara Furman, Janja Intihar, Špela Ožir, Eva Rudman, Tina Strmčnik, Simona Šolinič, Dean Šuster

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Telefon: (03) 42 25 100
Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511
Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si
Vodja marketinga: Bojan Kunc

NAROČNINE

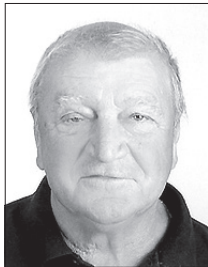
Telefon: (03) 4225 171
E-pošta: narocnine@nt-rc.si

Mesečna naročnina je 13,71 EUR (4 izvodi) oz. 17,16 EUR (5 izvodov). Za tujino je letna naročnina 363,96 EUR. Številka transakcijskega računa pri NOVA KBM: SI56 0400 1005 0141 617. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE

Telefon: (03) 4225 144, **e-pošta:** oglasi@nt-rc.si

Vsak obiskovalec gostinske verige Mediabar z nakupom pijače, ne pa hrane in cigaret, prejme določeno število točk, za katere lahko dobi brezplačen izvod revije, časopisa ali knjižank. Vsak tiskan izvod ima na naslovnici označeno vrednost v točkah. Za vsak porabljen evro stranka pridobi eno točko. Več informacij o gostinski verigi Mediabar na www.mediabars.si.

Ljudje, ki jih ljubimo,
ne gredo proč,
z nami hodijo nevedoč ...

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža,
ata, dedija, brata in tasta

JANKA ZIMŠKA

iz Šentjanža nad Štorami 13
(21. 5. 1949–26. 6. 2023)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom,
prijateljem in znancem, ki ste ga v tako velikem številu
pospremili na zadnji poti.

Hvala za izrečeno sožalje, sveče in darovane svete maše.
Zahvala tudi kolektivoma Kovintrade, d. d., in Elektro-
signal, d. o. o., gospodu župniku Hermanu in pogrebni
službi Zagajšek.

Žalujoči: vsi njegovi

431

Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a nate spomin bo
večno ostal.

ZAHVALA

Zapustila nas je naša draga

JUSTINA LEŠEK

iz Košnice pri Celju
(18. 9. 1950–17. 6. 2023)

Iskrena hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji
poti, darovali sveče in za svete maše ter nam izrekli so-
žalje.

Posebna hvala duhovnikom za opravljen obred, pevcema
gospe Marini in gospodu Franju, govorniku gospodu Pi-
klu, SŽ Celje, Zavarovalnici Sava, Pošti Laško in pogrebni
službi Komunala Laško.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: vsi njeni, ki jo bomo zelo pogrešali.

432

Mirno odšel si,
zapustil ta svet,
a v srcih ne nehaš
naših živet!

ZAHVALA

V 84. letu nas je zapustil
dragi mož, oče, dedi in tast

FRANC MOČNIK

iz Goričice

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prija-
teljem, znancem in sodelavcem za izražena sožalja, besede
tolažbe, poslane brzojavke in nesebično pomoč.

Hvala za darovano cvetje, sveče in svete maše. Hvala du-
hovniku, pevcem in govornici ter vsem, ki ste ga pospremili
na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi Diagnostične-
mu centru Šentjur na čelu z Vesno Pekarović Džakulin, dr.
med., za dolgoletno zdravljenje.

Žalujoči: vsi njegovi

p

MOTORNA
VOZILA

PRODAM

POLO VW 1,4, letnik 2005, registriran do
2024, prodam. Telefon 070 435-422.

434

STROJI

PRODAM

»PANT« žago, horizontalno, za razrez hlodo-
vine, in kosilnica Bcs, starejša, prodam.
Telefon 070 738-979.

420

NAKLADALNO priklopo Sip 17 in navadni mi-
zarski trifazni cirkular prodam. Telefon
041 812-961.

426

UNIVERZALNO strožnico Prvomajka TNP250,
800 mm delovne dolžine, fi 68 mm skozi
vreteno, varilni aparat Varstroj Synergy
300 in strojno tračno žago, 270 mm,
prodam. Telefon 030 786-780.

436

OBRAČALNIK pajek Fella prodam. Telefon 041
663-137.

440

KUPIM

STAREJŠO vitlo za spravilo lesa kupim. Tele-
fon 040 833-018.

433

POSEST

PRODAM

ENOTRETJINSKI solastniški delež na hiši, vrt,
asfalt, okolica Žalca, prodam. Telefon 068
146-810.

439

STANOVANJE

ODDAM

POPOLNOMA opremljeno stanovanje v Što-
rah, 65 m², oddam od 1. julija naprej
nekadilskemu paru. Mesečna najemnina
400 EUR. Telefon 041 612-850.

428

radio celje

KUPIM

PITANE krave in telice za zakol, po širši Štajer-
ski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon
040 647-223.

p

novi tednik

KOKOŠI, mlade, za začetek nesnosti, prodaj-
amo na farmi Zg. Roje, Šempeter Savin-
jski dolini; rjave, bele leghorn, aurokane.
Sprejemamo naročila za enodnevnne in
večje piščance za dopitanje. V ponudbi
kakovostna krmila za kokoši in piščance.
Vsak delavnik in sobote. Telefon (03) 700-
1446.

p

KUPIM

STARO gašeno apno kupim. Telefon 041 673-
302.

441

ZMENKI

SEM starejši upokojenec. Želim spoznati upo-
kojenko, staro nad 70 let, ki bi prišla živeti
k meni. Telefon 070 793-287.

429

ZAPOSILITEV

ZAPOSILIMO osebo pri izdelavi zobnikov
(dobro plačano delovno mesto). Pogoj:
interes za priučitev, vestnost in natanč-
nost. Telefon 041 797-274. Modul 5, d.
o. o., Proseniško 71, Šentjur.

425

RAZNO

KOŠNJA zelenic, strmin. Zvonka Korošec, s.
p., Cesta kozjanskega odreda 49, Šentjur,
telefon 070 711-680.

p

ŽE 20 LET
OHRANJAMO
ČISTO VODO
ZA PRIHODNJE
RODOVE

URADNE URE

PONEDELJEK in SREDA:
8.00–10.00 in 11.00–14.00
PETEK:
8.00–10.00 in 11.00–13.00

info@vo-ka-celje.si
(03) 42 50 300

ŽIVALI

PRODAM

PUJSKE, težke od 40 do 160 kg, prodam.
Telefon 031 839-090.

p

MLADE zajce, težke od dva do tri kg, za zakol
ali nadaljnjo rejo, prodam, 15 EUR/eden.
Telefon 041 951-527.

430

KOZO, mirna mlekarica, z dvema kozličkoma,
starima 6 tednov, prodam za 180 EUR.
Telefon (03) 5708-106.

435

BIKA, telico, teža 350 kg, prodam. Telefon
041 663-137.

p

KMETIJSKI
PRIDELKI

PRODAM

VINO, belo in rdeče, ugodno prodam. Možna
dostava. Telefon 041 382-735.

p

OSTALO

PRODAM

SLOVENSKA bukova drva, na paleti dolžine
25, 33, 50 cm, možna dostava, prodam.
Telefon 031 625-479.

p

DRVA za kurjavo, možna dostava in prevoz,
ugodno prodam. Telefon 040 833-018.

433

BAZEN, velik 3 x 0,76 m, napihljiv, z navodili
in s prospekti za vzdrževanje, prodam.
Telefon 041 743-750, (03) 5772-124.

p

Smrti

Laško
Umrla sta: Alojzija TOPO-
LE iz Jagoč, 69 let, Ivana MI-
KŠE iz Spodnje Rečice, 88 let.

Šentjur
Umrla je: Marija REGOR-
ŠEK iz Sotenskega pri Šmarju,
92 let.

Žalec
Umrla sta: Katica ŽUR-
MAN iz Prekope, 73 let, Fran-
čiška ŠTEFANČIČ iz Velike
Pirešice, 86 let.

Velenje
Umrla so: Jožica ZAVR-
ŠNIK iz Velenja, 82 let, Ma-
rija AVBERŠEK iz Velenja, 90
let, Mustafa MUJADŽIČ iz
Velenja, 90 let, Ruža ŠKOLC
iz Šoštanja, 67 let, Ljudmila
KLANČNIK iz Šmartnega ob
Paki, 91 let, Pavla SIJARTO iz
Šoštanja, 93 let, Anton MISJA
iz Velenja, 91 let.

VODOVOD
KANALIZACIJA

JAVNO PODJETJE, d.o.o., Lava 2a, 3000 Celje

Predvidena praznjenja po
naseljih v juliju 2023

- ☑ OTEMNA
- ☑ JEZERCE PRI ŠMARTNEM
- ☑ PEPELNO
- ☑ RUPE
- ☑ ŠENTJUNGERT

Tel.: (03) 42 50 300

sport@nt-rc.si

Poroke

Laško

Poročili so se: Jasmina
ŽNIDAR in Dejan ŽNIDAR,
oba iz Celja, Nina NEMEC iz
Sedraža in Anton DROLEC iz
Laškega, Tjaša GOLTNIK iz
Velenja in Darian ŽERDONER
iz Gaberka, Anja VANCO in
Nejc SKITEK, oba iz Sedraža,
Andrea LOVRENČIČ iz Male
Subotice in Tomaž MLAKAR
iz Svetlega Dola.

Žalec

Poročili so se: Neža KOČ-
NAR iz Bočne in Andraž
ZAVOLOVŠEK iz Gornjega
Grada, Suzana JELENSKI
NAPOTNIK iz Velenja in
Karli PRAZNIK z Gomilске-
ga, Jona BASLE iz Migojnic
in Mitja SATLER iz Spodnjih
Grušovelj.

Velenje

Poročila sta se: Čazim MU-
SIČ iz BIH in Džana HUSKIČ
iz Velenja.

novi tednik

Vedno z menoj!

radio celje

POSTANI NAROČNIK!

novi tednik

NAROČIM

IN NA IZLET

BREZPLAČNO

ODHITIM

Vsi, ki boste **julija naročili Novi tednik**, boste odšli **BREZPLAČNO** na izlet na **SV. VIŠARJE IN ZELENCE**. Obstoječi naročniki Novega tednika lahko izkoristite 5-odstotni popust na izlet.

novi tednik

Več

<https://www.novitednik.svet24.si/>

15. 8. 2023

SVETE VIŠARJE IN ZELENCE

15. avgusta se bomo zapeljali do Žabnic, od koder se bomo s kabinsko žičnico povzpeli do vrha gore Sv. Višarje, ene prvih slovenskih božjih poti, kjer se srečujejo verniki treh narodov. Nahajajo se ob tromeji Slovenije, Avstrije in Italije. Cerkev je poznana po kipu Marije in po freskah, ki jih je naredil slikar Tone Kralj. Ob poti se bomo ustavili na Zelencih, kjer se nahaja talni izvir, ki si ga je utrla Sava Dolinka. Na Zelencih se voda pokaže v obliki jezera, ki v globino meri približno dva metra in je zelene barve, po kateri so dobili ime. V ceno je vključeno kosilo. Z nami na poti bo tudi muzikant, ki bo poskrbel, da vam bo izlet ostal še v lepšem spominu.

Poletje
v Novem tedniku

Navdušite nas s potopisom!

Vaše prispevke pričakujemo na elektronskem naslovu
tednik@nt-rc.si najpozneje do **16. julija 2023.**

Z Novim tednikom naokrog

Radi potujete in spoznavate nove kulture? Delite vtise s svojega potovanja z nami in se potegujte za nagrado! Dobrodošli so potopisi od koderkoli. Naj bo to z vašega sanjskega potovanja po deželah na drugem koncu sveta ali po bližnji okolici, ki vas je tako ali drugače očarala in bi zato doživetje radi delili z bralci Novega tednika. Za pokušino vam ponujamo nekaj fotoutrinkov z naših potovanj.

NAGRADE POKROVITELJA

1. mesto – velik kovček
2. in 3. mesto – mali kovček

Navodila Potopis pošljete čimprej na naslov tednik@nt-rc.si, a najkasneje do 16. julija 2023. Objavljati jih bomo začeli v četrtek, 6. julija 2023. Besedilo naj bo dolgo največ deset tisoč znakov skupaj s presledki. Ob njem naj bo vsaj osem fotografij obiskane dežele v čim boljši ločljivosti. Pošljite jih posebej, ne v isti datoteki kot besedilo.

Rudarji so na Mestni stadion Velenje prišli iz središča mesta v spremstvu Pihalnega orkestra Premogovnika Velenje.

Med rudarje je skočilo 36 novincev.

Anton Kovač iz Grč po 60 letih ponovno skočil čez kožo

Še enkrat bi bil rudar

V soboto so velenjski rudarji na tradicionalnem Skoku čez kožo na Mestnem stadionu Velenje medse sprejeli 36 novincev. Čez kožo je ponovno skočila tudi generacija, ki je to prvič storila pred 60 leti. Tudi Anton Kovač iz Grč pri Šempetru v Savinjski dolini. Kot pravi upokojeni rudar, mu ni žal za leta, ki jih je preživel v rudniku. Še danes rad obuja spomine na marsikatero prijetno prigodo, a tudi na trdo delo, ki je značilno za rudarski poklic.

JANŽE FRIC

Približno trideset let po koncu službovanja v rudniku je **Anton Kovač** na velenjskem stadionu ponovno skočil čez kožo v isti rudarski uniformi kot prvič. »Skok čez kožo je tudi danes takšen, kot je bil takrat, ko sem prvič skočil. Le da smo bili pred 60 leti malo mlajši,« se je svoje ga prvega skoka spominjal nekdanji rudar, ki je z nami z veseljem delil nekaj prijetnih rudarskih spominov. Na primer tega, da so rudarji med čakanjem na prevoz na površje peli. »Včasih je bilo vroče, da smo bili čisto mokri, spet drugič mrzlo, da smo imeli čisto trde brke. Pri tem smo peli domače pesmi.«

Z leti, ko je pridobil nekaj rudarskih izkušenj, je postal rudarski nadzornik. Če bi še

enkrat izbral poklicno pot, bi se zagotovo še enkrat odločil za rudarja, čeprav na začetku ni bilo lahko. »Naporno je bilo, ko sem začel delati v rudniku. Bil sem drobižek. Je pa bilo veselo in sproščeno. Bolj, kot je zdaj.«

V velenjskem rudniku je delal od leta 1963 do 1990. Stike z nekdanjimi sodelavci še vedno vzdržuje. »Dobivamo se na srečanjih in izletih. Vsako leto gremo jeseni skupaj na morje v Izolo za nekaj dni. Enkrat na mesec gremo tudi v hribe.«

Budnica naznanila praznični dan

Čez kožo niso skakali le novinci in upokojeni rudarji. Častni skakalec na letošnji prireditvi je bil minister za

S skokom čez kožo in sprejetjem novincev so obeležili tudi dan rudarjev, ki ga vsi, ki so povezani z rudarstvom, praznujejo 3. julija.

okolje, podnebje in energijo **Bojan Kumer**. Praznični dan se je v Velenju začel z budnico Pihalnega orkestra Premogovnika Velenje in nadaljeval s slovesnostjo za letošnje delovne jubilate in jubilate rudarske reševalne službe. Končali so ga s parado uniformiranih rudarjev pod vodstvom komandanta parade Borisa Sotlerja. Rudarji so paradirali iz središča mesta proti Mestnemu stadionu Velenje. Tam so medse sprejeli že 3.901. novincev. Letos je čez kožo skočilo 36 dijakov rudarske, strojne in elektrošole ter tudi inženirjev rudarstva in geotehnologije.

Spmembe v Saleški dolini

Generalni direktor Premogovnika Velenje **Marko Ma-**

Anton Kovač iz Grč je čez kožo skočil pred natanko 60 leti in nato kot rudar delal 27 let. Letos je skok ponovil.

vec je v svojem nagovoru na Skoku čez kožo povedal: »Slovenija in Evropska unija sta se odločili, da bomo pri nas do leta 2033 nehali uporabljati premog za proizvodnjo električne energije.

A to ne pomeni, da bo takrat velenjski rudnik zaprl vrata. Premogovnik bo namreč deloval še vsaj 15 let po koncu odkopavanja, da bo lahko saniral vse degradirane površine in zaprl vseh 50 kilo-

metrov podzemnih objektov. Za to v svojih vrstah potrebuje tudi dobre, motivirane in usposobljene ljudi. Nekateri od teh so minulo soboto prvič skočili čez kožo.«

Foto: Andraž Purg

Ni ga sram, da je bil nekoč alkoholik **Str. 25**

Kako so na Šentjurskem kuhali nekoč? **Str. 24**

Po slovenski Jakobovi poti **Str. 26-27**

Zdenka Jan, nova predsednica Zveze društev upokojencev Slovenije

Ko te družba ne potrebuje več, ostaneš sam

»Ni lepšega občutka, kot je ta, da te nekje nekdo pričakuje. Upokojence družijo skupni interesi in težave.«

Na junijskem volilnem zboru članov Zveze društev upokojencev Slovenije (Zdus) so štiriletno vodenje zaupali Zdenki Jan, dosedanja predsednica Pokrajinske zveze društev upokojencev Celje. Že nekaj let upokojena kriminalistična inšpektorica je bila vodja oddelka za mladinski kriminal v Policijski upravi Celje in v enem od intervjujev za Novi tednik je dejala: »Včasih se mi zdi, da imam prav poslanstvo, da pomagam ljudem.« Tako je tudi kot mlada upokojenka delovala na različnih področjih, kjer je lahko pomagala. Tudi ob prevzemu novih zadolžitev je dejala, da si bo prizadevala za dobrobit vseh upokojencev, ki si zaslužijo spoštovanje. »Upokojenci nismo preteklost, ampak z mladimi vodimo prihodnost.«

TATJANA CVIRN

Minule dni si je z možem Janušem privoščila nekaj dni dopusta, zdaj jo čaka podrobnejše spoznavanje dela Zdusa in nalog, ki so pred njo. Že na dopustu je telefon nenehno zvonil in nič ne kaže na umirjeno upokojensko življenje, saj je aktualnih tem, s katerimi se bo zveza morala spoprijeti, veliko. Trenutno je najbolj vroč predlog novega Zakona o dolgotrajni oskrbi, glede katerega ima tudi Zdus kar nekaj pripomb.

Sicer pa se zdi, da odločna in temperamentna priseljena Savinjska potrebuje vedno nove izzive in da si umirjenega upokojenskega življenja niti ne želi. Otroštvo je preživljala v Pristavi pri Mestinju, v okolju, kjer so vladali sočutje, solidarnost in sosedska pomoč. Vse to so vrednote, ki jih neguje še danes. Že v srednji šoli je spoznala svojega moža Januša, ki je prevzel družinsko domačijo v Spodnjih Grušovljah pri Šempetru v Savinjski dolini in jo razširil v uspešno hmeljarsko kmetijo. S hmeljem sta se »okužila« tudi sinova Uroš in Blaž, ki sta pravnika.

Po osmih letih ima Zdus ponovno predsednico, potem ko je zvezo zadnja dva mandata vodil Janez Sušnik. Zakaj ste kandidirali za to mesto?

Moje delovanje se je začelo že pred upokojitvijo, ko sem bila dejavna v Krajevni skupnosti Šempeter v Savinjski dolini in sem bila dva mandata predsednica. Različne stranke so me vabile, da bi za njih kandidirala, a ker sem bila upokojenka, se mi je zdelo prav, da kandidiram za DeSUS, ki me je tudi vabila v svoje vrste. Zdelo se mi je, da bom tako najlažje naredila kaj dobrega za upokojence. Ko sem še delala v policiji, sem videla veliko hudega, tudi veliko trpljenja starejših, na primer ko so mlajši ljudje demenco pri svojih sorodnikih zamenjevali s hudobijo, a so bili ljudje le bolni. Menila sem, da je treba ljudi

»Čeprav sem po naključju prišla na policijo, mi je bilo to delo pisano na kožo.«

osveščati in da lahko na tem področju naredim nekaj dobrega. Delovala sem tudi v upokojenskem društvu in nato vodila Pokrajinsko zvezo društev upokojencev Celje. Spodbujala sem dejavnosti društev upokojencev na športnem, kulturnem in rokodelskem področju. Na začetku sem jim veliko predavala tudi o nasilju in o tem, kako se morajo starejši tega ubraniti. Pokrajinska zveza me je predlagala, da bi kandidirala za predsednico Zdusa. Dosedanjega predsednika Janeza Sušnika so spravevali, ali sem njegova favoritka. Menim, da smo bili vsi štirje kandidati enakovredni.

Prebrala sem, da ste bili kar malo presenečeni ob izvolitvi in da ste pričakovali vsaj drugi krog ... Od 24 delegatov vam je polovica namenila svoj glas, kar je lepa zmaga. Kaj mislite, da je pretehtalo v vašo korist?

Skoraj prepričana sem bila, da bo drugi krog, ker so drugi kandidati v svojo kandidaturo vložili več prizadevanj, sama pa se s tem nisem posebej ukvarjala. Nikogar nisem nagovarjala, naj izbere mene, in ne vem, kaj je pretehtalo v mojo korist. Morda so prepoznali moj čut za starejše, pristen odnos s njimi. Tega se ne da naučiti ali zaigrati. To mi je bilo v zibelko položeno. Ob tem sem vse življenje delala z ranljivimi skupinami in tudi to se pozna. Programi vseh kandidatov so bili dobri, sama se zavzemam za to, da bi nadaljevali začetno pot.

Zdus lahko vodite največ dva mandata. Se vam to zdi ustrezno?

Vsekakor, po mojem bi bil celo eden dovolj.

Kako se vam bo življenje spremenilo zaradi te nove vloge?

Ob meni sta še podpredsednika, ki sem ju predlagala med vsemi kandidati, ki so se prijavili na razpis. Potrdil ju je tudi zbor Zdusa, in sicer sta to

Željko Kljajić, predsednik Pokrajinske zveze društev upokojencev Koroške, in Stanko Kranvogel, predsednik Društva upokojencev Voličina. Razdelili si bomo delo, tako da mislim, da se mi vsak dan ne bo treba voziti v Ljubljano. Nekajkrat na teden pa zagotovo.

Bo princip vodenja drugačen, ženski?

Ne vem, ali bo zaradi tega kakšna razlika. Gospod Sušnik je imel ob sebi dve dami, jaz imam dva go-

spoda in se mi zdi, da ne bo bistveno drugače. Ne poznam odnosov v Zdusu in s tem tudi nisem obremenjena.

Strankarsko ste se torej vključili le v DeSUS, kasneje vas stranke niso več pritegnile?

Videla sem, da politika ni zame. Skupaj z Aleksandro Pivec sem po razprtijah v stranki zapustila DeSUS, a se tudi v novi stranki ni najbolje izšlo, nakar se vanje nisem več vključevala. Kot predsednica KS Šempeter v Savinjski dolini sem takrat ugotovila, da je prav, da sem v občinskem svetu, če želim delati za krajane, saj bi bila sicer odrezana od informacij. Zato sem kandidirala na listi DeSUS in res se je dalo marsikaj narediti za kraj.

Zdus je ena najbolj množičnih organizacij upokojencev pri nas, saj povezuje približno 200 tisoč članov društev upokojencev. Kaj je tisto, kar nekoga pritegne, da se vključi v društvo?

Če gledam društva in njihove člane v našem lokalnem okolju, ugotavljam, da jih najbolj družijo športne dejavnosti, ki jih še zmorejo, to so pikado, balinaje, kegljanje, pohodništvo ... V okviru občine in pokrajine se udeležujejo tudi športnih iger. Za ženske je pomembna dejavnost rokodelstvo, ko ustvarjajo najrazličnejše izdelke. Mnogi pojejo v pevskih zborih, pišejo pesmi ... Hodijo tudi na izlete, celi avtobusi upokojencev prihajajo v naš hotel Delfin

»Ko te družba ne potrebuje več in te tudi otroci ne potrebujejo več tako zelo, ostaneš sam, pa če to sprejmeš ali ne.«

v Izoli, tako da je včasih celo premalo prostora. Najbolj pomembno pri vsem tem je druženje. Ni lepšega občutka, kot je ta, da te nekje nekdo pričakuje. Upokojence družijo skupni interesi in težave. Ko te družba ne potrebuje več in te tudi otroci ne potrebujejo več tako zelo, ostaneš sam, pa če to sprejmeš ali ne.

Pomemben vidik delovanja upokojenskih društev je tudi dobrodelnost. Sem sodi projekt Starejši za starejše in je izjemnega pomena. Zlasti v času covida, ko so bili ljudje še bolj sami, so se pogovarjali vsaj po telefonu ali so prostovoljke prišle do vrat in prinesle kaj iz trgovine. V projekt so lahko vključeni vsi, ki so stari več kot 69 let, ni treba biti član društva. Mnogi ljudje komaj čakajo, da jih prostovoljke obiščejo. Tako je mogoče tudi prepoznati, ali je v katerem okolju kaj narobe. Če zavračajo te obiske ali če mladi rečejo, naj k njim prostovoljke ne hodijo, lahko pomislimo, da nekaj ni v redu. Včasih starejši tudi kaj potožijo in v takšnem primeru mora koordinatorka obvestiti center za socialno delo. Pogosto prostovoljke pomagajo starejšim tudi pri ravnanju s telefonom in z računalnikom. Tehnologija prehiteva starejše po levi in desni in so neobgleni. V Občini Žalec so na primer sledili moji pobudi in se pridružili projektu Prostofer, kjer prostovoljci popeljejo starejše k zdravniku ali po drugih pomembnih opravkih.

Osamljenost ponavadi hodi z roko v roki s slabim socialnim stanjem oziroma z nizkimi pokojninami. So slednje ena tistih perečih tem, s katerimi se boste posebej ukvarjali? Kaj lahko naredite?

Naši predstavniki so v svetu Zpiza, kjer se dogovarjajo o rednih in izrednih uskladih

Nova predsednica Zdusa Zdenka Jan izvira iz Pristave pri Mestinju in že vrsto let živi blizu Šempetra v Savinjski dolini.

»Vsi starejši se kljub prizadevanjem ne morejo več naučiti novosti tehnologije in njim bi morala biti na voljo služba, ki bi jim pomagala, mogoče mladi, študenti ...«

pokojnin. Pomembno je sodelovanje z ministrstvom za solidarno prihodnost, z vlado ... Prav v teh dneh smo pripravili stališča in pripombe na Zakon o dolgotrajni oskrbi, ki je trenutno najbolj aktualen, in jih bomo posredovali vsem poslanskim skupinam ter jih predstavili na ministrstvu.

Boste zaradi zahtev po višjih pokojninah tudi vi šli kdaj na ulice? Verjetno se strinjate, da ni prav, da ljudje, ki so delali 40 let, nimajo pokojnine, ki bi jim omogočala preživetje.

Zagotovo to ni prav, vsi moramo dostojno preživeti. A žal je zdaj vse pomešano, vsi zahtevajo določeno višino pokojnine, ne glede na delovno dobo in vplačane prispevke. Seveda pa se zavzemamo za zvišanje vdovskih pokojnin, za odpravo krivic za nazaj zaradi nizkega odmernega odstotka in redne uskladitve pokojnin z rastjo plač.

Žal je tako, da ko v neki dejavnosti ugotovijo, da ne bodo mogli shajati, enostavno dvignejo cene. Ko človek reče, da s tem, kar ima, ne more shajati, pa se nič ne zgodi. Naša življenja so malo vredna. Gotovo je veliko težje v mestu, v blokih ..., kjer se ljudje med seboj slabo poznajo, v družinah, kjer ostane en sam, ali tam, kjer sta prisotni invalidnost, bolezen ...

Mislím, da ulica ni rešitev. Še ko sem bila še zaposlena, je bilo mogoče iti na proteste, ki

so se mi zdeli nesmiselni. Tudi zdaj velja, da je vlada vredna toliko, kolikor bo poskrbela za najšibkejše. Ne bom trdila, da upokojenci kdaj ne bodo šli na ulico, a pri kričanju, zmerjanju in protestih s transparenti ne bodo imeli moje podpore. Skušam pa razumeti obup ljudi, ki se protestom pridružijo, če jim kdo obljubi nekaj, kar je pogosto nerealno.

Domnevam, da višina članarine ni ovira za vključitev v društvo upokojencev?

Ko sem hodila na zборе društev, so predsedniki članom kdaj predlagali, da bi zvišali članarino, češ da bodo z desetimi evri letno težko izpeljali vse, kar so si zastavili. Predlogi za dvig za evro ali dva so bili vselej podprti. Od članarin gre za pokrajinsko zvezo 0,50 evra in enako za Zdus.

Je to edini vir financiranja?

»Nikogar nisem nagovarjala, naj izbere mene, in ne vem, kaj je pretehtalo v mojo korist. Morda so prepoznali moj čut za starejše, pristen odnos z njimi.«

Društva se lahko prijavijo tudi na razpise občin, Zdus pa vodi nekatere projekte, ki jih financira ministrstvo. Možno so tudi donacije, vir prihodov je tudi hotel Delfin v Izoli. Hotel dobro posluje in je predvidena njegova širitev, ki je odvisna od sprejetja OPPN. Cene so ugodne, a včasih nekateri že potožijo, da niso več tako nizke.

Katera so glavna področja, ki vas bodo zaposlovala naslednja štiri leta?

Želimo biti slišani, da nas bodo upoštevali ob sprejemu reform, kot sta pokojninska in zdravstvena, da nas ne bi odrivali, kot da smo nebodigatreba, in da se nas ne bodo spomnili le pred volitvami. Ob tem želim, da bi se v društvih nadaljevale dejavnosti na področju

športa, kulture in humanitarnosti. Rada bi, da bi bili zgled mladim in da bi nas spoštovali. Pri tem izhajam iz svojih izkušenj. Pri nas na vasi smo spoštovali starejše, jim pomagali, če so kaj potrebovali. Enako sem spoštovala starejše kolege, ko sem prišla v službo. To je bilo v nas, tega nas ni bilo treba učiti. Zdaj pa se bojim, da dokler smo zelo koristni, nas cenijo, potem pa pozabijo na nas. Vemo pa, da skoraj ni proslave, kjer ne bi nastopali upokojenci s pevskim zborom, da za 1. september stojijo na križiščih za varnost otrok, da ne govorimo, koliko naredijo za svoje vnuke in pravnuke ter tako razbremenijo mlajše, ki so še zaposleni.

Kako to, da ste vi šli tako zgodaj v pokoj in da niste ostali dlje?

Takrat je bil tak predpis. Podaljšala sem lahko za leto dni, več ne. A sem bila še vedno soraz-

merno mlada, ko sem se upokojila. Izkoristili bi nas lahko za mentorje. Na srečo nimam travm, ker sem videla veliko hudega. Še vedno ne morem gledati filmov z nasilno vsebino niti ne želim izvedeti podrobnosti o kakšnem aktualnem tragičnem primeru, povezanem z otroki, ker mi je ob tem preveč hudo.

Ali kdaj razmišljate, kaj se je zgodilo z ljudmi, s katerimi ste se ukvarjali v času kariere?

Pogosto. Mnogi me še vedno pokličejo in z veseljem povedo, kaj lepega se jim je v življenju zgodilo. Tudi ob izvolitvi so mi nekateri čestitali.

Niste nikoli razmišljali, da bi si poiskali kakšno manj obremenjujoče delo?

Ne, bili smo dobra skupina sodelavcev. Čeprav sem po naključju prišla na policijo, mi je bilo to delo pisano na kožo.

Videla sem, da imate svojo FB-stran in da ste verjetno večji ravnana z računalnikom še iz časa službovanja. Torej niste upokojenka, ki ima težave s sodobno tehnologijo?

Tudi moje tovrstno znanje bi se še dalo nadgraditi. Ne bi mi škodilo, če bi se udeležila ka-

»Vlada je vredna toliko, kolikor bo poskrbela za najšibkejše.«

kšnega tečaja. Veliko sem se že naučila v službi, če še kaj potrebujem, pa sta tukaj sinova.

Je pa to verjetno ena od tem, s katerimi se bo moral Zdus temeljito ukvarjati, če vemo, da je zdravstvo v času covida postalo tako rekoč nedostopno za tiste, ki niso obvladali sodobne tehnologije, ali da se bančne storitve vedno bolj selijo na splet in da nakupi postajajo brezgotovinski ...

V Zdusu ves čas opozarjamo na vse to. Zdus je tudi dosegel, da so zdravstveni domovi ves delovni čas dosegljivi po telefonu, ne le ob določenih urah, kot je bilo prej in ko kljub temu ni bilo mogoče nikogar doklicati, kar sem tudi sama preverila. Vsi starejši se kljub prizadevanjem ne morejo več naučiti novosti tehnologije in njim bi morala biti na voljo služba, ki bi jim pomagala, mogoče mladi, študenti ...

Za starejše je pomembna tudi dostopnost do zdravnika, saj imajo številni zdravstvene težave. Zdi se, da se tu razmere slabšajo in da so mnogi prisiljeni iskati pomoč zasebnikov, česar si vsi ne morejo privoščiti. Verjetno se strinjate, da je treba ohraniti javno zdravstvo?

Kjerkoli imamo priložnost, poudarjamo, da pričakujemo, da bo ostalo javno zdravstvo. Ob reformi tega področja bomo posredovali svoje pripombe in upali, da bomo upoštevani in slišani.

Glede na napovedi o spremembah pokojninskega sistema bo treba v prihodnje delati še dlje. Kaj naj bi po vašem prinesla reforma?

V Zdusu smo pripravili nekaj predlogov, a nanje še nismo dobili odgovorov. Za nas je pomembna zaščita pokojninske blagajne. Prav tako pričakujemo obljubljeni premišljeno sprejemanje vseh sprememb na podlagi razprave vseh vpletenih, tudi upokojencev.

Zakon o dolgotrajni oskrbi te dni razburja mnoge, zlasti predlog, da bi prispevke plačevali tudi zaposleni, delodajalci in upokojenci. Se vam takšno reševanje tega vprašanja zdi primerno?

V Zdusu smo proti temu, da bi plačeval tudi vsak upokojenec. Če bi bila dolgotrajna oskrba izpeljana, kot je treba, bi lahko ljudje ob primerni oskrbi ostali dlje doma. To si večina tudi želi. Tudi sama bi bila rada na stara leta doma, ob čemer si ne želim biti otrokom v breme. Zato pričakujem od ljudi, ki o tem odločajo, da bodo naredili na tem področju tako, da bo dobro za vse in da se v tretjem življenjskem obdobju ne bomo bali jutrišnjega dne.

Foto: Andraž Purg

»Rada bi, da bi bili zgled mladim in da bi nas spoštovali.«

Domače polje sivke je v veselje Zdenki Jan. Ob tem rada kosi okrog doma in ureja vinograd v svojem rojstnem kraju.

Juha z osukancem ali obrošena juha. Vse jedi je s pomočjo starih receptov skuhala Tanja Gobec, za stiliranje hrane je poskrbela Andreja Martinovič, jedi je fotografiral Tanjin sin. (Foto: Gašper Gobec)

Mlečni močnik kot sladica (Foto: Gašper Gobec)

Avtorica knjižice stare jedi pripravi tudi za različne pogostitve. V poseben užitek ji je primarna živila ponujati v novi preobleki. Takšen primer je tris s kašami. (Foto: Gašper Gobec)

S Tanjo Gobec o tem, kako so na Šentjurskem kuhali nekoč

Iz nič so gospodinje včasih delale čudeže

Da so bili naši predniki boljši učenci narave, medtem ko zdaj ljudje z njo vedno bolj izgubljamostik, ugotavlja Tanja Gobec, ki je pod okriljem Društva Skrinja izdala knjižico Šentjurska kulinarika. V njej je zbrala recepte, po katerih so gospodinje obroke pripravljale konec 19. in v začetku 20. stoletja. Knjižica razkriva, da so takrat jedi nastajale iz sezonskih sestavin, ki so bile pri roki. Gospe, ki so stale za štedilnikom, so znale jedi, ki so pogrele in nasitile družino, pripraviti tudi iz peščice živil.

TINA STRMČNIK

Obrošena juha, ajdovi krapci, močniki, kaše in žganci ... To so jedi, ki danes niso več pogosto na naših mizah, a vsekakor pričajo o izročilu, dediščini, pristnih okusih preteklosti. Avtorica knjižice se je ideje, da bi tovrstne recepte zbrala na enem mestu, domislila kot pobudnica taborov, na katerih so študentke etnologije starejše ljudi na Kozjanskem spraševale o življenju nekoč. K zbiranju receptov so jo nagovorila tudi predavanja etnologa in muzealca mag. Vladimira Šlibarja.

»Včasih so bili revnejši meščani še bolj lačni kot podeželani, saj niso imeli svoje zemlje in svojih pridelkov.«

Na to, kaj je bilo v preteklosti na krožniku prebivalcev na Šentjurskem, sta po njenih besedah močno vplivala njihova socialni in družbeni položaj. »Dokler ni bilo mostov čez Voglajno, so bili ljudje v tem koncu regije odrezani od drugih krajev. Pred vojno in v obdobju med obema vojnama, ko je bila marsikje revščina, preprosti ljudje, kočarji, niso imeli veliko živil. Lovili so divjačino, če je kdo imel kakšno kravo ali prašiča, je bilo to razkošje.« Sogovornica je dodala, da na razsežnost siromaštva kaže tudi to, da so ljudje spravljali celo olupke od repe, ki so jo pripravljali za kisanje. Iz olupkov so okoli velike noči skuhali juho. Jed, imenovana aleluja, v katero so dodali še krompir, sol in prekajeno meso, tako sodi med najstarejše velikonočne jedi.

Na delo, ko je v loncu počasi vrelo

Korenje je na primer bistvena sestavina preproste enolončnice, znane pod imenom korejev'c. Gospodinja je v skledo dala še nekaj

fižola, krompirja, kakšen kos mesa, pristavila na ogenj in odšla delat na njivo. Medtem ko so v drugih okoljih podobno enolončnico kuhali iz drugih živil, na Notranjskem na primer poznajo jed, narejeno iz kolerabe.

Avtorica knjižice o šentjurski kulinariki je prepričana, da so imeli ljudje nekoč veliko bolj skrben od-

nos do hrane, zavrgli niso skoraj nič. Danes samooskrbo, ki so jo nekoč ljudje dobro razvili, izumljamo na novo. »Del ljudi je stik z zemljo izgubil. Novodobni guruji nam, seveda v zameno za plačilo, ponujajo znanje o tem, kako se oskrbeti z živili. Čeprav bi se vsak lahko spomnil svoje družinske zgodovine ali pri svojih sorodnikih preveril, kako so živeli nekoč,« je kritična Gobčeva. Povedala je, da je bila včasih že majhna zaplata zemlje dovolj, da so si ljudje nekaj pridelali, pridelke so si izmenjevali. Večji kmetje so ljudem, ki so jim prišli pomagat pri opravilih, dovolili, da so na njihovem polju posejali kakšno vrsto korenja ali druge zelenjave. »Še v 70. in 80. letih je bilo tako. Zato, ker od takrat sploh še ni preteklo dolgo časa, mi je še

posebej nenavadno, da smo na to že pozabili.«

Skromno, a polnovredno

Čeprav so naši predniki živeli preprosteje, to ne pomeni nujno, da so jedli manj kakovostno hrano kot danes. Gonilna sila Društva Skrinja Tanja Gobec poudarja, da so jedli izključno sezonsko. In da so jedi pripravljali iz polnovrednih žit, ki jim ni bilo nič odvzeto. Med recepti, ki izvirajo iz preteklosti, pogosto najdemo različne kaše, ki jih lahko pripravimo kot glavno jed, prilogo, sladico ali nadev. Po besedah sogovornice so ljudje svoj jedilnik s kašami dopolnjevali tudi zato, ker je vsak odhod v mlin s seboj prinesel dodatne stroške. Različne vrste moke niso bile tako dosegljive kot danes. »Danes

je znanje o pripravi kaše že skoraj utočilo v pozabo, čeprav jo lahko uporabimo na številne načine.«

V obdobju, v katerem je recepte raziskovala Tanja Gobec, so bile precejšnje razlike v tem, kaj so lahko v lonec dali premožnejši ljudje in kaj revnejši prebivalci. Revni so imeli bolj pusto hrano. Bogatejši ljudje so že imeli dostop do začimb, sladkorja, soli, pravi Šentjurčanka. In dodaja, da je bilo takrat nasploh veliko manj sladice, medtem ko so gospodinje v pečeh pekile predvsem kruh, otrokom pa je šel še posebej v slast kakšen manjši kos testa, ki so ga zanje premazale z ocvirki ali ga obogatile kako drugače.

Kaj danes budi skomine?

Meso je bilo nekoč na mizi redko, zato je bilo že samo po sebi posebno in pri njegovi pripravi ljudje niso eksperimentirali. Prevladovala so divjačina, perutnina in svinjina. Ko so prašiča zaklali, so meso po besedah Tanje Gobec pripravili tako, da so ga lahko uživali kar najdlje. Nekatere kose so popekli in jih vložili v mast, nekatere kose so posušili. »Še dobro se spomnim, kako smo nekoč ob času okopavanja, avgusta ali septembra, sedli na konec njive in za malico imeli zadnje kose suhega mesa, kos kruha in zelenjavo. To je bil poseben dogodek.«

»Če imaš znanje, lahko še danes iz osnovnih sestavin narediš marsikaj. Za kruh na primer potrebujem le pirino moko, vodo in sodo bikarbono.«

Bolj slovesno se je jedlo tudi ob žetvi, saj so bili ljudje hvaležni, da jim nista toča ali neurje uničila pridelka. Družba lepega odnosa do hrane ni imela le ob krščanskih, ampak tudi ob kmečkih praznikih. Danes so s hrano, kot ugotavlja Gobčeva, povezani drugačni dražljaji. Včasih skomine zbujajo skrbno obdelane fotografije. Ko prestopimo vrata trgovine, na naše želje delujejo skrbno načrtovane marketinške poteze, zasnovane na spoznanjih nevroznanosti. Čeprav se v naših košaricah velikokrat znajde hrana, ki je močno predelana in nam po besedah sogovornice morda celo bolj škodi kot koristi.

Tanja Gobec je konec lanskega decembra ob podpori Občine Šentjur izdala knjižico z naslovom Šentjurska kulinarika. O zbranih receptih bo obvestila turistične in gostinske ponudnike v občini in okolici, saj bodo lahko kakšno idejo dobili tudi za svojo ponudbo. (Foto: Andraž Purg)

Anton Mlinarič, prejemnik državnega priznanja za prostovoljstvo

Ni ga sram priznati, da je bil nekoč alkoholik

Tokratni portret bi lahko začela z besedami: »Anton Mlinarič je zdravljen alkoholik.« A prejemnika državnega priznanja za prostovoljstvo leta 2022 opredeljuje veliko več. Je mož, ki se zadnjih 25 let trudi opravičiti svoji ženi za stiske, ki ji jih je s pitjem povzročil. Je oče, ki mu je iskreno žal za zamujena leta. Je dedek, ki ves prosti časi in voljo podarja svojim vnukoma. Je dolgoletni član in koordinator Kluba zdravljenih alkoholikov (KZA) Aljažev hrib Celje. In je prostovoljec, ki nešteto ur, energije, volje in znanja, ki je med drugim tudi rezultat lastnih travm, namenja vsem, ki se bojujejo z boleznijo alkoholizem.

EVA RUDMAN

Anton Mlinarič je izjemno prijeten sogovornik. Je zabaven, neposreden in iskren. Medtem ko človek izbira besede o njegovih »temnih časih«, jih sam povzame z besedami »ko sem žrl«. Koliko, ne ve točno: »To so me ves čas spraševali na zdravljenju. Odgovarjal sem, da veliko. Ker se terapiji niso nehali ponavljati, sem jim

»Veste, imeli smo družjenja, šli smo po čevapčiče in »plato« ... Mi smo pili, otroci so se igrali, žene klepetale ... Ampak pili smo vedno več in več.«

nekoč odgovoril, da toliko, da je zaposlena v lokalni gostilni v tistih časih imela še trinajsto plačo. Ko sem nehal piti, se je morala prijaviti na zavodu za zaposlovanje,« s šalo konča svojo pripoved o količini popitega alkohola, v kateri pravi, da je mnogo več resnice, kot bi si želel.

Dve žogi preveč za nogomet

Kot pove Celjan, sicer rojen na tromeji s Hrvaško in z Madžarsko, dolgo časa ni vedel, zakaj pije. Pil je sicer tudi njegov oče. Tako je Anton v stik z alkoholom prišel že kot otrok. V srednji šoli je ob malici spil kozarec piva, da se je postavil pred prij-

telji. Kasneje se je zaposlil v cinkarni. »S sodelavci smo začeli piti že zjutraj, nato smo pili vmes, po službi smo nadaljevali,« pripoveduje. Pri svojem delu je bil uspešen, dober in zelo spreten, zato mu pijače na delovnem mestu ni nihče metal pod nos. Svoje delo je vedno opravil dobro. Svojega pijančevanja ni skrival niti pred ženo. »Veste, imeli smo družjenja, šli smo po čevapčiče in »plato« ... Mi smo pili, otroci so se igrali, žene klepetale ... Ampak pili smo vedno več in več.«

V mladosti je bil Anton športnik, ukvarjal se je z rokometom, nogometom, tudi boksom. Takoj po opravljenem obveznem vojaškem roku sta se z ženo poročila, zgodaj si je želel ustvariti družino in živeti mirno ter imeti povprečno, spokojno in srečno življenje. Za nekaj časa mu je zaljubljenost odvrnila misli od alkohola, pitje je omejil, a ne za dolgo. »No, ko se poročiš in si ustvariš družino, za prav veliko konjičkov niti nimaš časa. Sam sem se do konca še izšolal. Ampak veste, nogometa pač ne moreš več igrati, če vidiš dve žogi, ki letita proti tebi,« pripoveduje o tem, kako se mu je življenje počasi spreminjalo. Z roko pokaže količino majhne steklenice kokte – toliko je zjutraj moral popiti vodke, da se je z motorjem lahko odpeljal v službo: »Brez tega telo ni delovalo, kot bi želel, trezen nisem deloval.«

Šok je bila modra kuverta

Anton je svoje pitje večkrat omejil. Ob mamini smrti, ko je skrbel za očeta, ob hčerini smrti, ko je bil v oporo ženi, prav tako ob rojstvu sina. A nikoli za dolgo. Dokler ni doživel svojega prvega poraza. Šok je bila modra kuverta z vlogo za ločitev. Ženo je od ločitve odvrnil z obljubo o zdravljenju.

Na ambulantno zdravljenje se je odpravil v bolnišnico v

»S sodelavci smo začeli piti že zjutraj, nato smo pili vmes, po službi smo nadaljevali.«

Vojniku. »Tam sem se s psihiatrom malo pogovoril, potem je rekel, naj spet pridem prihodnji mesec in naj vmes ne pijem.« In ni pil. Devet mesecev ni spil kaplje. Vse do božične večerje. Takrat je spil malo pivo. In ker mu od tega malega piva ni bilo nič, omamljen ni bil, si je naslednji dan privoščil pollitrskega, toliko, da bi se odžejal. Aprila, pet mesecev kasneje, je dosegel svoje dno.

Nekoč je bil eden redkih trenutkov, ko je bil trezen. »Opazil sem, da trezno življenje ni več takšno, kot je bilo. Opazoval sem svojo užaloščeno ženo, mož ji tako nisem več bil. Sin se je od mene oddaljil. Uvidel sem, kaj sem naredil, ženo vprašal, ali želi, da grem na zdravljenje. Pritrdila je.«

Od takrat ni spil kaplje

Že naslednji dan sta se z ženo odpeljala proti kliniki na Pohorskem dvoru. Tam je ostal približno dva meseca, ne tri, kot je predvideno. Dejali so mu, da lahko zdravljenje predčasno zapusti. »Bil sem osredotočen samo na to, da se bom pozdravil. Razen žene, sina in njegove-

ga dekleta nisem želel videti nikogar. Osredotočiti sem se moral nase. Ko se nekaj zares odločim, to izpeljem. Opravil sem izpit iz teorije alkoholizma. Ker sem snov tako obvladal, sem pomagal tudi drugim. Na zdravljenju sem bil leta 1998. Od takrat nisem spil kaplje alkohola.«

Izdale so jih nove hlače

Mlinarič ni prepričan, ali svoj alkoholizem obžaluje: »Seveda mi je žal, vendar ne vem, kako bi se moje življenje obrnilo, če ne bi pil. Zares žal mi je za bolečino, ki sem jo povzročil ženi in sinu, za kar sem se jima opravičil. A danes zaradi svoje zgodbe pomagam mnogim.«

In pomaga toliko ljudem, tako dolgo, tako uspešno in zavzeto, da sta ga predsednica KZA Aljažev hrib Celje Vesna Žerjal in terapevtka Alenka Gabrovec skrivaj prijavili za državno priznanje za delo na področju prostovoljstva. Kot pravi, za nominacijo ni

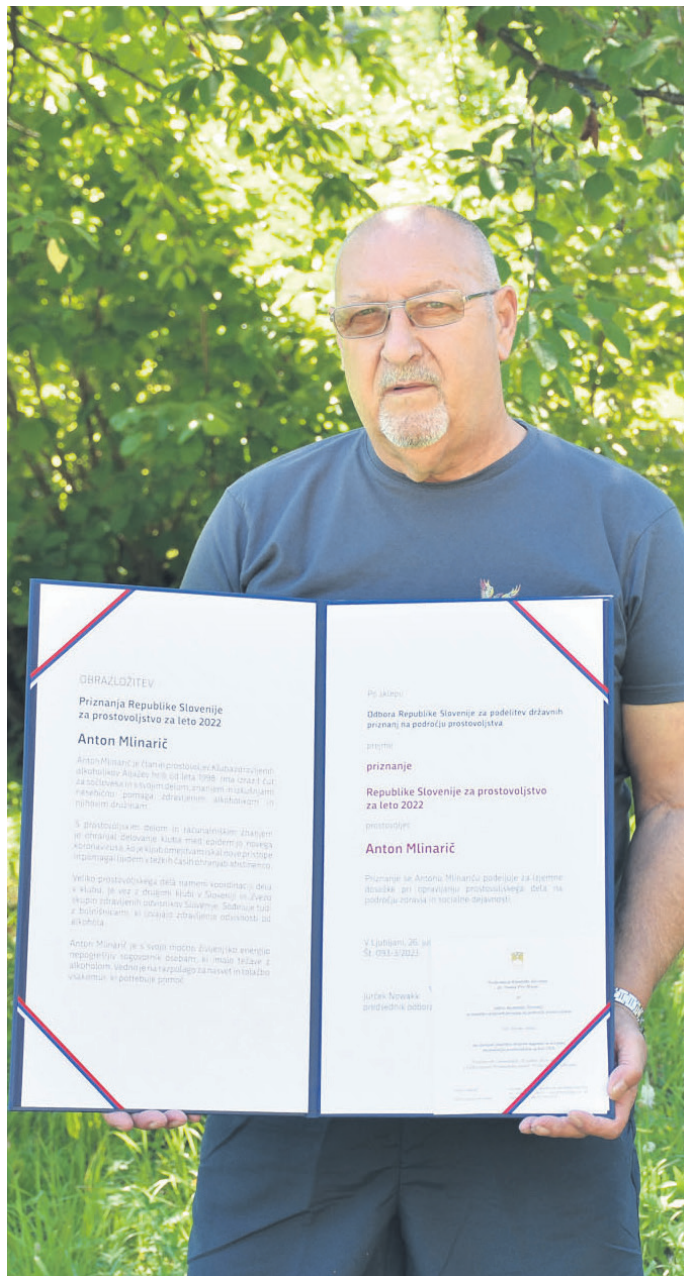
»Če me ni bilo sram, ko sem pil, me ni sram priznati zdaj, da piti ne smem.«

vedel, a se mu je zdelo, da se malo čudno vedejo. »Ko mi je žena naenkrat rekla, ali si ne bi kupil kakšnih novih malo lepših hlač, sem vedel, da se nekaj kuha,« v smehu pove Mlinarič.

Prejem priznanja mu veliko pomeni. Čeprav ve, da je družina nanj ponosna in da v prostovoljstvo vlaga ogromno, ni vedel, da to v tolikšni meri opazijo tudi drugi.

Njihove stiske so njegove

Mlinariča pri njegovem delu ni ustavila niti korona. S člani se je slišal s pomočjo Zooma, vsakodnevno jih je klical po telefonu, saj se je bal

Priznanje mu je podelila predsednica države Nataša Pirc Musar. »Prijatelji, ki so me prišli podpret, so me spraševali, o čem sva se med podelitvijo toliko pogovarjala. Sem jim odgovoril, da se nisva mogla dogovoriti, kdo bo komu dal telefonsko številko,« se pošali Mlinarič.

stisk, ki bi jih izolacija lahko povzročila. Člani so ne samo zdravljeni alkoholiki, ampak tudi njegovi prijatelji.

Danes je Mlinarič koordinator v klubu, organizira sestanke, izlete, sodeluje pri izdaji klubskega glasila Svitanje, predvsem pa je vsako minuto dneva na voljo vsakomur, ki ga potrebuje. Njihove stiske so njegove, njihovi uspehi njegovi. Sicer Anton

Mlinarič ohranja tudi stik z mladimi. Tako je Katarini Gabrovec pomagal do bronaste plakete pri mednarodni taborniški zvezi.

In ko se ne razdaja? Uživa v spokojnem življenju z ženo, s sinovo družino in z vnuki, ki si jih je želel že tistega davnega leta, ko se je po odsluženem vojaškem roku poročil s svojo ljubeznijo.

Foto: Metka Majcen

Anton Mlinarič s prsti kaže, koliko vodke je popil pred odhodom v službo.

Klubsko glasilo Svitanje, ki izhaja enkrat letno.

Pohodnica Valerija Jakop vabi na slovensko Jakobovo pot

»Jaz grem!«

»Hoja me bogati, daje mi svobodo,« odgovarja Valerija Jakop na vprašanje, kaj jo žene, da se tako rada peš poda na pot, čeprav živi v idiličnem okolju nad Novo Cerkvijo. Včasih gre sama, drugič z možem ali s prijateljicami. Ob tem je neverjetna njena pozitivna naravnost, saj je noben nepredviden zaplet ne spravi v slabo voljo. Že ko se odloči, da bo šla, je prepričana, da ne bo šlo nič narobe. In doslej je bilo res tako, pa naj je hodila pod vznožjem Himalaje, po slavni španski romarski poti Camino ali po slovenski Jakobovi poti. Slednja jo je tako navdušila, da jo predstavlja na potopisnih predavanjih, ki jih je poimenovala Jaz grem. To je namreč stavek, ki ga je pri Jakopovih mogoče najpogosteje slišati, pravi v smehu sogovornica.

TATJANA CVIRN

»Tako rečem vsak torek zvečer, ko skočim na »rajž« po obronkih Nove Cerkve, saj imamo že osemnajst let pohode v okviru turističnega društva. Vmes grem pogosto še na Kislico in Stolpnik. Brez vsakoletnega obiska Triglava ne gre in vsakič prinesem od tam kamenček,« pove in pokaže svojo zbirko, ki jo krasi školjka iz Finisterre kot spomin na prehojeno Camino Primitivo. Novodobna Alma, kot jo je nedavno poimenovala prijateljica, je sicer mobilna specialna pedagoginja v OŠ Glazija, zato so njene poletne počitnice kot nalašč za brezskrbna popotovanja. Letos se bosta z možem Jurijem odpravila na portugalski del znamenite romarske poti.

Dober par

Otroštvo je preživljala v bloku v Celju, a so bile počitnice namenjene bivanju v naravi, obiskom Logarske doline ali pohodom v Julijce. »Doma smo imeli čez celo steno dnevne sobe fototape to visokogorja in verjetno me

»Včasih sem se nagradila tako, da sem si kupila obleko, zdaj grem na kakšen vrh ali pohodno pot, saj mi narava veliko da. Nahrani me in me umiri.«

je tudi to nekako zaznamovalo. Oče je strasten planinec in če kje v hribih zaidem, ga pokličem in me vedno prav usmeri. Ta pohodniška strast se je pri meni pojavila šele kasneje. Mama mi je kupila planinsko transverzarno knjižico in me prvič peljala na Peco. Verjetno je bilo to prelomno. »Začela je zbirati planinske žige, čeprav je prej trdila, da tega ne bo nikoli počela. »Gore so še vedno moja strast, z možem sva jih

veliko prehodila. Za dolge pohodne poti je bil ključen obisk Nepala.« O Himalaji je sanjala že dolgo in ni veliko razmišljala, ko je prijateljica, ki je tam že bila, predlagala to pot. »Dotaknila se me je hoja na dolge razdalje in spoznala sem, da sva z nahrbtnikom dober par.«

Prepričana je, da se vse stvari v življenju zgodijo z razlogom. Tako je bilo tudi s Caminom, za katerega pravi,

»Vse strahove odmislim, sicer si ne bi upala prestopiti niti domačega praga.«

da jo je »poklical«. »Najprej sem prebrala nekaj knjig o tej poti, svoje izkušnje mi je prenesla prijateljica, ki se je vrnila vsa ožarjena ... Sklenila sem, da bom nekoč šla tudi sama. Pred leti sva z možem na tej poti proslavila 20-letnico poroke. V 20 dneh sva prehodila pot iz Ovieda na severu Španije do Santiaga, Finisterre in Muxie. Tudi moža je ta izkušnja navdušila. Bila sva drug z drugim, hodila sva z roko v roki ...« se spominja Valerija. To lepo energijo med njima so opazili tudi drugi in ju spraševali za

recept srečnega zakona. Pravi, da ga nima, a da je poleg ljubezni pomembno spoštovanje med zakoncema. Dodaja, da bi moral vsak par, ki se odloča za skupno življenje, opraviti kakšno podobno preizkušnjo, saj se na takšni poti pokaže človekov značaj.

Sama na Gorenjsko

Za 50. rojstni dan si je mož zaželel, da bi spet šla na Camino. Valerija je že kupila letalski karti, a ker je bilo to leta 2020, ko se je zaradi epidemije svet zaprl, je njun načrt padel v vodo. Takrat se je odločila za hojo po Sloveniji. Ker ima rada gore, se je odločila, da bo krenila proti Gorenjski. Jakobova pot ima namreč štiri glavne veje, poleg gorenjske še primorsko, prekmursko-štajersko in dolenjsko. Iz Ljubljane je pogumno krenila kar sama in se

Valerija in Jurij z roko v roki na poti po Španiji

Valerija in Jurij Jakop sta pred leti skupaj prehodila Camino Primitivo in tako praznovala 20 let poroke. Letos bi rada šla na portugalski del Camina. Valerija vmes nabira telesno vzdržljivost na domačih poteh, Jurij raje igra nogomet. (Foto: TC)

Slovenska Jakobova pot

Gorenjska veja od Ljubljane do Sv. Višarj je dolga več kot 150 km in je treba premagati 5.400 metrov višinske razlike.

Primorska veja od Ljubljane do Trsta je dolga več kot 125 km in ima 3.800 metrov višinske razlike.

Dolenjska veja od Slovenske vasi do Ljubljane je dolga več kot 150 km in ima 5.400 metrov višinske razlike. Pokrajina je zelo hribovita.

Prekmursko-štajerska veja iz Kobila do Vojnika in naprej od Galicije do Vranskega je dolga več kot 200 km.

V sončnih barvah na poti po Triglavskem narodnem parku

Jeruzalemske gorice na prekmursko-štajerski veji poti

ni posebej obremenjevala zaradi zapisov na spletu, da je pot bolj slabo označena in da se pohodniki izgublajo. »Sama sem se odločila, da ne bo tako. Malo me je vendarle grizlo, kaj bi lahko šlo narobe, a me je mož pomiril, da je Slovenija tako majhna, da je lahko po mojem klicu v dveh urah pri meni. Pa še vse je lažje že zaradi jezika, ker ni treba na letalo ... To me je pomirilo, vedela pa sem, da so pri nas lahko težave z nočitvami, zato sem pri prijateljicah na Gorenjskem že prej preverila, ali bi lahko prenočila pri njih, če bi to potrebovala.«

Pred odhodom je obiskala moževega bratranca v Dravljah, kjer vodi župnijo, in ji je dal blagoslov za na pot. Kot pravi, se je odločila, da ne more iti nič narobe, in res je bilo tako. Po tednu hoje je dosegla Višarje, navdušena nad seboj, da je zmogla. »Takrat sem ugotovila, da me ničesar več ni strah.«

Valerija Jakop s svojo zbirko kamnov s Triglava in s školjko s poti po Caminu (Foto: TC)

Pot po slovenski Jakobovi poti se sicer precej razlikuje od slavne španske različice, pohodnikov je zelo malo, ugotavlja Valerija, a imajo domači kraji poseben čar. »Naša dežela je zelo razgibana in hoja je bolj zahtevna. Kar ne-

»V življenju me obdajajo samo dobri ljudje, drugih niti ne spustim v svojo bližino.«

kaj iznajdljivosti potrebuješ, da si urediš možnost prenočevanja. V pomoč je spletna stran Društva prijateljev poti svetega Jakoba. Hkrati hoja po Sloveniji zaradi svoje slikovitosti ponuja osupljive razglede. Na potopisnih predavanjih vedno ponavljam, da je Slovenija (čudo)vita dežela. Toliko naravnih biserov imamo na majhnem prostoru in pred nosom krasne poti.«

Na območju medvedov

Leto kasneje z Jurijem še vedno nista mogla na Camino in Valerija, opogumljena z izkušnjami z Gorenjske, se je sama odpravila peš do Trsta. »Vedno se na hitro odločim. V nekaj minutah imam pripravljen nahrbtnik, saj zdaj že vem, kaj vzeti. Potrebujem le nekaj majic, da ni treba nenehno prati, za cilj pa imam s seboj malo boljše oblačilo, da proslavim dosežek.«

Če greš na pot brez velikih pričakovanj in ne veš točno, kaj te čaka, je včasih bolje, pravi. »V Logatcu sem zagledala velik rumen napis,

za katerega sem domnevala, da pomeni dobrodošlico za obiskovalce, a se je izkazalo, da opozarja na območje medvedov ...« Malo jo je stisnilo v želodcu in ko se je ukvarjala s tem, kaj bi počela, da bi bila na poti čim bolj glasna, se je za nameček še izgubila v gozdu. »Nazadnje me je srečal traktorist in me usmeril na pravo pot. Takrat sem prehodila 42 km in sploh nisem vedela, da imam toliko kilometrov v nogah. Primorsko vejo sem prehodila v štirih dneh. Strah zaradi medveda me je pripeljal do odločitve, da dolenskega kraka Jako-

»Ko se odločiš, da nič ne more iti narobe, se to res zgodi. Že ko sem šla prvič sama na pot iz Ljubljane, so na prehodih za pešce povsod gorele zelene luči. Tudi to sem videla kot sporočilo, naj samo nadaljujem pot.«

bove poti ne bom prehodila sama. To sem storila v družbi dveh prijateljic za lanske prvomajske praznike, letos sva s prijateljico prehodili še del prekmursko-štajerske poti od Kobilja do Vojnika.«

Čar pešačenja

Valerija uživa v pešačenju in iskanju rumenih puščic, ki kažejo smer na Jakobovi poti, za katero je značilna oznaka v obliki rumene školjke. »Vstopiti v slovenske vasi in mesta peš je zame edinstven užitek. Hoditi sam s svojo senco pomeni spoznavati sebe, odlagati strahove in krepiti svojo moč. Pot s slikovitostjo narave navdušuje, s srčnostjo ljudi na poti po-

vezuje, z umikom od vrveža osvobaja. Potrebujem le nahrbtnik, uhojene čevlje, zaupanje v lasten korak ter naklonjenost vesolja. Prepustim se poti in ničesar ne pričakujem. Domov se vrnem zelo bogata,« povzema svoje razloge, da se vedno znova odpravlja na pot. »Slovenska pot in Camino nasploh sta mi prinesla veliko novih poznanstev, našle in povezale smo se sorodne duše. Na nobeni poti nisem imela z ljudmi slabih izkušenj, kvečjemu se mi je zgodilo veliko lepega.«

Resda se je občasno izgubila, ker so deli poti slabše

označeni in tudi razdalje, zapisane na spletni strani društva, niso pravilno označene. Dnevno je v povprečju prehodila približno 30 km, če se je izgubila, je bil to že skoraj maraton.

»Zastruplja« še druge

Na poti veliko fotografira, zapisuje zgodbe, da jih ne bi pozabila, in zabeleži kraje, kjer hodi. Po vrnitvi je pripravila že več predavanj. »Če bi lahko živela od tega, bi le hodila, fotografirala in pisala,« prizna. »Svoja potopisna predavanja vedno pripravim tako doživeto, da imajo poslušalci občutek, da so hodili zraven.« Vesela je, če s predavanji

Prelepi razgledi na naše gore

koga navduši, da gre prehoditi vsaj del poti. Tudi sama odpelje na pohod kakšno skupino. »V Turističnem društvu Nova Cerkev imamo vsak torek že 18 let pohode. Dve uri hodimo po okolici kraja. Eni imajo dovolj samo to, drugi s tem nabirajo telesno vzdržljivost za kaj daljšega. Enkrat mesečno prehodimo tudi del Jakobove poti.« Kar nekaj ljudi je že »zastrupila«, da navdušeno hodijo.

Ob tem se je porodila tudi ideja o urejanju infrastrukture na Jakobovi poti, saj so sicer nočitve pri nas mogoče le na redkih mestih. »Marsikdo gre raje v Španijo, ker je tam vse pri roki, vsa logistika in možnosti namestitve, tudi cenovno je bolj dostopno. Ideja o slovenskih albergh je zasnovana, čakamo le na ugoden čas.«

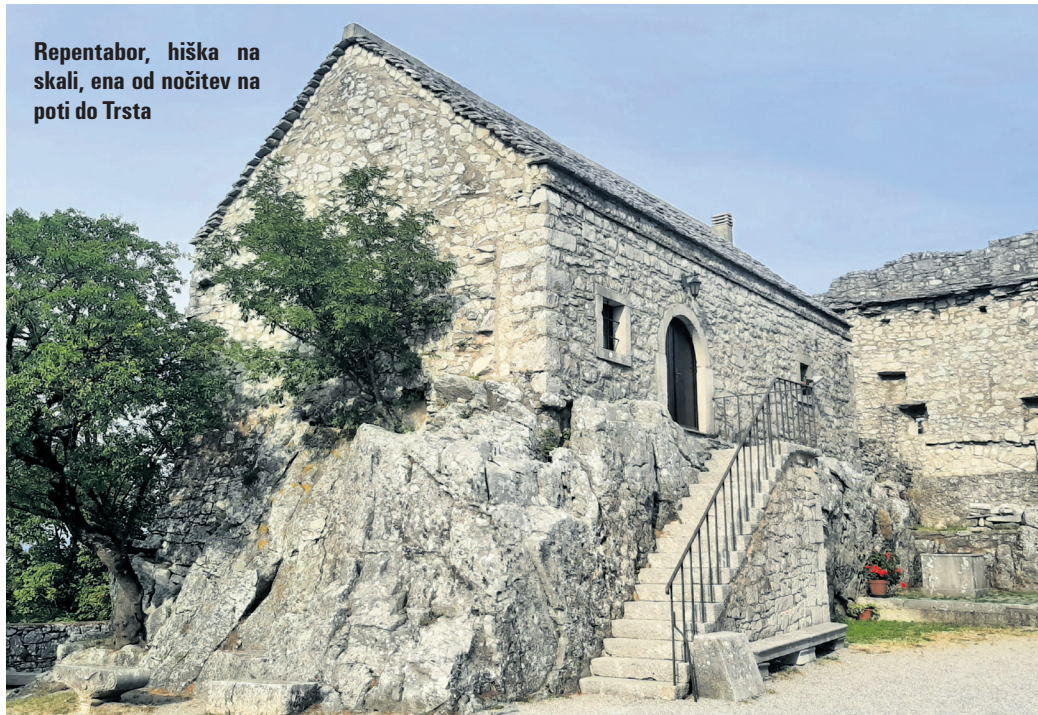
A njeni pohodni načrti niso usmerjeni le v Jakobovo pot.

Veliko je tudi drugih lepih daljinskih poti po Sloveniji, opozarja, pri čemer bi rada prehodila Slovensko planinsko transverzalo v enem kosu, za kar bi potrebovala mesec dni. »Tudi v tujini je možnosti ogromno, kar vlecemo, le dovolj dolgo je treba živeti in paziti na noge,« zaključuje v smehu.

Foto: osebni arhiv

Ob koncu gorenjske poti je Valerijo na Sv. Višarjah pričakal mož Jurij.

Repentabor, hiška na skali, ena od nočitev na poti do Trsta

Vesela družina na cilju po petih dneh hoje od Slovenske vasi do Ljubljane

Čez Muro z brodom

Sodelujoči so tekmovali za več denarnih nagrad, ki so bile skupaj vredne pet tisoč evrov.

13-letna Nemka Amy Schmidt je v Slovenijo pripotovala z bratom (na fotografiji) in s starši. Kot je povedala, pleše šele pol leta, vendar jo breakdance danes resnično navdušuje, pri čemer se popolnoma sprosti in uživa v zahtevnih gibih. Na tekmovanje je prišla predvsem zaradi nove izkušnje in da bi se v plesu še izboljšala. (Foto: ER)

Največji mednarodni plesni dogodek

Svet na glavi

Celjsko nakupovalno središče Citycenter je minuli konec tedna gostilo največji mednarodni plesni dogodek Break the floor. Gre za tradicionalni, že 16. dogodek, na katerem se je v breakdancu v šestih kategorijah pomerilo 286 plesalcev iz 40 držav.

EVA RUDMAN

El Nino je plesni sodnik, ki je v Slovenijo priletel iz ameriškega Bostona. Čeprav se je pri nas mudil le nekaj dni, se ni mogel upreti povabilu celjskih organizatorjev. Pred dogodkom si je uspel na hitro ogledati Celje, ki mu je bilo neizmerno všeč, predvsem grad, a tudi čist zrak in zelenje. Kot pravi, je Celje miren kraj, kot neko podeželje in ne mesto, v primerjavi z ameriškimi. (Foto: ER)

Sasha Hamsta je v Slovenijo prišel iz Belorusije. Prišel je predvsem zaradi priložnosti za potovanje, saj zadnji dve leti zaradi covidne krize, a tudi zaradi politične situacije v državi niso smeli potovati. Celje mu je bilo všeč že na prvi pogled. (Foto: ER)

»Plesalci so prišli iz 40 držav, kar je naš rekord. V Slovenijo so prileteli celo iz Koreje, Venezuele, Portorika, Čila in Argentine,« je povedal začetnik in glavni organizator dogodka Dejan Gregl. Da gre za svetovno odmeven dogodek, priča tudi število ogledov prenosa tekmovanja na spletu. »Nazadnje smo zabeležili milijon in pol ogledov iz celega sveta, le tri odstotke teh iz Slovenije.«

Sicer je dogodek Break the floor že od začetka, leta 2007, v Celju. »Kot plesalec breakdanca sem včasih vadil v Celjskem mladinskem centru. In porodila se je ideja o začetku nekega festivala, dogodka, kamor bi se lahko prijavil vsak, četudi ni član neke plesne zveze.« In tako se je dogodek ohranil do danes.

Foto: Andraž Purg

Ne glede na to, od kod plesalci prihajajo, Dejan Gregl pravi, da le po načinu plesa ne bi uspel ugotoviti, iz katerega dela sveta prihaja kdo.

Obiskovalci so navdušeno opazovali spretnosti odličnih plesalcev z vsega sveta.

Breakedance je uradno postal tudi olimpijska športna disciplina, tekmovanje bo že na naslednjih poletnih olimpijskih igrah v Parizu. Tam se bo zagotovo pomeril Slovenec Tilen Grašič, ki velja za najboljšega breakplesalca iz Slovenije.

Celjan Stane Rozman še vedno lastnik državnega rekorda

V Lozani se mu je vse »poklopilo«

»Po mojem rekordu v Lozani se kasneje venomer nekaj ni »poklopilo«. Previsoke temperature ali tekma, ki ni omogočala rekorda. Zato je to še naprej moj osebni rekord, ki je obenem še državni. Nekaj atletov v preteklosti bi ga sicer lahko izboljšalo.«

Stane Rozman v družbi svojih prijateljev in nekdanjih sotekmovalcev

40 let mineva od osebnega rekorda na deset kilometrov, ki ga je leta 1983 dosegel Stane Rozman, predsednik AD Kladivar. V spomin na rekord in ob njegovi obletnici je ta znani Celjan v družbi prijateljev in odličnih reprezentantov nekdanje Jugoslavije ponovno tekel na domačem Kladivarju.

MITJA KNEZ

Tako na stezi kot tudi ob njej se je zbralo precej odličnih tekačev, med katerimi imajo nekateri še vedno aktiven rekord. Stane Rozman je državni rekord na deset kilometrov postavil 30. junija 1983 v Lozani. Ura se je

ustavila pri 28:32:86. »Tega časa se zelo dobro spominjam. Takrat je bil zelo presenetljiv, saj sem svoj rekord izboljšal za 45 sekund. Žal nisem pričakoval, da se ta rekord v prihodnje ne bo več izboljšal. Teklo se je še blizu

rekorda, a se ni »poklopilo«, da bi se ta izboljšal. Takrat je resnično vse bilo na moji strani. Bilo je idealno vreme, idealen tempo, bil sem tudi v zelo dobri formi,« se je svojega rekorda ob obletnici spominjal Rozman.

Botolin najresnejši kandidat za rekord

Nekdanji odličen atlet, po izobrazbi profesor zgodovine in sociologije, je od leta 2010 predsednik Atletskega društva Kladivar Celje. »Trenutno imamo v AD Kladivar

izjemno talentiranega mladega atleta Vida Botolina, ki je potencial, da moj državni rekord 50. obletnice ne bo zdržal. Od Vida pričakujem, da mu bo uspelo v desetih letih izboljšati rekord,« je pristavil Rozman, ki še naprej aktivno premaguje kilometre. »Ponavadi tečem na stadionu. Šest ali sedem kilometrov. Tokrat smo s prijatelji, s katerimi smo v preteklosti skupaj tekmovali s takratno reprezentanco Jugoslavije, odtekli tri kilometre. Rekreativno in letom primerno.«

Foto: Andraž Purg

Prijatelji ga kličejo Rozi.

Slovenski rekord, 28:32:86, je dosegel 30. junija 1983 v Lozani.

Z atletiko se je Stane Rozman začel ukvarjati v prvem letniku gimnazije. Pred tem je tri leta treniral nogomet, saj je tako kot večina sovrstnikov dneve preživil na igriščih.

»Tokrat smo s prijatelji, s katerimi smo v preteklosti skupaj tekmovali s takratno reprezentanco Jugoslavije, odtekli tri kilometre. Rekreativno in letom primerno.«

Skupni prihod v cilj ob prijateljskem teku in spominu na 40. obletnico državnega rekorda Staneta Rozmana

BORUT BATAGELJ

Okrog Slovenije s kolesi nad Brdavska

Kolesarjenje kot druženje

Pred več kot petimi leti so trije prijatelji, Miran Ojsteršek, Ernest Zagrušovcem in Marko Kaučič, kolesarili sami. Za svojo dušo, za zdravo telo. Ker so se vedno vrnili polni energije in dobre volje, so se jim pridružili še drugi. Tako je Miran Ojsteršek, lastnik Gostilne Oštirka iz Celja, začel snovati idejo o kolesarski ekipi in nastal je Oštirka Bike Team, tim prijateljev in podjetnikov. Vsako leto se pridruži kakšen nov član, ki z drugimi kolesarji z namenom druženja, sprostitve in predvsem nabiranja novih moči za uspešno opravljanje vsakodnevnih obveznosti.

Skupinska fotografija pred startom

Tokrat se je ekipa podala okoli naše lepe Slovenije, natančneje po slovenski levi polovici. Prevozili so okrog 500 kilometrov in približno 6 tisoč višinskih metrov. Kljub turi po Sloveniji so v štirih dneh »obliznili« še dve sosednji državi, Avstrijo in Italijo. Pot jih je vodila od knežjega mesta do Kamniško-Savinjskih Alp proti Gorenjski in Kranju. Čez Predel so presekali Julijce in se zlili v dolino smaragdne Soče, se podali v deželno pršuta – Kras, se z očmi dotaknili slovenske obale ter nadaljevali v zelene gozdove in polja Notranjske. Svoje popotovanje so končali blizu Pivke, kjer se je s svojo kobilico nekoč potikal tudi Martin Krpan. Fantje so mu četrty dan prišli še z veliko moči naproti, saj jih dotlej ni uspel zaustaviti noben Brdavs.

Štiridnevno kolesarsko turo, od 1. do 4. junija 2023, so začeli z zajtrkom v središču Celja. V zavetju starega mestnega obzidja, na vrtu »baze«, kot fantje pogovorno rečejo domači gostilni, je dišalo po ocvrtih jajčkah. Tudi številni podporniki, ki so jih pospremili na pot, so v prijetnem jutru dobili verjetno nov kulinarični navdih, saj so družno ugotovili, da h klasičnemu kolesarskemu zajtrku, ocvrtim jajčkom, lepo sede tudi kozarček ohlajene penine.

Počena zračnica že prvi dan

Prvi dan so kolesarili po Savinjski dolini, proti Logarski, a že pred Mozirjem doživeli prvo prebito zračnico. »Ni problema, to je domač teren,« je šoferja Renata, ki je celotno pot pozorno spremljal ekipo v minibusu, potolažil Marko, drugim pa dal povelje, naj nadaljujejo pot. Vodnik Sašo se je že takoj rad podredil ukazom enega od duhovnih vodij in njemu in ekipi res ni bilo težko počakati re-

šitve, saj je mozirska okrepčevalna postaja bila že vnaprej nared, da jim namenil nekaj lokalnih dobrot. »Savinjski želodec se prileže k brizgancu z ritoznojčanom, kdo bi si mislil!« je izjavil eden iz ekipe. Vzorec se je ponavljal še vse naslednje dni. Vodnik Sašo, ki je pot trasiral, se je na turi tako lahko še bolj posvečal začrtani poti, vmesne postaje pa prepuštil enološko in gurmansko navdahnjeni ekipi. Ta si je sprti vedno znala omisliti kakšen mini obvoz, tudi ob vходу v Logarsko. Posveta, kako osvojiti Pavličovo sedlo, ne moreš opraviti brez jabolčnega zavitka v eni najlepših dolin. Skok na avstrijsko stran in spet čez zlozne serpentine na prelaz Jezersko. Mala malica! Tako in drugače, saj je na vrhu z ravno prav na debelo narezano domačo salamo čakal že Renato. Spust proti Jezerskemu je bil čudovit in dolg, skoraj do Kranja, kjer so prvič prenočili.

Z Alp na Kras

Drugi dan je poklicalo še eno lepo jutro. Gremo na sever, »pit-stop« pri Urošu Štefelinu v čudovitem mestnem jedru Radovljice, odličan espresso, izvorna sladica in briško belo vino, kot bi vedeli, da tja ne bodo vrteli pedalov. A vseeno, da ne bi česa zamudili in bi že naprej začutili »terroir« med Alpami in morjem. Prilagajanje je pomemben del potovanja. Pot je vodila naprej proti Jesenicam, ko se kmalu za njimi zveže na kolesarsko pot, ki po nekdanji železniški trasi pelje vse do vznožja naslednjega prelaza. Čakal je Predel. Spet skok čez mejo. Del ekipe je zdivjal naprej, da bi ga osvojil. Sašo spet ni bil jezen, čeprav je bilo to proti njegovim pravilom, fantom je očitno zaupal. A videti je bilo, da bolj drugemu delu, ki se mu je pridružil, saj si je drug celjski Sašo, ki se očitno tako

zelo rad kopa, želel preizkusiti svežino ledeniškega Rajbeljskega jezera. Po prelazu je sledil čudovit in zelo hiter spust po lepo asfaltirani cesti in ekipi sta se naposled spet združili. A v vrtni uti ob leseni kolibi v Logu pod Mangartom nista bili sami. Naključen obiskovalec, ki bi situacijo ocenjeval, bi le težko določil zmagovalca, kdo je vzbujal več pozornosti in je bil glasnejši – so bili to kolesarji v oprijetih dresih ali skupina v usnje oblečenih motoristov? Ko je bila krajša nevihta mimo, tista, ki poka od vicev moških v srednjih letih in ona resnična z dežjem, spet skok na kolo in vija proti Bovcu in Kobaridu, da bi se ta dan nagradili še z eno sladico na koncu. Seveda, še en vzpon za repete proti Drežnici. Kako bi se po takem dnevu fantje lahko kar umirili? Za penzion, ki gostuje v oazi miru, je bila celjska kolesarska ekipa po uspešno prekollesarjenem dnevu spet prava popestritev. Še več, sprva je bil šok, saj so glasne čestitke in tudi pesem kmalu

preglasili v intimo prežeto atmosfero penziončka v zavetju Krna. Lastniki in gostje so se verjetno že pričeli spravešati, ali je Posočje spet na fronti v vihuri svetovne vojne. Ne, ni! Prišlo pa je skoraj do mirovnih pogajanj, ki jih je prekinila skupinica nizozemskih mlajših parov, ki si je želela narediti fotografijo s kolesarji.

Tretje jutro in dopoldne so zaznamovali odenki smaragdne barve, saj so fantje dolgo kolesarili ob Soči, vse do Nove Gorice, kjer jih je pot zapeljala pod Kraško planoto. Tam je prevzel pobudo Mitja Železnik, ki pozna skoraj vsakega vinarja v Sloveniji. Že v Tolminu, ko je na tržnici lokalni kmet rezal nekaj domačega sira, sta mu očitno zadišala vipavski zelen in pinela, ki bi dan lepo zaočkžila. »Poklical bom Coljo, če ima čas.« Popoldne smo v senci dvorišča in kleti blizu Branika v Vipavski dolini spet izvedli enega od presežkov

izleta. Vzpon na Kraško planoto s Štanjelom na robu je bil tako hitrejši. Se razume, pri vinarju smo se zadržali vsaj kako uro, prej dve. Pot po razgibanih in lepo speljanih kraških cestah je bila že v večernem siju komaj resnična. Bila je sobota in vmes je bilo treba pomahati še kakšni poroki ali le špalirju traktorjev, ki so šli na srečanje. Dobro, da je bil naš cilj malo dlje, v Divači, sicer bi doživeli še kakšno štorijo s traktoristi.

Na oblasku pri vinarju Colji

Osvajali smo tudi Most na Soči.

Na postankih smo občudovali čudovite razglede.

Najbolj pogumni so se okopali v Soči.

Na poti je bilo veliko smeha in zbadanja.

V zadnji etapi do Martina Krpana

Po zajtrku in zadnji pripravi svojih konjičkov so fantje startali v zadnjo, četrto etapo. Pred tem je še en zajtrk minil v zbadljivkah, kdo je poprejšnji večer kaj zamudil, ker se je odpravil spat kakšno minutko prej. Če je namreč večer prej v Drežnici zaznamovala zmaga šele po mirovnih pogajanjih, je bila zmaga v Divači zapisana že od začetka. Gostoljubje osebja se je že od začetka lepo zlilo z zmago nad traso, na katero so vsi kmalu pozabili ter med seboj in z domačini spletili debate, ki so močno presegle analize nad kilometri in višinci. Koga briga to, ko so na tapeti še druge teme, tako pomembne, da se zlahka pozabi, da je naslednji dan na programu še ena zelo težka etapa. Načrtovana je bila pot vse tja do Kočevja. A pride dan, ko ti pride celo vreme naproti in jo malo okrajša. Še bolje je tako. Ne da bi kdo dvomil, da bi temnih gozdov Kočevske ne dosegli. Ni ga junaka, ki

bi verjel, da je bilo vreme ravno tokrat njim v napoto. Bolj gre za čas in prilžnost, da se po končani turi tudi vsaj malo obsedi in proslavi ter analizira to in ono. Tam okrog druge popoldan je namreč kolesarje tik pred spustom proti Pivki ujel strašanski nalive. Do kože premočeni so našli zatočišče v gostilni v Zagorju pri Pivki, kjer ekipi ni bilo težko soglasno sprejeti še ene odločitve: »Tukaj nekaj naročimo, saj smo že lačni in najbrž je še kdo, ki bi z mano nazdravil z brizgancem,« je predlagal Miran. Spet ni ovinkaril in z natakario izgubljal časa, da bi prinesla jedilni list. Navihano, kot zna, jo je, preden je uspela kaj izustiti, poslal nazaj v kuhinjo: »Uredite nekaj, vse bomo plačali.« Seveda je šalo razumela, a kako bi si tudi upala oporekati ekipi petnajstih kolesarjev, ki drug drugega pikajo z zbadljivimi dovtipi. »Do Kočevja že še pridemo kdaj, a ne danes!« so si bili vsi jasni v nameri. Pa tega res nihče ni izrekel. To oni vedo. Druženje se je v gostilni,

ki so si jo tokrat delili s skupinami, ki tu očitno na veliko jezdijo, zaključilo s podelitvijo spominskih medalj. Zunanaj skupine jezdecev, notri kolesarji. Kobilice in konjički so počivali. Prizor, ki je klical, da se na vratih pojavi le še Martin Krpan.

Prvemu je Miran medaljo obesil okrog vratu Janezu Podergajsu, najstarejšemu članu ekipe, a hrustu po stasu in junaku po vztrajnosti. Z eno roko je odpeljal že vse »uradne« štiri ture Oštirka Bike Tea, prvo do Beograda, drugo po Jadranski magistrali od Opatije do Dubrovnika in predzadnjo od Oštirke do Sarajeva. Med zadnjo po levi polovički Slovenije je še enkrat dal vedeti, da bo najbrž prav on tisti, ki bo čez vse leto najbolj klical k temu, da se ekipa spet zoperstavi Bradavu – novemu kolesarskemu izzivu. Spomini, kako so ga z druženjem ob kolesu letos pokončali, namreč kličejo, da se mu naslednje leto zopet zoperstavijo.

Foto: Oštirka Bike Team

Cela ekipa pred startom proti Italiji

Janez Podergajs z medaljo alias Martin Krpan iz Oštirke

MojeDelo.com

Višji inženir (m/ž) (Velenje)

Nov sodelavec bo pokrival produktno skupino »Televizorjev« in bo del skupine tehnične podpore. Hisense Gorenje Europe, d.o.o., Partizanska 12, Velenje 3320. Prijave zbiramo do 1. 8. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Magister/a farmacije s strokovnim izpitom (m/ž) (Trbovlje)

Magister/magistra farmacije z opravljenim strokovnim izpitom. Od kandidatov pričakujemo ustrezno izobrazbo, komunikativnost, zanimanje za širše delovanje lekarne, željo po izpopolnjevanju znanja, prijaznost, urejenost. Zaželena je pridobljena licenca in delovne izkušnje. Lekarna Pušnik, d.o.o., Obrtniška cesta 29, 1420 Trbovlje. Prijave zbiramo do 26. 7. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Strokovni sodelavec v financah (m/ž) (Celje)

Iščemo odgovornega in samoiniciativnega sodelavca za prosto delovno mesto strokovni sodelavec v financah.

Opis delovnega mesta: soblikovanje finančne politike in strategije, sodelovanje pri pripravi letnih planov, izvajanje plačilnega prometa, upravljanje terjatev in obveznosti, obvladovanje tveganj (finančnih, obrestnih, plačilnih, kreditnih ...). Ceteris grafične in dokumentacijske storitve, d.d., Čopova 24, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 31. 7. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Preddelavec (m/ž) (Slovenske Konjice)

Opis delovnega mesta: načrtovanje, vodenje, organiziranje in nadziranje dela na izmeni, uresničevanje dnevnih, tedenskih in mesečnih planov izmene. Unior, d.d., Kovaška cesta 10, 3214 Zreče. Prijave zbiramo do 18. 7. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Sistemski inženir (m/ž) (Celje)

Mi smo Navteh. Inovativni, fleksibilni in unikatni. Slovenski, ki s svojimi sistemi sežemo daleč v svet. Nudimo dinamično delo v perspektivnem in kreativnem okolju, sproščeno in pozitivno timsko vzdušje, skrb za strokovni razvoj in

stimulativno plačilo. Navteh, d.o.o., Kersnikova ulica 17a, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 23. 7. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Asistent nepremičninskega posrednika (m/ž) (Celje)

Od vas pričakujemo: izobrazbo in izkušnje iz vsaj enega od področij: gradbeništvo, projektiranje, geodezija, cenitve nepremičnin, pravo, nepremičninsko posredovanje in izpit B-kategorije. Center nepremičninskih posrednikov, d.o.o., Partizanska cesta 26, 2000 Maribor. Prijave zbiramo do 30. 7. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Blagajnik za PE Celje Živila (m/ž) (Celje)

Vaše delo bo obsegalo: prodajo, svetovanje in informiranje kupcev, polnjenje in urejanje polic, prevzem blaga, delo na blagajni, delo na računalniku (osnovna znanja word, excel), delo na različnih oddelkih. Pričakujemo veselje do dela z ljudmi in voljo do učenja. Jagros, d.o.o., Prvomajska ulica 29, 3250 Rogaška Slatina. Prijave zbi-

ramo do 21. 7. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Prodajalec za pripravo hrane (m/ž) (Celje, Prešernova)

Vaše naloge bodo: strežba kupcev za pultom, pomoč kupcem pri izbiri blaga. Spar Slovenija, d.o.o., Kadrovska služba, Letališka cesta 26, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 30. 7. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Glavni knjigovodja (Računovodja) (m/ž) (Šentjur)

Meja, kmetijsko podjetje Šentjur, d.d. objavlja prosto delovno mesto glavni knjigovodja (računovodja). Meja Šentjur, d.d., Cesta Leona Dobrotinška 3, 3230 Šentjur. Prijave zbiramo do 10. 7. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Varilec – ključavničar (m/ž) (Zalec)

V podjetju Sico, d.o.o., največjemu ponudniku storitev laserskega razreza in preoblikovanja pločevine v Sloveniji, iščemo posameznika, ki s svojo natančnostjo in izkušnjami zvari tudi zahtevnejše izdelke in elemente, ki služijo različnim namenom širom sveta. Se najdeš v opisu? Prijavi se in postani del naše ekipe. Sico, d.o.o., Arja vas 104, 3301 Petrovče. Prijave zbiramo do 22. 7. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vodja projektov gradenj in vzdrževanja (m/ž) (Celje)

Naloge: samostojna priprava projektov novogradnje večstanovanjskih stavb ter projekti vzdrževanja in prenov stanovanj in stanovanjskih stavb, samostojna priprava projektov, organiziranje izvedbe projektnih aktivnosti in vodenje projektnega tima, priprava podatkov, strokovnih podlag, poročil ... za svoje področje dela. Nepremičnine Celje, d.o.o., Miklošičeva 1, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 15. 7. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Poslovni partner v Celju (m/ž)

Vabimo vas, da se pridružite največji verigi trafik v Sloveniji – podjetju Tobačna 3dva. Zaradi širitve prodajne mreže iščemo poslovnega partnerja za samostojno vodenje trafike v Celju. Tobačna 3dva, trgovsko podjetje, d.o.o., Cesta 24. junija 90, 1231 Ljubljana – Črnuče. Prijave zbiramo do 12. 7. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Mehanik (m/ž) (Vojnik)

Opis delovnega mesta: montaža in vzdrževanje tehnic; terensko delo, Alba, d.o.o., Celjska cesta 41, 3212 Vojnik. Prijave zbiramo do 10. 7. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vodja področja (m/ž) v TC Merkur (Celje, Hudinja)

Opis delovnega mesta: vodenje sodelavcev, odgovornost za prodajne rezultate

področja, skrb za prodajni prostor, delo s strankami, poslovnimi partnerji, institucijami, skrb za dobre odnose in klimo, komuniciranje med sodelavci in spodbujanje, reševanje konfliktov ... Zahteve delovnega mesta: dokončana najmanj V. stopnja izobrazbe trgovske oz. druge ustrezne smeri, najmanj 12 mesecev delovnih izkušenj s področja prodaje. Merkur trgovina, d.o.o., Cesta na okroglo 7, 4202 Naklo. Prijave zbiramo do 13. 7. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Programer krmilnih in nadzornih sistemov (m/ž) (Zalec)

Glavne naloge in odgovornosti: za potrebe industrijskih hladilnih sistemov razvija in vzdržuje centralni nadzorni sistem vgrajene tehnološke opreme, skrbi za tehnično brezhibno delovanje centralnega nadzornega sistema in odpravlja napake v sistemu. Eho, d.o.o., Ob Dragi 7, 3220 Štore. Prijave zbiramo do 29. 7. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

televizija celje

KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA

od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

kanal 673 kanal 306 kanal 271 kanal 152

Trgotur kadrovski outsourcing, d.o.o.
VELENJE | trgotur.si | **041 445 550**

USPEŠNA PODJETJA, ZA KATERA IZVAJAMO KADROVSKE STORITVE, ZAPOSLUJEJO:

► KOMERCIALIST M/Ž

Šoštanj

Rok za prijavo: **22. 7. 2023**

► MONTER M/Ž

Celje

Rok za prijavo: **1. 8. 2023**

► SKLADIŠČNIK M/Ž

Celje

Rok za prijavo: **1. 8. 2023**

► VARILEC (delavec v proizvodnji) M/Ž

Celje

Rok za prijavo: **1. 8. 2023**

► KREATIVNA OSEBA ZA MARKETING

Šoštanj

Rok za prijavo: **1. 8. 2023**

Več o delovnih mestih najdete na **trgotur.si**

Potrebujeate pomoč?

- Kadrovski outsourcing
- Vzpostavitev splošnih aktov, pravilnikov
- Kadrovska reorganizacija
- Sistemizacija delovnih mest
- Razvoj kadrov
- Obračun plač in nagradni sistemi
- Iskanje domačih in tujih kandidatov za zaposlitev
- Izvedba javnih razpisov
- Varstvo osebnih podatkov in poslovnih skrivnosti
- Novi načini dela in pravilnik o delu od doma
- Delovno-pravno in kadrovske svetovanje

Več informacij za podjetja na 041 445 550 ali splet@trgotur.si

Discomania

Vsak petek ob 18.00 na Radiu Celje

V ŽIVU Z ŽIVO!

NAJVIŽA

narodnozabavna TV oddaja

Vsak četrtek ob 20.00

na programu

VTV - Vaše televizije

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

Jožefa
in Anton
Maček
v družbi
najbližjih

Pri Mačkovih se je vsak rad ustavil, saj je kmetija veljala za »hišo odprtih vrat«, kjer je bil vsak vedno dobrodošel in bogato postrežen, dokler je še mama Jožica lahko kuhala in stregla.

Jožefa in Anton Maček praznovala 60 let poroke

Fizično ločena, a v srcu še vedno povezana

Prevorjana Jožefa in Anton Maček sta sredi junija obeležila 60 let poroke. Dogodek sta praznovala v krogu najbližjih v večnamenskem prostoru POŠ Prevorje. Njuno zakonsko zvezo je ponovno blagoslovil tudi župnik Marko Šraml, ki v njiju vidi vzor vzdržljivosti, spoštovanja in ljubezni, ki so osnova za tako dolgo skupno življenjsko pot.

ALEKSANDRA BORŠTNAR MAČEK

Mačkova Jožica in Tonček, kot ju kličejo domači in prijatelji, sta se spoznala pred malo manj kot 61 leti, ko je nekega oktobrskega večera mladega Mačkovega Tončka s Prevorja zvalil vojaški tovariš Franc Žurej v Javorje na ličkanje koruze. Na isti dogodek je bila povabljen tudi lepa Jožica Doberšek iz Bukovja, ki jo je Tonček takoj opazil. Iskrica je preskočila takoj, a Tonček se je moral še za nekaj mesecev vrniti v Črno goro na služenje vojaškega roka. Mesece so bili dolgi, krajšala sta jih s pisanjem pisem. Po vrnitvi domov, spomladi 1963, je fant hitro zasnil to marljivo kmečko dekle, saj je na kmetiji na Prevorju potreboval pridne in delovne roke. Ljubezen je zagorela in 15. junija 1963 sta se Jožica in Tonček v Šmarju pri Jelšah vzela.

Težko delo na gričevnati prevorski kmetiji

Začela sta si ustvarjati dom na Mačkovi kmetiji na Prevorju, ki jo je Tonček podedoval po očetu. A na kmetiji ju ni čakalo obilje, zato sta na začetku živela zelo skromno. Z njima je dobila nov dom tudi Jožičina 6-letna hči Irena, ki jo je Tonček lepo sprejel in ji bil dober oče. Konec leta se je družina povečala za novega člana – rodil se je sin Toni. V naslednjih letih sta mu sledila še hči Beba in sin Sandi. Najmlajša hči Aleksandra sem se jima rodila z večletnim zamikom in jima popestrila zrela leta življenja.

S trdim in težkim kmečkim delom na gričevnatih pobočjih sta preživljala številno družino. Pri delu so morali pomagati tudi otroci, ki sta jim tako privzgojila vztrajnost in delavnost. Na kmetiji je bilo ogromno dela, zato nihče ni hodil v službo. Bila sta pridna, varčna in skrbna gospodarja, ki sta kmalu prenovila hišo in poslopje ter postavila velik nov hlev in ga napolnila z živino. Med prvimi v vasi sta kupila traktor in kasneje še veliko mehanizacije, ki je olajšala delo na kmetiji. Družina je v 70. in 80. letih živela od kmetijstva kar solidno: prodajali so živino in

mleko (imeli so celo zbiralnico mleka doma), imeli so svoj les, meso in najrazličnejše domače pridelke z njive. Ata Tonček je bil svoj čas tudi zavzet čebelar.

Tonček in Jožica sta se veliko družila s sorodniki in sosedi, rada sta se zabavala in plesala, zato sta bila dobrodošla v vsaki družbi.

Nujna delavnost in zanos nista poznala meja. Postavila sta tudi dve zidanici, kjer se družina lahko srečuje ob trgovini in družinskih praznovanjih. Oba sta rada skrbela za vinsko trto ter ob koncu dela posedela ob kozarcu vina ter kosu kruha z domačo salamo. Preprosto sta se znala radostiti nad opravljenim delom. Oče še zdaj rad skrbi za zlahtno vinsko kapljico, kolikor le zmore. Ob »likofu« si natoči kozarček »rujnega« iz soda, sede pred »gorco« in življenje je takoj lepše ...

Ostala sta sama na kmetiji

Otroci so se prido učili in se izšolali, čeprav so morali veliko po-

magati na kmetiji. Kasneje sta mama in ata pomagala otrokom z delom in darovi po svojih najboljših močeh, ko so si ustvarjali svoj dom. Na kmetiji sta žal ostala sama. Otroci se še vedno radi vračajo domov in z drugimi sorodniki pomagajo pri vzdrževanju kmetije.

Vsi otroci so si ustvarili svojo družino, tako da imata zakonca Maček zdaj že 12 vnukov in vnukinj ter 11 pravnukov in pravnukinj, dvanajsti je že na poti.

Težko jima je bilo sprejeti, da nihče od otrok ne bo ostal doma. Ostalo pa jima je veselje do živali in sta ohranila kokoši, zajce in mačke, za katere sta lahko še sama poskrbela. Ostala je tudi iskrena ljubezen do doma in drug do drugega, ki ju še vedno veže.

Hiša odprtih vrat

Pri Mačkovih se je vsak rad ustavil, saj je kmetija veljala za »hišo odprtih vrat«, kjer je bil vsak vedno dobrodošel in bogato postrežen, dokler je še mama Jožica lahko kuhala in stregla. Nahranila je veliko vaških brezdomcev in pomagala ostarelim ljudem v okolici, saj njena dobrodušnost ni poznala meja. Brezmejno se je razdajala za druge.

Rada sta se družila in veselila

Tonček in Jožica sta se veliko družila s sorodniki in sosedi, rada sta se zabavala in plesala, zato sta bila dobrodošla v vsaki družbi. Bila sta redna gosta na lokalnih prireditvah, izletih kmetijske zadrage, čebelarjev in upokojencev, na Aninih večerih na Prevorju in drugod. Zadnja leta jima je zdravje že malo nagajalo, da sta se morala tovrstnim dogodkom vedno pogostejše odpovedati. Kljub temu sta

bila zadovoljna, da sta lahko skupaj in sta zmožna poskrbeti še sama zase.

S trdim in težkim kmečkim delom na gričevnatih pobočjih sta preživljala številno družino.

Jožica je čudežno preživela

Jožičino zdravje se je iz leta v leto slabšalo, saj je bila njena leva noga v kolenskem delu okužena z nevarnimi bakterijami. Prestajala je težke bolečine, a vedela je, da ji noga omogoča samostojno gibanje in neodvisno življenje v domači hiši. Do usodnega padca novembra lani, ko si je zlomila levo nogo, pri čemer se je za Mačkove življenje obrnilo na glavo. Nekaj tednov kasneje ji je kruta usoda vzela levo nogo, ob prehodu leta še skoraj življenje. Iz bolnice je prišla z močno pljučnico, vodo v pljučih in odprto rano na krnu amputirane noge. Padla je v nezavestno stanje in družina se je za silvestrovo poslavljala od nje. Po nekaj dneh intenzivne nege na domu, ki so jo izvajale njene hčere in patronažne sestre, se je Jožica čudežno zbudila in se počasi začela vračati v življenje. Nemočno, a zunaj življenjske ogroženosti so jo izročili v varstvo in nego v Hišo Gustav v Šentjurju, kjer je dobro okrevala, saj lepo skrbijo zanjo.

Ljubezen ju vleče skupaj

Dogodki so močno pretresli celo družino, še posebej zakonca, ki sta se zaradi slabega zdravstvenega stanja Jožice morala fizično ločiti. Srčna vez in ljubezen ju še vedno vleče skupaj. Jožefa je spet zdravstveno stabilna, telesno sicer nepomična in nemočna, a priprošnje za »zdravo pamet« ji je dobri Bog uslišal. Zato si oba pri približno 80 letih srčno želita, da bi se lahko vrnila k možu v domačo hišo, saj si imata še veliko povedati. S pomočjo zanesljivega servisa pomoči na domu in dobrih ljudi se jima bo želja lahko izpolnila.

V tem času razdvojenosti sta spoznala, kako trdno, diamantno vez stketa dva, ki se imata resnično rada. Naj njuna ljubezen še dolgo živi in vliva upanje vsem, ki ne verjamejo v moč iskrene ljubezni.

Foto: osebni arhiv

Sredi junija sta praznovala diamantno poroko.

Tek skozi življenje

V Srednji zdravstveni in kozmetični šoli Celje večkrat v letu pripravimo okrogle mize, kamor na klepet povabimo zanimive goste. Tokratna se je imenovala Tek skozi življenje.

Izvedli smo jo pred koncem šolskega leta za zaključne letnike, in sicer 17. maja. Naš gost je bil znan mladenič, ki ga v zadnjih letih srečujemo na različnih maratonih, Tim Marovt. Okroglo mizo Tek skozi življenje sta moderirali dijakinji Nika Roger in Lucija Vinko iz 4. a-oddelka pod mentorstvom Danice Artnak.

Res je, le redki ljudje so takšni kot nepopustljiv Tim Marovt. Vsem se nam občasno neskončno mudi, kar ne znamo se ustaviti. V življenju pa pride do trenutka, ko je treba stopiti korak nazaj, se ustaviti, zajeti sapo, razmisliti in šele potem nadaljevati. Na okrogli mizi smo predstavili Timovo zgodbo, ki jo je napisal čas. Čeprav je Tim mladenič, ki je le malo starejši od naših dijakov, se njegovo življenje piše z veliko

začetnico. Z družino je odpotoval na Havaje kot razigran, mogoče za nekatere zelo živahen 12-letni otrok, a se je žal domov vrnil na invalidskem vozičku z diagnozo »surferska mielopatija«. Tim je dvajseti primer na svetu, ki je vstopil v neizprosni boj s to diagnozo.

Danes 21-letni mladenič Tim nam je predstavil svojo neverjetno življenjsko zgodbo, dogodke in prepreke, ki jih je moral prebroditi, da je prišel do točke, kjer je danes. Pravi, da še ni konec, da iz dneva v dan dosega nove zmage. Ob vsem tem mu močno stoji ob strani družina, ki ga podpira na vsakem neverjetnem koraku, s katerim hiti novim zmagam naproti. Dijaki, ki so imeli priložnost poslušati in spremljati njegovo pripoved, so bili nad njegovo izpovedjo presenečeni, nekaj jih je bilo celo šokiranih. Nekateri kar niso mogli verjeti, koliko pozitivne energije ima mladi Tim. Povedal je namreč, da se je kot otrok odločil, da ne bo ostal

na invalidskem vozičku, da je slednji le njegov trenutni spremljevalec. Zaupal nam je, da ga je voziček spremljal malo dlje, kot je načrtoval, da pa se je po približno letu oz. dveh od njega poslovil.

V Timu je tudi nekaj poslovne žilice. Vsem je na kratko predstavil rehabilitacijsko napravo Remotion 1, ki jo je ustvaril s sodelavci v domačem podjetju pod lastno blagovno znamko Timson. Gre za napravo, s pomočjo katere razteza zadnjo ložo.

Danes neverjetni mladenič Tim teče maratone in s svojo pozitivno energijo vliva novo upanje in moč tudi vsem nam in vsem, ki ga imajo priložnost videti, srečati in se z njim pogovoriti.

Naj bo misel, ki jo je zapisal Tone Pavček, namenjena našemu nepopustljivemu mladeniču Timu Marovtu: »Ko hodiš, pojdi zmeraj do konca ... A če ne prideš ne prvič ne drugič do krova in pravega kova, poskusi: vnovič in zopet in znova.«

DANICA ARTNAK

Bogatejši za donacijo knjig iz zasebne zbirke

Na Mednarodni fakulteti za družbene in poslovne študije (MFDPŠ) v Celju so bogatejši za donacijo knjig iz zasebne zbirke njihovega zaslužnega profesorja dr. Mitje Ivana Tavčarja, ki je s svojim izobraževalnim delom in akademskim zgledom v veliki meri zaznamoval MFDPŠ. Senat MFDPŠ mu je po zaključku akademske kariere podelil častni naziv zaslužni profesor za izjemne uspehe, zasluge in dosežke na izobraževalnem in znanstveno-raziskovalnem področju, ki so pomembno prispevali k celovitemu razvoju, ugledu ter uveljavitvi fakultete.

Dr. Mitja Ivan Tavčar je bil večino poklicnega življenja na vodstvenih položajih v Iskri, kjer je pomembno prispeval k razvoju tega takratnega ponosa slovenskega gospodarstva in njegovemu prodoru na tuje trge. Ob koncu poslovne poti, v celoti pa po upokojitvi, se je popolnoma posvetil izo-

brazovanju menedžmenta na več slovenskih fakultetah in se tam udeležil morda celo bolj kot v vsej poklicni karieri. Njegova osebna bibliografija v Cobissu vsebuje več kot 500 enot.

Ker je Knjižnica MFDPŠ vključena v nacionalni knjižnični informacijski sistem Cobiss, donirane knjige ne bodo namenjene le njihovim študentom, visokošolskim učiteljem, visokošolskim raziskovalcem in drugim zaposlenim na fakulteti, temveč tudi vsem drugim uporabnikom po Sloveniji.

Kot je ob prevzemu donacije s strani družine dr. Tavčarja povedal dekan MFDPŠ doc. dr. Srečko Natek, je dr. Tavčar kot profesor sodeloval v izobraževalnem delu fakultete od začetka. »Študenti so radi obiskovali njegova predavanja, saj je na mlade generacije prenašal poglobljena znanja in bogate izkušnje, predvsem s področja menedžmenta. Od dr. Tavčarja

smo prejeli 475 enot gradiva, od tega je bilo v bazi ustvarjenih 141 novih zapisov, kar pomeni, da so to naslovi, ki jih ima po njegovi zaslugi naša fakulteta kot edina knjižnica v Sloveniji. Večina gradiva je v slovenskem jeziku. Gradiva se večinoma nanašajo na področje menedžmenta, vodenja in organizacije,« je pojasnil Natek.

V knjižnici MFDPŠ je sicer na voljo približno 4.600 enot knjižničnega gradiva, od tega 3.340 knjig, brošur in 1.154 enot serijskih publikacij ter diplomskih, magistrskih, projektnih nalog ter doktorskih disertacij. 10 odstotkov tega gradiva je donacija dr. Tavčarja. Knjige bodo pomembno prispevale k uspešnemu izobraževanju in raziskovanju prihodnjih generacij študentov, visokošolskih učiteljev in raziskovalcev.

MAJA GORJUP ZDOVC

Tim Marovt je svojo zgodbo predstavil tudi na okrogli mizi na SZKŠ Celje.

Sprejem najuspešnejših učencev

Županja Nataša Juhart z najuspešnejšimi učenci

Županja Nataša Juhart je v sredo, 21. junija, v Kulturnem domu Vransko svečano sprejela 32 učencev, ki so se v šolskem letu 2022/23 izkazali s posebnimi dosežki na šolskih in glasbenih tekmovanjih ter z učenim uspehom.

Osem (Amina Bajrovič, Ajda Bogataj, Špela Kramar, Zala Krivec, Eva Marko, Zala Miklavc, Laura Ošlak in Tia Rovšnik) jih je prejelo posebno plaketo, županjino petico, za odličen uspeh v vseh letih šolanja.

Priznanje županje je prejelo devet učencev za uspeh na državnih tekmovanjih logična pošast, Cankarjevo priznanje, za najboljše literarno delo v kategoriji 3. triade na državnem natečaju pionirskega doma Bodi pisatelj, iz angleščine, atletike in na Slovenski glasbeni olimpijadi.

Skupina petih učencev je prejela srebrno ekipno priznanje na odprtem državnem prvenstvu FLL Adria, štirje učenci so bili uspešni na festivalu Turizmu pomagaj lastna glava, kjer so prejeli zlato priznanje.

Na športnem področju je devet učencev doseglo ekipno 2. mesto na polfinalnem turnirju državnega tekmovanja v košarki.

Priznanje županje je prejelo tudi pet učencev Glasbene šole Rista Savina Žalec za uspešno udeležbo na glasbenih tekmovanjih.

Na sprejemu se je županja posebej zahvalila 15 mentorjem, ki so učence pripravljali na tekmovanja.

Prireditve je z glasbo popestril Nik Čvan, učenec diatonične harmonike pri mentorju Jerneju Zupanu. OV

Župan Občine Šentjur mag. Marko Diaci je 21. junija ob koncu šolskega leta, v vrtu Ipavčeve hiše pripravil tradicionalni sprejem za najbolj uspešne osnovnošolce zaključnih razredov šentjurskih šol, njihove starše, razrednike, mentorje in ravnatelje.

Matične osnove šole v občini vsako leto predlagajo nabor učencev generacije devetih razredov, ki se v času osnovnega šolanja izkažejo ne le s šolskim uspehom in z ocenami, ampak tudi v okviru zunajšolskih dejavnosti,

povezovanosti, osebnostnih vrednot in odnosa do součencev ter soljudi. S starši ter razredniki in ravnatelji so se zbrali na vrtu protokolarnega objekta v Zgornjem trgu na krajši slovesnosti, na kateri jih je nagovoril župan mag. Marko Diaci. Pozdravil je še eno v nizu generacij, ki odhajajo iz domačih krajev na nadaljnjo izobraževalno pot. Izrazil je prepričanje, da so v svojih šolah dobili odlično popotnico, raznoliko znanje in vse potrebno, da uspešno nadaljujejo začrtane poti. Priporočil jim je, naj si zastavljajo

cilje, pridobivajo izkušnje, ki jim bodo prišli prav, naj skrbno izbirajo poklice, starše pa pozval, da jim pri tem stojijo ob strani, jih usmerjajo, jim svetujejo. Čestital jim je za vse uspehe v času šolanja in jim zaželel dolge in sproščene počitnice. Zatem je župan mladim podelil spominska knjižna darila.

Glasbena šola ob koncu šolskega leta na tem sprejemu že vrsto let pripravlja tudi izvrstne glasbene točke. Vsem učenkam in učencem želimo lepe počitnice in veliko uspehov. OŠ

Najboljši učenci pri županu (Foto: Jure Godler)

Po 35 letih so se ponovno srečali in skupaj zapeli

Nekdanje pevke in pevci kar šestih generacij MeMPZ Tehnik Celje so se 2. junija s svojo zborovodkinjo dr. Dragico Žvar ponovno srečali, skupaj zapeli in si po 35 letih izmenjali svoje življenjske zgodbe. Spomini na prelep čas iz mladosti, ki ga je zaznamovalo tudi srčno in predano druženje v mladinskem pevskem zboru v takratni Srednji tehniški šoli Maršala Tita v Celju (današnjem Šolskem centru Celje), so kar vreli na plan. Ipavčeva Lipa zelenela je iz grl zdaj že zrelih pevk in pevcev še vedno zazvenela globoko in segla čisto do srca.

MeMPZ Tehnik Celje je bil ustanovljen pod vodstvom zborovodkinje dr. Dragice Žvar v poznih sedemdesetih letih prejšnjega stoletja. V zboru so prepevali dijakinje in dijaki vseh usmeritev takratne srednje tehniške šole: od naravoslovno-matematičnih tehnikov (gimnazijcev), elektrotehnikov do strojnih, gradbenih in kemijskih tehnikov ter vse do dijakov iz poklicnih usmeritev. Zbor je tako predstavljal tudi pomembno stično celico vseh šolskih strok, takrat ene največjih srednjih šol (z več kot 2 tisoč dijakov). In ravno zato so se tam tkale tako močne vezi tako medgeneracijskega kot interesnega pomena. Dr. Dragica Žvar je pot tega vrhunskega zbora skrbno načrtovala in strokovno tlakovala. Tako je rasla tudi sama, postala vrhunska zborovodkinja in pomembna soustvarjalka strokovnega razvoja komornega in zborovskega petja v

celotnem slovenskem prostoru.

V slovenskem in evropskem vrhu

Zbrani pevke in pevci šestih generacij so prepevali v zboru med letoma 1981 in 1991. V tem času je zbor pod skrbno načrtovanim vodstvom vrhunske zborovodkinje z neprecenljivo podporo šole skupaj s celotnim učiteljskim zborom in s prizadevnimi dijaki ter s podporo celotne lokalne skupnosti prerasel v vrhunski mešani mladinski pevski zbor. Generacije pevcev so se menjavale, a pod skrbno načrtovanim mentorstvom starejših pevk in pevcev so se oblikovale še bolj vrhunske mlajše generacije, ki so med letoma 1984 in 1989 soustvarjale najvišji vrh mladinskega mešanega zborovskega petja v Sloveniji in Evropi. Na slovenskem območju so bili takrat odlični zvezni in med-

narodni mladinski zborovski festivali, na primer v Zagorju ob Savi in Celju. MeMPZ Tehnik Celje je med letoma 1985 in 1988 dosegal najvišje uvrstitve. Vrhunec zagotovo predstavljata udeležbi na mednarodnih pevskih tekmovanjih leta 1986 v Neerpeltu (Belgija) in leta 1987 v Corku (Irska), kjer je zbor v svoji kategoriji med najboljšimi mladinskimi zbori iz celotne Evrope dosegel prva mesta in posebne nagrade za najboljše izvedene tekmovalne programe. Kasneje so številne pevke in pevci MeMPZ Tehnik Celje gradili zborovski prostor znanih celjskih in slovenskih komornih ter zborovskih zasedb, iz zbora pa so izšli tudi profesionalni operni pevci.

Pesem je na Rajskem otoku na Proseniškem ob zvokih kitare pozno v noč zvenela tudi ob tokratnem snidenju – kot nekoč na čudovitih potovanjih. Udeleženci srečanja so se strinjali, da se bodo ponovno srečali. Poslovili so se tudi z željo, da bi mesto Celje tudi v današnjih časih skrbelo za razvoj in obstoj zborovskega petja, da bi slovelo po vrhunske mladinskih in odraslih zborovskih zasedbah. Takšna priložnost v življenju mladih je neprecenljiva izkušnja, ki spremlja človeka celo življenje. MGZ

Nekdanje pevke in pevci šestih generacij MeMPZ Tehnik Celje so se po 35 letih skupaj s svojo zborovodkinjo dr. Dragico Žvar ponovno srečali in skupaj zapeli. (Foto: Bojan Teržan)

Veteranske športne igre 2023

V soboto, 10. junija, so bile v Dravogradu že 22. veteranske športne igre. Udeležila se jih je tudi ekipa Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Celje in osvojila kar tri pokale, in sicer prvo mesto v metu na koš, drugo mesto v metu bombe in tretje mesto v skupni razvrstitvi.

Zveza veteranov vojne za Slovenijo (ZVVS) in Policijsko veteransko društvo (PVD) Sever že od osamosvojitve Slovenije organizirata veteranske športne igre, kjer se veterani

osamosvojitvene vojne 1991 srečajo in pomerijo v športnih disciplinah streljanje z zračno puško, met bombe na cilj, met na koš, metanje pikada, šah in vlečenje vrvi. Športne igre vsako leto organizira drugo območno združenje. Tokrat so srečanje organizirali in gostili veterani iz Koroške.

Srečanja se začnejo s postrojem udeležencev in himno Republike Slovenije. V imenu gostiteljca je zbrane pozdravil predsednik OZVVS Dravograd Srečko Krajnc, nato jih je na-

govoril še podžupan Občine Dravograd Robert Plimon. Svečano odprtje iger je letos pripadlo predsedniku ZVVS Ladislavu Lipiču. Odprtje je popestril še nastop Pihalne godbe Šentjanž.

Letošnjih iger so se udeležili tekmovalci 42 veteranskih društev, ki so prijaviili kar 171 ekip v šestih športnih disciplinah. Tekmovanja so v tovariškem vzdušju, saj so veterani z rama ob rami branili samostojnost naše domovine, hkrati se kaže tekmovalni duh udeležencev,

Leto 2000 je bilo pomembno za pevce in pevke Ljubiteljskega pevskega zbora Štore. Na pobudo zborovodkinje Radojke Kragelj so se začeli srečevati ljubitelji petja.

Obeležili dvajset let delovanja

Ljubiteljski pevski zbor Štore je v soboto, 27. maja, v Kulturnem domu Štore obeležil 20. obletnico svojega delovanja. Praznovanje je nekoliko zamaknil zaradi epidemije.

Za pevce in pevke Ljubiteljskega pevskega zbora Štore je bilo pomembno leto 2000. Na pobudo zborovodkinje Radojke Kragelj so se začeli srečevati ljubitelji petja, ki so si nadeli ime Kulturno društvo 2000 – Ljubiteljski pevski zbor Štore. Člani so najprej imeli vaje kar v njeni dnevni sobi, ki so se od tam preselile v štorski kulturni dom, v katerem so letos obeležili dvajset let. Skupaj so se podali na glasbeno potovanje, ki jih je popeljalo skozi različne žanre, čustva in zgodbe. Zbor

je s svojim trudom in predanostjo ustvaril raznolik repertoar, poln skladb, ki so obogatile vaša in naša srca. V 20-letnem delovanju zbora je bilo vloženega ogromno truda pevk in pevcev ter strokovnega vodje. Sem sodijo redne tedenske vaje, ki so občasno tudi dvakrat v tednu, številni nastopi, sodelovanja na pevskih revijah, koncerti in gostovanja.

Ob nastopu ljubiteljskega pevskega zbora so si oder delili še njihovi glasbeni prijatelji: pianist in harmonikar Jože Škorjanc, klarinetist Peter Turičnik Popovski in kitarist Borut Koprivnik. In presenečenje večera, nastop dueta Vesne Turičnik Popovski in Marka Reberšaka.

V sklopu koncerta je bila podelitev Gallusovih značk in priznanj, ki so jih prejeli pevci. Gallusove značke in priznanja predstavljajo nagrado za aktivno udejstvovanje na področju ljubiteljske vokalne glasbe. Pomenijo priznanje glasbenemu talentu, trdemu delu ter zavzetosti in prispevku k delovanju zbora. Gallusove značke in priznanja je podelil predstavnik JSKD Edi Einspieler.

Po končanem programu so se obiskovalci, gostje in pevci preselili v avlo kulturnega doma in tam nadaljevali s programom, pomešanim s petjem, klepetom, z »rujno« kapljico in s prigrizkom.

NT

Pogled skozi okno

V sredo, 17. maja, je bilo odprtje 14. tradicionalne medgeneracijske razstave likovnih del učencev OŠ Lava in likovne skupine Prijatelji iz Celja. V kulturnem programu je sodeloval Mešani pevski zbor Orfej Celje z zborovodjem Matevžem Pušnikom. Razstavo sta odprli ravnateljica Marijana Kolenko in vodja skupine Prijatelji Amina Kolarič.

Učence OŠ Lava je skozi svet umetnosti celo leto vodila likovna pedagoginja Katja Kovše, ki se trudi, da otrokom predstavi likovni svet skozi raznolika področja, tehnike in materiale, navaja pa jih tudi na slikarsko mišljenje, jih vodi skozi abstraktne in figuralne svetove, mimo del velikih mojstrov likovne umetnosti ter spodbuja njihovo kreativnost kot kritičnost na vseh ravneh.

Člane likovne skupine Prijatelji je skozi izbrano

osrednjo temo Pogled skozi okno popeljal mentor Dušan Amanovič. Na ogled so postavili 67 likovnih del. Pestrost pogledov skozi okno se je prezrcalila v njihova intimna razpoloženja, ustvarjala impresije podob, ki so jih nato odzrcalili na slikarska platna in jih radodarno odstrli s tematsko raznovrstnimi likovnimi deli tudi vam, dragi ljubitelji likovne umetnosti.

Likovni skupini že 14. leto omogoča Marijana Kolenko, ravnateljica OŠ Lava, da pod njenim zavetjem ustvarjajo likovna dela in jih ob koncu tudi v prostorih šole z razstavo predstavijo javnosti.

Danes ljudje potrebujejo umetnost morda še bolj kot pretekla leta, saj živimo v zahtevnem in napornem času, ki mu lahko protiutež za ravnovesje ponudi umetnost.

AMINA KOLARIČ

Udeleženci letošnjih veteranskih športnih iger (Foto: Marjan Hočevar)

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

Gledališče, ki diha s svojo okolico

Poletno gledališče Studenec deluje pod okriljem Kulturnega društva Mirana Jarca Škocjan in pomembno prispeva h kulturno-umetniški dejavnosti v občini Domžale. Z vključevanjem okoliških prebivalcev nadaljuje tradicijo ljubiteljskega gledališča, ki privablja ljudi iz vseh koncev Slovenije.

Poletno gledališče Studenec je drugo največje pokrito gledališče na prostem v Sloveniji. Vsako poletje oživi, z vseh koncev Slovenije se več tisoč obiskovalcev nameni na katerega od glasbenih ali gledaliških dogodkov. Raznovrsten nabor prireditev se imenuje Kulturni poletni festival Studenec. Osrednji dogodek je domača gledališka predstava, ki jo je dramska skupina prvič priredila v letu 1949, takrat še pod Šinkovčevim kozolcem. Vse od takrat živi ljubiteljska kultura, ki jo že vrsto leto gojijo člani in članice Kulturnega društva Mirana Jarca Škocjan.

Kadar se jezik ženski ne suče

Za letošnjo domačo gledališko predstavo so izbrali Kadar se jezik ženski ne suče. Njen avtor dr. Vojmil Rabadan – režiser, gledališki teoretik, dramatik in romanist – je slovenski javnosti znan kot avtor prve dramatizacije Vandotove povesti Kekec in po vrsti drugih predstav, med katere sodi tudi pričujo-

ča francoska farsa. Za družbenokritično komedijo oziroma farso je značilno, da avtor na šaljiv način prikazuje vedenje in lastnosti ljudi, ki se v normalnem svetu zdijo nesmiselne, če ne že bedaste. Rabadan je izjemen mojster duhovitih in komičnih zapletov iz preprostih motivov, pri čemer gledalcu ponuja sprostitve in užitek. Tega se je v priredbi predstave tudi skušal držati.

Za lažje razumevanje zgodbe je avtor predstavo razširil z dvema prizoroma ter dodal nekaj pesmi, in sicer v prepričanju, da bosta glasba in pesem predstavo popestrili.

Zvitost in korupcija

V predstavi nastopijo bistvena nasprotja – pamet zoper nespamet, prekanost zoper iskrenost in poštenost. Poleg tega avtor na svojstven in humoren način gledalca opozarja na zvitost in korupcijo, ki segata še posebej v današnji čas. Vsak si lahko po svoje izbere nauk,

čeprav je glavni namen te komedije občinstvo razveseliti in spraviti v smeh ter dobro voljo. Govor preteklega obdobja je zanimiv, saj daje predstavi poseben čar. V priredbi je obsežno besedilo skušal nadomestiti s pesmimi. Besedilo predstave je smotno in zasnovano na bistrem opazovanju, od igralcev zahte-

va veliko mero situacijske komike, saj ta zagotavlja uspeh predstave.

V predstavi nastopa več kot 40 igralcev, pevcev, plesalcev in stativov.

Zbor sestavljajo okoliški pevci in člani Komornega pevskega zbora Šutna iz Kamnika. V živo igra Komorni ansambel Poletnega gledališča Studenec.

Premiera bo v soboto, 22. julija 2023, ob 21. uri. Sledile bodo ponovitve 28., 29. in 30. julija ter 3., 4., 5., 11., 12., 13. in 14. avgusta. Vse predstave bodo ob 21. uri.

Igralska zasedba:

Finette – Štefica Grasselli
Martin Priponet – Marijan Bunič
Figallete – Pia Brodnik
Ursula – Špela Prenar
Jehan – Gregor Ravnik
Notar – Jure Sešek
Glasnik – Rajko Majdič
Mathias – Jože Vunšek

Cena vstopnice:

otroci do 14. leta
5 evrov
odrasli
20 evrov
Rezervacije vstopnic:
051 616 151 ali
051 614 141
Prevzem vstopnice:
Na blagajni Poletnega
gledališča Studenec na
dan prireditve od 19.30
Več na
www.studenec.net

Prav tako ne spreglejte

- Petek, 25. avgusta 2023, ob 21. uri veliki koncert – Bernarda Fink in Marcos Fink ter Marko Hatlak & FUNtango
- petek, 1. septembra 2023, ob 17. uri koncert Prifarski muzikanti slavijo 35!
- sobota, 2. septembra 2023, ob 17. uri dobrodelni koncert Radia Ognjišče Srečanje z Martinom Krpanom in s Policijskim orkestrom
- sobota, 9. septembra 2023, ob 20.30, Operno-baletni koncert Naj živita opera in balet v izvedbi SNG Opere in baleta Ljubljana
- petek, 15. septembra 2023, ob 19. uri koncert Zbora Slovenske filharmonije.

VSE ZA PISARNO

- Prodaja, najem in servis multifunkcijskih naprav
- Celovita ponudba pisarniškega materiala

BiRO bit

W: birobit.si
T: (03) 425 6100

09/06–01/09

POLETJE 23
Špital za prijatelje • Vodni stolp Celje
www.spital.si

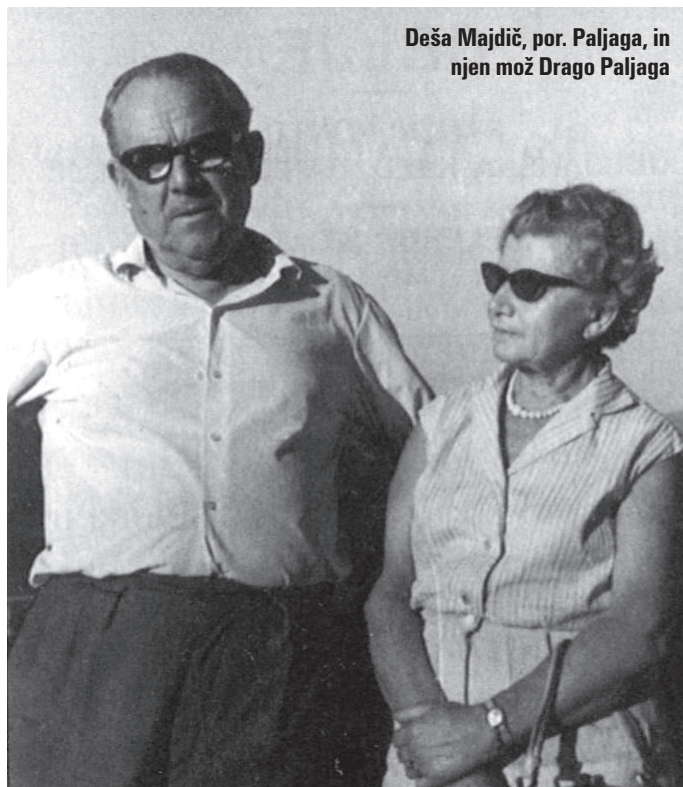
Nekdanji celjski industrialci (5)

Rubriko pripravlja
Osrednja
knjižnica Celje.

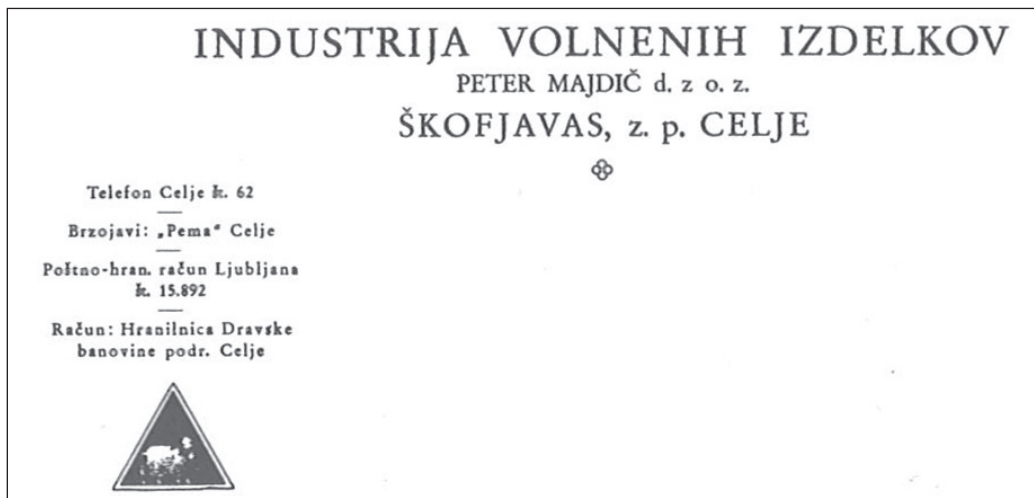
Kot smo povedali že v uvodu, so se v obdobju med obema vojnama na področju podjetništva v Celju uspešno uveljavile tudi nekatere ženske, med katere sta se uvrščali tudi hčerki Petra Majdiča ml. Deša Majdič, por. Paljaga in Ruša Majdič, por. Kunej.

Deša je po očetovi smrti skupaj s svojim možem Dragom Paljago prevzela njegovo tekstilno podjetje v Škofji vasi, ki sta ga leta 1936 iz posamične firme preoblikovala v družbo z omejeno zavezo (Majdič Peter, Industrija volnenih izdelkov, d. z o. z., Škofja vas).

Podjetje sta razširila, tako da je obsegalo dve predilnici, tkalnico in barvarno. Njegov glavni proizvod so predstavljale volnene odeje. Leta 1942 je podjetje prizadel požar, ki je uničil tako stavbe kot stroje, zgoreli pa so tudi vsi izdelki in surovine. Z obratovanjem je

Deša Majdič, por. Paljaga, in njen mož Drago Paljaga

Logotip podjetja Industrija volnenih izdelkov, Peter Majdič, d. z o. z., Škofja vas

doma, žgano glino pa je uvažala iz Češke.

Po vojni Ruša Kunej svojih dveh podjetij ni podarila državi, kot je to storila njena sestra Deša s svojim tekstilnim podjetjem v Škofji vasi. Verjetno je to obžalovala, saj je komunistična oblast konec leta 1946 proti njej izvedla politični in montiran sodni proces. Obtožena je bila, da je kot lastnica obeh podjetij med vojno prostovoljno gospodarsko sodelovala z nemškimi okupacijskimi oblastmi. Okrožno sodišče v Celju jo je 6. decembra 1946 obsodilo na zaplembo njenih podjetij v Štorah in v Mladenovcu, ni ji pa iz-

reklo kazni odvzema prostosti s prisilnim delom, kot je bilo v takšnih primerih običajno. Za to je bilo več razlogov.

Krajevni ljudski odbor Gornja Radgona, na čigar območju je Ruša Kunej med vojno živela, je namreč glede njenega zadržanja med okupacijo dal sledečo karakteristiko: »Za časa njenega bivanja med okupacijo v Gornji Radgoni je živela in se napram okupatorskim oblastem držala sovražno, v začetku narodnoosvobodilnega gibanja je sodelovala in materialno podpirala OF ter bila v letu 1944/45 zaprta od strani okupatorja radi njene priпадnosti in političnega sodelo-

vanja z OF«. Zaradi sodelovanja z OF je bila Ruša Kunej skupaj s svojima hčerama marca 1945 že določena za transport v koncentracijsko taborišče Ravensbrück, vendar se je zaradi bližajočega se konca vojne tej usodi izognila. Sodišče gotovo tudi ni moglo spregledati dejstva, da je bil njen sin Peter v partizanih.

S tem se je leta 1946 uspešna podjetniška zgodba, ki jo je leta 1888 začel Peter Majdič ml. in ki sta jo po njegovi smrti nadaljevali njegovi hčeri, zaključila.

Se nadaljuje.

dr. Milko Mikola

Ruša Majdič, por. Kunej

ponovno pričelo leta 1943, in sicer v zasilnih zgradbah, kjer so namestili šest statev, en predilni stroj in pomožne stroje.

Ker sta se po vojni Deša in Drago Paljaga želela izogniti temu, da bi jima komunistična oblast podjetje zaplenila, njiju pa postavila pred sodišče, kot je to storila z Dešino sestro Rušo in številnimi drugimi celjskimi podjetniki, sta ga 5. aprila 1946 z darilno pogodbo rajši sama »podarila« Ljudski republiki Sloveniji. Ta je nato iz njega 24. septembra 1946 ustanovila državno podjetje Tovarna volnenih odev (TVO), Škofja vas pri Celju.

Dešina sestra Ruša Majdič, por. Kunej, je po očetovi smrti prevzela njegovo podjetje Prva jugoslovanska šamotna tovarna, d. z o. z., Štore. Leta 1939 je ustanovila njegovo podružnico v Mladenovcu v Srbiji, sedež podjetja pa je iz Štor prenesla v Celje. Podjetje v Štorah je v začetku tridesetih let prejšnjega stoletja imelo okoli 90 zaposlenih, njegova letna proizvodnja pa je leta 1932 znašala 1.992.274 kg šamotne opeke in 279.991 kg šamotne malte. Vse izdelke je prodalo na domačem tržišču. Navadno glino in kremenjak je dobivalo

INFORMACIJE IN PRIJAVE:
MUZEJ@POKMUZ-CE.SI
WWW.POKMUZ-CE.SI
03/42 80 962
031 612 618

POKRAJINSKI MUZEJ CELJE

NEDELJA, 9. JULIJ 2023, OB 11.00, KNEŽJI DVOR.
JAVNO VODSTVO
GROFJE CELJSKI

ČETRTEK, 13. JULIJ 2023, OB 10.30, STARA GROFIJA.
POČITNIŠKA OTROŠKA USTVARJALNICA
POŠKODOVANA SLIKA

ALBUM S CELJSKEGA

Pri Korenovih pred domačo hišo na Križan Vrhu, 1977

*Hiša domača, moj očetov rodni dom,
te zob časa vse bolj in bolj potiska k tlom.
K Mariji svetogorski obračam svoj obraz,
ubog in star, a vendar dom si od vseh nas.*

Prispevala: Jožica Koren

Vir: Koren, Jožica: Zakaj se je polje v belo odelo, 2021, str. 20
Rubriko pripravlja: Domoznanski odderek Osrednje knjižnice Celje
INFO: srecko.macek@knjiznica-celje.si
Medijski pokrovitelj: Novi tednik
Vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

Na fotografiji od leve: Anton Koren – Korenov ata, Jožica Koren, Martin Polak – Jezerski Tinčič, Cecilija Koren – Korenova mama, prijateljica Tina in Ivanka Koren.

Slika petih tekačev tik pred dirko

Zavrnila me je z besedami:
»Pred poroko nič.«
Zdaj čakam, da se poroči.

V soboto grem na poroko fanta,
s katerim sem izgubila nedolžnost.
V kuverto bom dala listek s sporočilom:
»Jaz sem že dala.« Je to v redu?

Šele ko se oblečemo v kopalke,
vidim, kako lepi smo v duši.

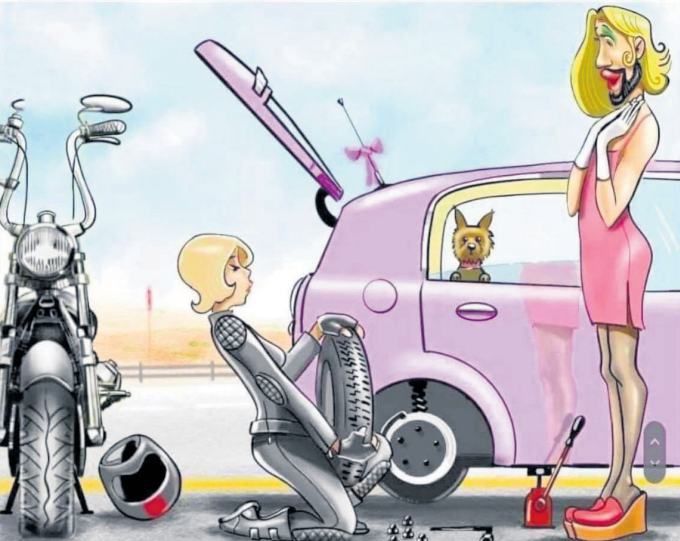
So vprašali Bosanca:
»Ste kdaj igrali golf?
»Ne igral, jaz sem ga vozil!«

Ločitvena razprava na sodišču:
»Gospod sodnik, s to žensko
ne morem več spati.«
Sodnik: »Kako da ne, če lahko
celo mesto?«

Draga dekleta, ne obremenjujte se s
tem, kako boste videti na plaži.
Vsi itak buljijo v telefone.

Berem, da moški, ki varajo,
prej izgubijo lase.
Za lase ne vem, moj je brez
štirih sprednjih zob.

Časi se spreminjajo ...

Ko tašča poskrbi za zetovo varnost ...

»Mojster, ali gre ceneje?«
»Gre!«

Vnuki so pred tremi dnevi odšli
nazaj domov in od takrat dedek
išče svoje zobe.

Oven

Čas okoli 10. julija, ko bo na-
stopil zadnji krajec v vašem
znaku, bo nekoliko izposta-
vljen. Nekdo se bo mogoče
rahlo nerodno izrazil, a mu
tega ne boste šтели v zlo. Reše-
vali boste neko večjo uganko,
ki vam ne bo dala miru. Vse
drugo se vam bo zdelo malen-
kostno. V ponedeljek bo vstopil
vaš vladar Mars v znamenje
device, zato boste v prihodnjih
dneh izredno pridni in osredo-
točeni na delo. Vaša odgovor-
nost bo resnično na vrhuncu.

Bik

Jupiter vam prinaša veliko
priložnosti, tudi Uran lahko
povzroči kakšno nepričakova-
no. Vendar pozor! Poskušajte
vedno znova, nimate še vseh
adutov v svojih rokah. Morda
ste že v preteklih dneh prehitro
popustili. Nikakor še nimate
vseh podatkov. Vaša vladarica
Venera se počuti odlično v zna-
ku leva, zato boste tudi vi dele-
žni te lepe energije. Na marsika-
terem področju se lahko odrazi,
kjerkoli boste, lepo vam bo.

Dvojčka

Preveč radovednim tokrat ne
boste ustregli, videti boste bolj
zadržano, mogoče celo skrivno-
stno. Ob tem bo nekdo komaj
čakal, da sliši vse podrobnosti.
Vaš vladar Merkur bo v torek
vstopil v znak leva, kar vam
bo dalo v prihodnjih dneh kri-
la. Zelo velikopotezno boste
načrtovali prihodnje dejavnosti.
Obetajo se družabni dogodki,
na katerih lahko naravnost
blestite. Mogoče naprej celo ne
boste zainteresirani, da bi se jih
udeležili.

Rak

Vladavina vašega znamenja
in tudi Merkur v raku zagota-
vljata vitalnost in odlično do-
govarjanje. Tako boste lažje kos
vsem izzivom, ki so sestavni del
vašega življenja. Neka obve-
znost iz preteklosti in s tem po-
vezana skrb vas bosta namreč
močno obremenjevali. Nekako
boste vse podredili prav temu,
drugo bo obrobno. Prav zaradi
tega vam bo tudi vse uspelo,
brez potrebe ste v stresu.

Lev

Verjemite poklonom, ki jih
boste prejeli. Vaši dvomi so po-
polnoma neupravičeni. Lahko
boste imeli celo občutek, da
gre za vaš ugled in da je ta pod
vprašajem. Mogoče se res pre-
malo trudite, vendar trenutek
za takšno razmišljanje nika-
kor ni ustrezen. Tako slabo pa
že ni. Venera potuje po vašem
znaku in vas dela še dodatno
zanimive in privlačne, zadnji
čas je, da se tudi počutite tako.

Devica

Mogoče ste bili v svojem na-
stopu malce preveč popustljivi
in zdaj drugi pričakujejo še več
od vas. Postavite pravočasno
meje, da boste imeli nadzor
nad dogajanjem. To boste bi-
stveno lažje storili od ponedelj-
ka naprej, ko bo Mars vstopil v
vaš znak in prebudil ambicio-
znost ter bojevitost. Priložnost,
ki ste jo bežno že uzrli, se bo
ponovno pokazala. Če tokrat ne
bo napredka, se bo ta pokazal
v jesenskem času.

Tehtnica

Zelo prijeten teden je pred
vami, v katerem se bo veliko
dogajalo. Poslovno boste hoteli
preveč naenkrat. Malo več časa
je treba nameniti nasprotni
strani. Srečali boste zanimive
ljudi. Zdelo se vam bo, da ste
zelo dejavni, vendar lahko isto-
časno zavlačujete z nekim po-
membnim dogovorom. Treba se
bo odločiti in opredeliti. Končno
je zadnji čas, da svojo notranjo
tehtnico obvladate.

Škorpijon

Vladavina sorodnega znaka
raka vas je nekako razorožila,
postali ste precej sentimentalni.
V ljubezni ste vedno strastni in
predani, tokrat boste lahko celo
zadržani. To, da postaja par-
tner zahtevnejši, vam ni všeč.
Razmišljali boste o starih časih,
ki kar ne potonejo v pozabo. Kot
že tolikokrat bi bili tudi tokrat
pripravljeni stopiti korak nazaj.
Veliko vprašanje je, ali bo par-
tner prepoznal to priložnost.

Strelec

Poletje je in vi ste polni svo-
jih idej, kako ga preživeti. Vaš
končni cilj je še vedno isti,
čeprav na trenutke ravnate v
neskladju z njim. Mogoče ste
si rahlo premislili in bi želeli
improvizirati? Zastavite si čim
bolj konkretne smernice, sicer
se boste začeli izgubljati na
stranpoteh. Mikalo vas bo oditi
nekam daleč in to boste hoteli
tudi uresničiti. Le malo vam
manjka, da pridete tja, kamor
vas srce že dolgo vleče.

Kozorog

Vedno imate svoja prepri-
čanja in težko bi vas kdo pre-
pričal o nasprotnem. Sicer se
nihče tudi ne trudi v to smer.
Prav zato se lahko na svoji poti
počutite precej osamljeno. Pre-
dolgo z neko zadevo odlašate
in nasprotni strani že pojenja
potrpljenje. Ker si je vaše okle-
vanje mogoče razlagati na raz-
lične načine, poskrbite, da ne
bo nastala škoda, ki je ne bo
več mogoče popraviti.

Vodnar

Zanimivi, čeprav tudi napor-
ni dnevi so pred vami. Nekdo
vam je odprl oči in zdaj lahko
marsikaj uzrete v drugačni per-
spektivi. Na nov pogled se boste
morali privajali še kar nekaj
časa. Z glavo skozi zid nikoli
ne gre, zato počakajte, zelo hi-
tro bo situacija ugodna. Za svoj
finančni uspeh boste morali de-
lati več in imeli boste občutek,
da so vsi okoli vas nezadovoljni.
Napaka, v resnici sploh ni tako.
Preprosto je treba pristopiti ne-
koliko drugače, kar že delate.

Ribi

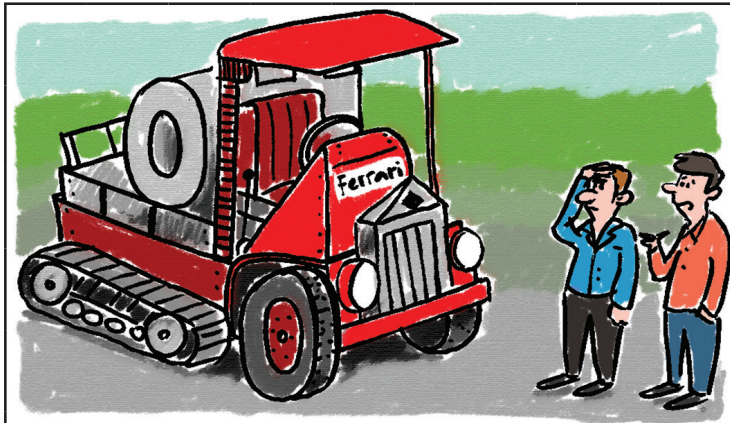
Od četrтка zvečer do sobote
boste gostili Luno, zato se bo v
tem času veliko dogajalo. Prava
občutja boste skrivali za humor-
jem, čeprav vam v resnici sploh
ne bo do smeha. Dobro se po-
zanimajte o vseh okoliščinah,
da vas ne doleti kaj nepripra-
vljene. To velja sploh za čas od
ponedeljka, ko se boste pri delu
večkrat počutili nerazumljene
in premalo cenjene. Pridnost je
še vedno pravi izhod iz tega.

HOROSKOP JE TOKRAT
PRIPRAVILA ASTROLOGINJA
DOLORES.

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva
na **041 519 265** in na Facebookovi
strani
Dolores Astro.

Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva
na **041 404 935** in na Facebookovi
strani
Astrologinja Gordana.

Nagradna križanka

Na avtomobile se sicer ne spoznam, ampak prodajalec mi je zagotovil, da za to ceno ne bom nikjer dobil ...

3K	ZDRAVNIK ZA BOLEZNI UŠES	NASPROTNO OD HLADEN	HITRO PREKUHA- VANJE	MAZILO	GORSKE RESEVALNE SANI	NATEGNITEV	SLOVENSKA SLIKARKA POLANEC
TURKI, OSMANI							
NEKDAJ TIHOTAPEČ TOBAKA			1				
ZAZNATE							
PROSTI TEK (POG.)	13			ČASOPISOM VČASIH PONAGAJA TISKARSKI ...	... KOVAČ KONJA KUJE NATANČEN VZOREC UTEZI		
VREDNOST- NA PAPIRJA							
KRIŽANKA & UGANKA	RAZVOJNE STOPNJE	NEVARNA JE ZA POHOD- NIKE	INFICIRAM	NEPAL JE ... DRŽAVA	LAVO ČERMELJ	NALEZLJIVA VIRUSNA BOLEZEN	MEGLA (ANG.) ROB JE ... DVEH PLOSKEV
						DEJANJE	ČASOPIS, KI IZHAJA ZVEČER
NAPISAN ZA EN VOKAL	21					KILOKALO- RIJA	20
IMAJO GA V SKORAJ VSAKI TOVARNI		6				AVTOR TRILOGIJE BOBRI (JANEZ) ČRNA PTICA	
NEBESNO MODRA BARVA					HITER TEK	POLNI CVETJA GLAVNO MESTO ZAMBUE	
V HOTELU OPRAVLJATA POMOŽNA DELA					ŽIVI V SKALNATEM SVETU POVRŠINSKA MERA	DOCENT	JAP. PROIZ. RACU- NALNIKOV PREBIVALEC AREZA
AMERIŠKI FILM O SLAVNI ARGENTINKI		18			MUSLI- MANSKI DUHOVNIKI	PECIVO Z NADEVOM OBLIKA SOCVETJA	AVTOMOBIL- SKA OZNAKA REKE ODISEJ JE BIL KRALJ ...
Povsod z vami	SOBNA RASTLINA PRESTOL					... RADOVAN POJE SOPRAN	17
TANJA RIBIČ		19	NEGIBNA	NE DOVOLJ TEŽKI	BONČINA BENC: ... Z BISERI	RADIKAL OCET, KISL. STROKOV- NJAK ZA ANATOMIJO	3
... IN POMP				11	NAPAD, NASKOK ... CIGANLIJA JE BEOGRAJ- SKI OTOK	NAMESTIVA (SLIKO NA STENO)	SEDI V ČAKALNICI SKUPINA ŽUŽELK
MEČEM POLENA POD NOGE	12				ANGLEŠKO- AMERIŠKI IGRALEC (ALFRED)	VETROVKA S KAPUČO	SLOVENSKI FILM: ... SE METEK OGNE
IZDELAM, OPRAVIM			7			PREDPLAČNIK, NAROČNIK NEMŠKI BOMBNIK (ŽARG.)	8
3K	NIČLA (POG.) OČETOVE SESTRE				ODRAČUNAJ		KRAJ S TOVARNO ALPINA
RTV- VODITELJICA ZUCCATO	15				VEK, DOBA (PESN.)	TEGA LETA	5
DALJŠA ČASOVNA OBDOBJA					14	RAZSVET- LJENSTVO VLADIMIR GAJŠEK	4
PRAVILA, KI UREJAJO NAČIN TOČKOVANJA						9	SNEŽNO NAMESTIMO NA PNEVMA- TIKO
GRŠKI ČRKI IČ IN Y				10			NEMŠKA ŠPORTNA ZNAMKA

SUDOKU 577															
			8				4						2		
		4			3		5					6			
5	7	3				6									
9	1	2													
				4		7									
									8				5		
3	6	5													
				5	1	8								4	
					3										9

SUDOKU 268															
			4	3									2		
			8	4						1	5				
2		7	9							6	4				
8				7										4	
				8	3	6								7	
9															
	6					8	9								
					1	4	5							2	
	5														

REŠITEV SUDOKU 576

4	7	9	2	8	3	5	1	6
2	3	5	4	6	1	7	9	8
8	1	6	5	7	9	4	2	3
1	4	8	6	3	2	9	5	7
9	2	3	8	5	7	6	4	1
5	6	7	9	1	4	3	8	2
7	9	4	1	2	6	8	3	5
6	8	1	3	4	5	2	7	9
3	5	2	7	9	8	1	6	4

REŠITEV SUDOKU 267

7	9	2	3	6	8	5	1	4
5	1	4	9	7	2	3	6	8
3	8	6	5	4	1	9	7	2
1	2	3	6	5	4	8	9	7
4	5	7	8	9	3	6	2	1
9	6	8	2	1	7	4	3	5
6	4	5	7	2	9	1	8	3
8	7	1	4	3	6	2	5	9
2	3	9	1	8	5	7	4	6

Pri žrebanju bomo upoštevali kupone s pravilnim geslom, ki ga dobite iz oštevilčenih polj. Rešite nam pošljite na naslov: NT&RC, Prešernova ulica 19, 3000 Celje, do torka, 11. julija.

Geslo iz številke 26: Vročina je tu

Izid žrebanja:

1. nagrado: brisačo in knjigo Kuharske bukve - zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice prejme: **Ferdo Medved iz Laškega**

2. nagrado: predpasnik in knjigo Kuharske bukve - zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice prejme: **Andreja Novak iz Rogatca**

3. nagrado: kuhinjsko krpo in knjigo Kuharske bukve - zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice prejme: **Pia Knez iz Žalca**

Nagrajencem čestitamo. Obvestilo o nagradi jim bomo poslali po pošti.

Nagradni razpis:

1. nagrada: brisača in knjiga Kuharske bukve - zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice
2. nagrada: predpasnik in knjiga Kuharske bukve - zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice
3. nagrada: kuhinjska krpa in knjiga Kuharske bukve - zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice

KUPON

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22		

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Telefon: _____

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Podpis: _____

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravljalec podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shranjuje posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno uredbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči v primeru, da je izzreban, dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisnega preklica privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli preklicne soglasje za obdelavo podatkov, zahteva popravek ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje ali na tednik@nt-rc.si.

Upoštevali bomo samo rešitve na kuponu, ki ga lahko pošljete po pošti ali prinesete v uredništvo.

Geslo lahko pošljete tudi po elektronski pošti na naslov tajnistvo@nt-rc.si

V naših križankah

tudi ženske upravljajo letala.

Križanke po meri reševalcev. Ker si zaslužite najboljše.

www.trik.si

3K

Pred Citycentrom tudi letos odmeval rok

Zasedbi Mi2 so se na koncertu pridružili številni znani slovenski glasbeniki.

Pred Citycentrom so prejšnji četrtek na koncertu zaigrali eni najbolj priljubljenih rokerjev pri nas, Mi2 z gosti. Družbo so dečkom s Sotle na odru delali Matevž Šalehar – Hamo, Boštjan Dermol iz zasedbe Nude, Tine Matjašič, vokalist mariborske zasedbe Alo! Stari, Manca Trampuš, pevka pri skupini Koala Voice, in Tomi-

slav Jovanović – Tokac iz skupine Dan D. Skupaj so igrali že skoraj ponarodela pesmi Mi2, gosti so jim dodali tudi svoje interpretacije.

Množico pred nakupovalnim središčem sta pred nastopom uveljavljenih glasbenikov ogreli predskupini, zmagovalki natečaja Cityband 2023. Letos so ga v Citycentru priredili

že trinajstič. Zmagovalni zasedbi z letnico 2023 sta postali Slow Monkeys, ki so jo izbrali poslušalci, in Dva ponoči, ki jo je izbrala strokovna komisija. Prva je za nagrado dobila darilne bone Desetak v vrednosti 500 evrov, druga dva snemalna dneva v profesionalnem studiu.

Sicer pa je glasbeni natečaj Cityband namenjen neu-

veljavljenim glasbenim skupinam ter daje priložnost mladim in obetavnim glasbenim ustvarjalcem vseh glasbenih zvrsti popularne glasbe, da se predstavijo širšemu občinstvu. Letos so strokovno komisijo, ki je določila enega od zmagovalcev natečaja, sestavljali Tone Kregar, Rok Drobež in Manca Trampuš.

JF, foto: Andraž Purg

Slow Monkeys, najboljša skupina po izboru poslušalcev

Dva ponoči, zmagovalci po izboru strokovne komisije

Poklon dvema legendama

Ferdo Pak, ki je v Rogaško Slatino pripeljal košarko, v tem mestu pa je pustil tudi izjemno sled na področju oblikovanja stekla, je novo ime na zidu prepoznavnih Slatinčanov. Akademija Slat'nska legenda, ki je predloge zbirala celo leto, je zmagovalca razglasila minulo nedeljo na Evropski ploščadi.

Ferdo Pak je že kot osnovnošolec vžljubil košarko. Po končani steklarski šoli v Rogaški Slatini – smer stekloslikar se je v njej tudi zaposlil. Ob delu je končal študij oblikovanja v Ljubljani in veliko sodeloval z znanim hrvaškim oblikovalcem Raulom Goldonijem. Sodeloval je na več kot 50 skupinskih razstavah, svoje delo je predstavil na osmih velikih samostojnih razstavah. Med drugim je prejel zlato medaljo za oblikovanje v Münchnu leta 1987, leta 2012 pa nagrado za brezčasno oblikovanje za serijo steklenih naložnih skled Konus.

V Rogaški Slatini je najbolj znan po košarki in nogometu. Ob prihodu je v kraj prinesel prvo usnjeno košarkarsko

Od leve: Ferdo Pak, ki sta mu ob podelitvi naziva Slat'nska legenda čestitala Franc Vuković – Pico in Kristijan Blažun. (Foto: Jože Strniša)

žogo in sestavljal prvo peterko košarkarjev. Med drugim je treniral prve ekipe mladih košarkarjev, bil je tudi trener ženske košarkarske ekipe. Bil je glavni pobudnik in soorganizator košarkaških klubov v Šmarju pri Jelšah, Kozjem, Bistrici ob Sotli, Lesičnem, Rogatcu in

še kje. Še ena velika ljubezen moža, ki je za svoje udejstvovanje na področju športa prejel Bloudkovo plaketo, je nogomet. Pak je oče treh hčera, Maja je direktorica Slovenske turistične organizacije, Tanja je profesorica na Akademiji za likovno umetnost in oblikova-

nje Univerze v Ljubljani, Alja je psihologinja.

Akademija Slat'nska legenda se je letos posthumno s priznanjem poklonila še Jožetu Plemenitašu – Pepiju, ki je bil rojen pred sto leti in je bil med drugim eden od ustanoviteljev Radia Štajerski val. TS

Od Magnifica do Jovanottija

Dežja ni bilo, bil pa je zdaj že tradicionalni Dekadentni koncert, ki ga je v celjskem Špitalu pripravil Miha Firšt s prav za to priložnost zbranimi izvrstnimi glasbeniki in pevci.

Zakaj dekadentni? Morda zaradi razpoloženja na odru in pod njim? Ali zaradi izbora glasbenega programa, ki se je začel z venčkom prvomajskih budnic in končal s popevko Samo ljubezen, vmes pa je bilo malo Magnifica, Tine Turner, muzikala Veronika Deseniška, balkanskega turbofolka ...? Najbrž je bil dekadentni zaradi vsega naštetega. Aja, na izjemnem glasbenem večeru je nastopil tudi »celjski Jovanotti« (beri: dr. Borut Batagelj), ki je številno občinstvo iz Celja in okolice ter celo iz Ljubljane spet razveselil z enkratno in neponovljivo izvedbo pesmi Penso positivo. IT, foto: Andraž Purg

Miha Firštu (na sredini) so se na odru celjskega Špitala pridružili mnogi odlični glasbeniki in pevci.

Borut Batagelj je spet poskrbel, da je občinstvo na Dekadentnem koncertu še bolj »razmišljalo pozitivno«.

Čarobnost še na Krekovem trgu

Čarobnost mestnih trgov je že tradicionalna prireditev, ki predstavlja celjske mestne ponudnike in jim omogoča dodatno prepoznavnost. Obiskovalce mesta spodbuja, da bi znali ceniti tudi ponudbo manjših trgovin in lokalov, ki vztrajajo v starem mestnem jedru, in da bi pogosteje zavili vanje.

Zavod Celeia Celje in Vladimira Skale, ki že vrsto let ustvarja Modne navdihe in skrbi za Pravljico deželo v novoletnem času, sta zasnovala zgodbo o drugačnih predstavitev starega mestnega jedra. Vanje se vključujejo različni mestni ponudniki in ustvarjalci, ki se tako tudi povezujejo med seboj in z obiskovalci, kar je ključ za oživljanje mestnega jedra. Letos se je povabilu na predstavitev odzvalo 58 ponudnikov, to so manjše trgovine, vrhunski frizerji in gostinci s svojo ponudbo, ki so skupaj poskrbeli za dva prijetna večera, prvi je bil junija na Glavnem in drugi pred tednom na Krekovem trgu. TC

Predstavitve mestnih ponudnikov na Krekovem trgu (Foto: Andraž Purg)